புகழேந்தி

பவளக்கொடி மாலை.

(3)

TDRe: 3435

RR No 14-3-69.

O-,194GPU,P
M69
116170

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோமணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பவளக்கொடிமாலை.

இஃது

சிதம்பரம்,

கருணாநந்தசுவாமிக

ளவர்களால்

பரிசோதித்து,

சிந்தாத்திரிப்பேட்டை

கேசவமுதலியாரவர்களால்

தமது

பிரபாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

[illegible] - ஜூலை.

O-,194GPU,P
M69

11620

உ
கடவுள் துணை.

3/2

பவளக்கொடிமாலை.

[காப்பு-கலிவிருத்தம்]

வேகமாநெறிசேரும்வினைகளுந்
தாகபோகம்விடாத தளர்ச்சியுஞ்
சோகவாரியினுல்வருதுன்பமும்
போகவாரணமுகவனைப்போற்றுவாம்.

[விநாயகர் துதி,]

அத்திமுகத்தோனே அரனார்திருமகனே
சத்திகணபதியே சித்தவயிற்றோனே
காரானைமாமுகனே கணபதியேமுன்னடவாய்
ஸ்ரீராமர்தன்மருகா செல்வக்கணபதியே
பேழைவயிற்றோனே பிள்ளையாரேமுன்னடவாய்
வேழமுகப்பிள்ளையரே விநாயகரேநான்சரணம்
கந்தருக்குமுன்பிறந்த கற்பகமேமெய்ப்பொருளே
வந்தெனக்குமுன்னடவாய் மாயன்மருமகனே

கலைமகள் துதி.

வாணிசரஸ்வதியே மறையவனார்தேவியரே
சொல்லுவழுவாமல் சொற்குற்றம்வாராமல்
நாவுதவறாமல் நடத்துமம்மாவிக்கதையை
ஐந்தெழுத்தையோரெழுத்தாய் அழுத்துமம்மாஎன்னாவில்
எட்டெழுத்தையோரெழுத்தா யெழுதுமம்மாநாவுதனில்

(துரௌபதை துதி-)

தோராவடிவழகி துரௌபதையேபாஞ்சாலி
அக்கினியில்வந்துதித்த ஆதிபராசக்தியரே
நெருப்பில்பிறந்தவளே நீலவர்ணன்றங்கையரே
மந்தாரக்குந்தியர்க்கு மூர்த்திவந்தமருமகளே
சந்தனவடிவழகன் தருமராசன்தேவியரே
பாடத்தொடங்கினேன் பாஞ்சாலன்சீர்மகளே

உலகத்தையுடனாக்கப் பாட உணர்விலே வாராமல்
பவளக்கொடிமாலை பாடத்தொடங்கினேனய்யா
கற்றோர்க்குக் குற்றங்கள் காணவழிதீர்த்தாலும்
மனதுபிழைகளெல்லாம் பெரியோர் பொறுத்து
ஒப்பிமனம்பொறுத்து உட்கொள்ளவேண்டியது
அப்பால்நடந்தகதை அவையோருங்கேட்டிடுங்கள்

அல்லியரசிருக்கை.

அல்லிப்பெருமாள் அரசாளுந்தாயகியாள்
ஆறுயிரம்பாண்டியர்க்கு அரியபுதல்வியாளாம்
மதுரைநகராளும் வாழ்பாண்டிநாயகியாள்
நாலுமலையாளும் நவிலாளதென்பாண்டியனார்
தென்மதுரையாளுமிறை தென்பெரியாள் விருப்பாள்
ஆணரசாண்டாலே அழியுமென்பார் செம்மையென்று
பெண்ணரசாளவென்று பிறந்தாளல்லியிலே
(ஒருவர்) வயிற்றில்பிறந்ததில்லை வல்கொடுமைசெய்ததில்லை
ஓடையிற்பிறந்ததில்லை ஒலக்கேடுசெய்ததில்லை
ஓங்கிறதண்ணீரில் உள்ளேமலர்ந்தெழுண்டு
அடிக்கிறகாற்றதனில் அலைகாற்றிலசையுமுண்டு
காலகாலநாதருக்குக் கண்டத்தில் கறுப்புமுண்டு
சந்திரர்க்குமட்சயமுண்டு சந்திரகளங்கமுண்டு
ஞாயிறுக்குப்பனிக்காருமும் கொஞ்சகுற்றமுண்டு
(நான்) பயிராகப்பொழிய மழைக்குறைப்புமில்லை
புருவங்குறைப்பொழிய பெண்கொணகுறைப்புமில்லை
மல்லைவிளைசையடை ஆர்ந்தமாதேவி
காளைவிசையன் கட்டபூவைமாதேவி
வழுவியத்தில் எதிர்மருவர்த்ததும் சூதகனை
தலையிரட்டப்போட்டுத் தனிப்பட்டங்கட்டினவள்
பொய்மையிருக்கட்டும் பூமிதனிலாளுகிறாள்
அல்லியென்றபேர்சொன்னால் அறுதலிங்ளைவாய்மூடும்
கொம்பனையாள்பேர்சொன்னால் குறுப்தண்ணீர் குடியாது
கட்டழகிபேர்சொன்னால் கந்தைதெய்வங்கூத்தாடும்
அல்லியெனும்பேர்சொன்னால் அறந்தகலிக்கர்க்கும்
கட்டழகிமாதருங் கலையிலதாமரைபூத்து
முத்துச்சிவிகைமேல் அவதரித்தபூவையாள்
தாதியருந்தோழியருங் கையுடையோருந்துவர
பூங்காவனச்சோலை மெய்யரிமற்பயல்லியாரும்
பாளைதொண்டியல்விளக்கி ஓலைகொண்டுவந்தழுது
பொய்கைவழிப்பொழிந்திப் போர்முகமுஞ்சுத்திபண்ணி

முத்துதிகைபல்லும் முருக்கிதழ்ச்செவ்வாயும்
காடிலாமிகைகளும் காளிவாயுஞ்சுத்திபண்ணி
விலைநுக்கருவெண்ணு திருநீற்றுக்கப்பணிந்து
மதனாபட்டுங்கெண்ணைப்பட்டும் மேலதனிலணிந்து
சொக்காடிபணிந்து செவிமேற்பூச்சொருகி
சந்தனகூம்பவல் குருகு செய்வாமுந்தணிந்து
பாரப்பட்டுயாகுதை பண்டாரமுஞ்சங்கமுதற்கும்
அந்தணர்க்கியோகியர்க்கும் அதிதிபரதேசியர்க்கும்
நாளைப்புசுங்கவரதன் நாயைவாருநிர்வாணமரி
தருமத்தைச்செய்தவளும் தண்டிகைமேலேறியவள்
பூங்காவனத்தைவிட்டுப் பொற்கொடியும்வாராளே
இணையிற்பேர்பெரிகை அடிபமுதுமுமுமென்று
இட்டடையிற்மேல்பெரிகை ஓசைகள்பருது
போய்க்காளையருமை பெரியடமரோலடிக்க
சங்குசேமேனு சடையிற்றுழங்குவர
ஐங்காதவழிதூரம் பொய்க்காளையூதிவர
நாற்காதவழிதூரம் நாகணமூதுவர
மூக்காதவழிதூரம் முரசருதுங்கிவர
நித்தியத்தோவ்வமு சிறுபெண்களாடிவர
நத்தியத்தோவ்வமுசொல்லித் தானங்கள்போட்டுவர
கவியாரிகவிபடிக்கக் கட்டியங்களார்ப்பரிக்க
புலவர்மகிழ்ந்துவர புகழ்பங்கள்தாவிவர
பட்டுவர்கள்பாடிவரப் பாவையர்களாடிவர
செட்டிகள்மன்பொருத்து செடிக்கட்டியாடிவர
ஆடரகூத்தகளும் அரிச்சந்திரநாடகமும்
கேளிக்கைபார்த்துமல்லோ கிளிமொழியாள்வாராளே
தேத்தத்தெருக்கடந்து தெருவீதிதான்கடந்து
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருயாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதிகளும் அரண்மனையுந்தான்கடந்து
மாடத்தெருக்கடந்து மண்டபமருகில்வந்து
பல்லக்கைவிட்டிறங்கிப் பார்மகியிலுட்புகுந்து
முத்துப்படியைத் தொட்டுமிகநடந்து
மாணிக்கக்கிரீடங்கள் மகுடமுடிதுலங்க
தாதிபுடைசூழத் தன்னிப்பிரப்படிக்க
மாரிப்பிரம்படிக்க மண்டபஞ்செல்லுமிருள்
ஓராம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
இரண்டாம்படித்தளமாம் ரத்னகிரீடைகளாம்
மூன்றாம்படித்தளமாம் முத்துச்செம்பொன்படிவாசல்
நாலாம்படித்தளமாம் நாகரத்னமண்டபமாம்

ஐந்தாம்படித்தளமாம் அரக்குமணிமேடைகளாம்
ஆறாம்படித்தளமாம் அழகானமேடைகளாம்
ஏழாம்படித்தளமாம் எழிலானமண்டபமாம்
எட்டாம்படித்தளமாம் எண்ணெய்க்கால்மண்டபமாம்
ஒன்பதாம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூச்சாவடியாம்
பத்தாம்படித்தளமாம் பளிங்குமாமண்டபமாம்
ஆயிரக்கால்மண்டபத்தில் அல்லிபரும்வந்தமர்ந்தாள்
செம்பொன்முடிதுலங்க செங்கோலில்வந்தமர்ந்தாள்
ஆறுயிரம்பாண்டியர்களெல்லாரும்வந்தமர்ந்தார்
பொன்னுமலைநாடாளும் போசழுதிவந்தமர்ந்தார்
பன்னிரண்டுமந்திரியும் படைத்தலைவர்வந்தமர்ந்தார்
மந்திரிபிரதானிகளு மற்றுமுள்ளராஜாக்கள்
மூன்னூறுகோடி முடிமன்னர்வந்தமர்ந்தார்
நானூறுகோடி தளத்தார்வந்தமர்ந்தார்
ஐந்நூறுகோடி அரசமன்னர்வந்தமர்ந்தார்
முடியோடுமுடிநெருங்கும் முருகுழலாளம்பலத்தில்
சட்டையோடுசட்டை நெருங்குஞ்சபைதனிலே
அமரருஞ்சமரரும் ஆஸ்தானமாகரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியர்மராட்டியரும்
நிறைந்தகொலுவாயிருக்கும் நேரிழையாளம்பலத்தில்
அப்பெரியசபைதனிலே அல்லியவள்கொலுவிருக்க
காணவருவாருங் கைகட்டிநிற்பாரும்
பார்க்கவருவாரும் பாண்டிப்பெருமானை
தூரத்துராஜாக்கள் தருமோலைகொண்டுவருவார்
காதத்துராஜாக்கள் கைபோலைகொண்டுவருவார்
செம்பொன்னும்பூட்டிவருந் தியுகிளிப்பிள்ளைவரும்
இந்தவிதமாக இருக்கிறவேளையிலே

(புலந்திரன்விளையாடல்.)

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
செம்பிமறவாருஞ் சிறந்தொனைத்தாம்பிரியன்
கோட்டிமறவாரும் கூட்டாளிபிரியாரும்
தாயாரைச்சுற்றிவந்து தயிருக்கழுவாரும்
பாதத்தைச்சுற்றிவந்து பாலுக்கழுவாரும்
விளையாடிவிட்டைவந்து வெண்ணெய்க்கழுவாரும்
வாயைமுகத்தாக்கால் மூலைப்பால்கவுச்சடிக்கும்
வீதிவிலாசமது விளையாடிவேந்தனவன்
தங்கத்தேரோட்டித் தனஞ்சயனார்வீதியெல்லாம்
செம்பொன்தேரோட்டித் திகழுவேந்தர்வீதியெல்லாம்
மாணிக்கத்தேரோட்டி மன்னர்தெருவீதியெல்லாம்

முத்துத்தேரோட்டி முடிமன்னர்வீதியெல்லாம்
வசந்தமணிமண்டபத்தே வழிவரும்போது
பஞ்சவர்ணக்கிளிகளைக் கண்டந்தப்பாண்டியனும்
இப்படிக்கொத்ததே ரமைக்கவென்றுனித்திரனும்
தாயார்கொலுவுக்குத் தான்வந்தானித்திரனும்
தண்டைபலசயச் சலங்கைத்தகதகென்ன
அரவடமுங்கிண்கிணியும் அரையில்நிழல்காட்டி
கண்டசரமுங் கனவயிரத்தாழ்வடமும்
மார்பில்பதக்கமின்ன வச்சிரக்கடாய்கள்மின்ன
வட்டமிட்டநெற்றியிலே வயிரமுடியின்னிலா
பட்டுத்தட்டுவொட்டியாணம் பசும்பொன்னூல்சமுகமே
கச்சப்பிரண்டாடக் கட்டழகன்வாரானும்
சிறுகால்மிதியடியாம் சிங்காணிவில்லழகாம்
பக்கமிருபுறமும் பரிசம்பிடித்துவர
கட்டழகன்பின்னுக்க கத்திகேட்டிவர
சட்டிபிடித்தவர்கள் இருபுறமுஞ்சூழ்ந்துவர
தாயார்கொலுவுக்குத் தார்வேந்தன்வந்துநின்று
வந்துநின்றதன்மகனைக் கண்டதவாழ்மாரி
அப்பாவருக அழகானகண்மணியே
பிள்ளைகலித்தீர்த்தவனே பெருமாளேவாருமென்றாள்
கல்லூன்றுடைய கைலாசநாதரோ
அண்டத்துவாளோ அருமிருக்கும்பாற்குடமோ
சொக்கர்திருமாலுக்குத் தீண்டாமணிவிளக்கோ
வைகைக்காதனக்கு மண்சுமந்தசொக்கரோ
கப்பலுஞ்சோங்குங் கலாதுறையுமுள்ளவனோ
சங்கிற்றமுத்தும் சலாபமுடையவனோ
ஆறுயிரம்பாண்டியற்கு அழகானபோரமையோ
வாராய்மகனேயென்று வாரிமடியில்வைத்தாள்
வந்திமடியில்வைத்தாள் இருகொங்கைபாலொழுக
சட்டையைநீக்கியே சரீரமெல்லாமுத்தமிட்டாள்
உச்சிமுகர்ந்தாளே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டாள்
மைந்தனைப்புல்லி மடிமேலேவைத்திருந்தாள்
என்னவேணுமென்மகனே யெனக்குயக்கூறுமென்றாள்

புலந்திரன்றாயாரைப் பவளத்தேர்கேட்டது

எண்ணிப்புலந்திரனும் எங்கியுளக்கலுற்றுல்
தாயார்முகம்பார்த்துத் தார்வேந்தனேதுரைப்பான்
உலகபெரியாளையிலுள் உன்னமந்தனைபடி

மதுராபுரித்துறையாள் உன்னைத்தருவனடி
நானேமிவிளையாட இபலையதங்கரதம்
தங்கத்தேர்தந்தாரோ தனஞ்சயனுமென்பாட்டன்
செம்பொன்றேர்தந்தாரோ திகழ்வந்தவென்மாமன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தாரோ மன்னர்குலராஜாக்கள்
மித்திரவீதிகளும் சிறப்பானதோப்புகளும்
மட்டில்லாவீதியது மதுலாப்பெருந்தெருவும்
வாழ்பாண்டிநாடுகளும் மதுராக்குவேட்டிவைக்க
பாண்டிப்பெருமாளே பவளத்தேர்வேணுமென்றான்
தந்தாலேபல்லாது சாதகருமேனவென்றான்
போசனங்கள்வேண்டேனென்று பிணங்கினளிந்திரனும்
மைந்தனிட்டவார்த்தையைக் கேட்டந்தவாழ்மாரி
கோளாக்கருமத்தைக் கேட்டமர்புரந்திரனே
தங்கத்தேர்வேண்டி கேளாததார்வேந்தர
முத்தேர்வேண்டி கேளாதமுடிவேந்தர
மாணிக்கத்தேர்வேண்டி கேளாதமன்னவனே
என்னுடையராச்சியத்தில் இல்லையேபவளமது
இல்லாதவுடைமையைக் கேட்டமர்புரந்திரனே
உற்றுதிமைந்தாளே ஒருகோடிபுத்திரியே
மைந்தரவர்கேட்டது மனதுபரமதாய்
அப்பெரியசபைதனிலே அனந்தமாயராசர்முன்னே
ஆறுயிரவர் ஐபன்மார்சபைதனிலே
வேந்தர்சபைதனிலே மெல்லியருமேதுரைப்பாள்
என்னுடையகொலுவிலே யிருக்குமந்தராசர்களே
மந்திரிபிரதானிகளே வாய்மொழியைக்கேளுமென்றாள்
பாலன்புலந்திரற்கும் பவளத்தேர்வேணுமாம்
அமிர்தாயுலாவுங்கள் அழகானராசர்களே
இவ்வார்த்தைகேட்டு ஏதுரைப்பார்மந்திரிகள்
இங்கேகிடையாது இபலானநற்பவளம்
வடக்கேவெகுதூரம் வன்மைதீவாந்தரத்தில்
தீவாந்தரக்காட்டில் செம்பவளம்விளைகிறது
பன்னிருகாதவழி பவளம்விளைகிறதாம்
அங்கேயிருக்குதாகாண் அழகானநற்பவளம்
கொண்டுவாருண்டானால் கொப்பனவேநீரனுப்பும்
என்றதுகேட்டு ஏதுரைப்பாள்வாழ்வரசி
என்னுடையசபைதனிலே யிருக்கின்றராசர்களே
தீவாந்தரத்துக்குப் போறதுரைகளுண்டோ
போறதுரைகளுண்டோ புறப்படுங்களிச்சபையில்
தாம்பூலம்வாங்குங்கள் சமர்த்துள்ளராசர்களே

புஜபலதரித்ததொரு புண்ணியருராசாக்கள்
கத்திகட்டும்ராசாக்கள் சேதிக்குதுரைகளுண்டோ
மீசையுள்ளராசாக்கள் வெளிப்பட்டுவாங்குமென்றாள்
நாடுதருவேன் ராச்சியமுந்தான்றருவேன்
பூமிதருவேன் புறப்பட்டங்கட்டிவைப்பேன்
என்னைப்போல்ராசாவை யிளப்பட்டங்கட்டிவைப்பேன்
வல்லமையுண்டானால் வாங்குங்கள்தாம்பூலம்
என்றதுகேட்டவுடன் இயலானமந்திரிகள்
பட்டத்துமந்திரிகள் பார்வேந்தர்க்குரைப்பார்
அல்லிப்பெருமாளே ஆரியனேநீர்கேளும்
மதுராப்படைத்தலைவர் மந்திரிகளேயுரைப்பார்
பிறந்தோமதுராயிலே வளர்ந்தோமதுராயிலே
மதுராக்குஅப்பாலே வனமெல்லாந்தானறியோம்
அறிந்துபொய்சொன்னால் ஆக்கினைகள்செய்யுமாய்
(உன்) ஆக்கினைக்குநிற்பதுண்டு ஆச்சியேபோனாலும்
பவளம்விளைகிறது பாங்கானஅக்காட்டில்
அந்தத்தலையை அரியுங்கதலியுமாம்
சிங்கத்தலைபோலிருக்குமாந்தெருவழி
குதிரைத்தலைபோலிருக்குமாங்குருவழி
காதாலேகேட்டதுண்டு கண்ணாலேபார்த்ததில்லை
தீயுக்குப்போனவர்கள் திரும்பிவந்துசேர்ந்ததில்லை
என்றதுகேட்டிருப்போம் இனிமேலாகுமதியேயம்
ஏதுங்களால்முடியாது என்றார்கள்மந்திரிகள்
இன்னுமொருவார்த்தை ஆச்சியேநீர்கேளும்
இருளுமழகுமன்னன் அருச்சுனராசனுமா
அவனைப்போல்சேவகன் ஆருமொருவரில்லை
சீமைசீமைதேசமெல்லாம் திரிந்துவந்ததேர்விசயன்
அந்தெந்தராசாக்கள் எதிர்ப்பாரொருவரில்லை
அவருக்குயிணையானவர் ஆண்மையுள்ளாருமில்லை
ராசாக்களானாலும் ராட்சதர்களானாலும்
எதிர்த்துவந்தபேர்களை இருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவார்
அவனாயழைத்துநீ அனுக்கலம்பண்ணாமல்
மைந்தனுக்குப்பவளத்தேர் வந்துவிடுமேபோது
மற்றொருவர்தன்னாலே யாகாதுமாதாவே
என்றதுகேட்டாளாம் எரியமுற்றக்கணைவந்து
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கோபமதாய்
ஆறாதகோபம் அனலண்டிப்பேண்டி
கொல்லுங்குருவிபோல் கோபித்துக்கண்சிவந்து

உ

மந்திரிகளாகையினால் மனப்பொருத்தேனிப்போது
மற்றொருவராலுக்கால் வயிரமுடிகொய்திடுவேன்
தனிப்பட்டங்கட்டியே தனியரசாளுவேனே
பெண்பட்டங்கட்டியே பூமியரசாண்டேனே
மடஇளந்தையென்னை மாலையிட்டார்வாள்விசையன்
மன்னன்புத்திரனார் பிறந்ததுபோக
அப்போது வாள்விசையன் அருச்சுனனுரிக்கேவந்தார்
என்றுவந்துசொன்னதான் கேட்டேனேயப்போது
அதுவெல்லாருக்குந்தமகாய் ஆபாசப்பட்டவரும்
(எல்லைக்) கும்பட்டுப்போனுமே நலவிசையனுக்கனமும்
தெண்டனிட்டுப்போனுமே தோல்விசையனுக்கனமும்
மைந்தன்பிறந்து வயதும்பதினாலச
இத்தனைநாள்வரைக்கும் இச்சைவந்ததுமில்லை
வாராதபருச்சுனனோ வரவேணுமென்றுமில்லை
நாடாளும்ராசாத்தி நானேயெனவழுதழு
என்றதுதான்கேட்டு ஏதுமைமிட்டார்மந்திரிகள்
புருஷனுக்குந்தேவியர்க்கும் பெருப்பமைக்குண்டாமோ
அரிசிருக்குமையுமில்லை ஆளம்படையுமில்லை
வரிசையுடன்வணங்கி வரவழைத்திரானுமே
கணவனுக்குவணங்கினால் கனமோசமோம்மாயில்லை
இதனாலேபழுதுமில்லை என்றார்காண்மந்திரிகள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியருமைதனக்கப்பால்
ஐந்துவருஷமாய் அவனைமறந்திருந்தேன்
மறந்திருந்தபருச்சுனனை வரவழைத்தேனானுமே
மோகத்தினாலே வரவழைத்தாளென்பார்கள்
ஊரிலேயுள்ளவர்கள் உலகாண்டராசாக்கள்
நாட்டிலேயுள்ளவர்கள் நகைப்பார்களிப்போது
கண்டார்சிரிப்பார்கள் கயிறுகத்துச்சேவார்கள்
பார்த்தார்நகைப்பார்கள் பார்லோகமெங்குமே
எப்படிக்குநானழைப்பேன் இப்பலாணருச்சுனனை
என்றதுகேட்டவுடன் மந்திரிகளேதுசொல்வார்
தந்தார்பெருமை உண்டானால்தானுமலே
பெற்றார்பெருமை உண்டானால்மாதாவே
வளர்த்தார்பெருமை உண்டானால்மாதாவே
கொண்டார்பெருமை வேண்டாமோகொம்பனையே
கணவன்பெருமை வேண்டாமோகாவலிலே
ஆளம்பெருமையது வேண்டாமோஅரசிக்கே
ஆனிநாதகினை ஆரமனையில்கட்டிவைத்து
குதிரைகளைக்கட்டியே கொடிக்கூவாழ்ந்தாலும்

ஆணுமில்லாத ஆளரசுமுண்டோ
புருஷனுமில்லாத பெருமைகள்செய்வாரோ
காவலர்கள்கோவிலிலே கைம்பெண்டுசொல்பார்கள்
மன்னவர்கள்கோவிலிலே வாழாப்பெண்டென்பார்கள்
கொண்டார்பெருமை வேணுமோபொற்கொடியே
புருஷன்பெருமை வேணுமேபொற்கொடியே
மறவார்முடிதரித்த பெண்பெருமாய்தான்கேட்டு
அம்பரவர்க்குச்சன்னிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்வதில்லை
ஆண்முதனருச்சனருக்கு அடிபணியப்போறதில்லை
மகாராசன்தர்மருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்வேனுன்
ஆரடா அவர்க்கு அமைப்புங்கள் கணக்கர்களை
நாட்டுக்கணக்கெழுதும் நலமானமந்திரிகள்
சீமைகணக்குகள் தெரிந்தெழுதுமந்திரிகள்
கோட்டைகணக்குகள் எழுதுமந்திரிகள்
ஊர்கணக்கப்பிள்ளைகளை ஓடிவரவுமென்றாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவர் அங்காரத்துடனவர்கள்
ஓட்டநடையுமாய் ஓடிவந்தார்களவர்கள்
கருணீகராயவரைக் கணக்கெழுதுமந்திரிகள்
அல்லிப்பெருமாளும் அழைத்துவரச்சொன்னாளே
அவ்வார்த்தைகேட்டவுடன் [illegible] கணக்கெல்லாம்
[illegible]
[illegible]
வல்லவர்க்குநற்றோலை வரிசையுடன்கைப்பிடித்து
உச்சிகொண்டைபோட்டார்கள் உதிரிட்டார்கள்
சிங்காதனத்துக்கு முன்னாகவந்துநின்றார்
அல்லிப்பெருமாட்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
வந்தகணக்கருக்கு வட்டமணைபோட்டார்
மணிதமிக்குப்போட்டார்கள் வந்திருங்களப்பாவென்றாள்
தர்மாபுரமாளுந் தர்மலிங்காராசனுக்கு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கும் அத்தையார்குந்தியர்க்கும்
வண்ணமிட்டவோலையது வக்கணையாயெழுதவேணும்
என்னவெழுதவோலையது எழுதிமேல்னாலே
சோலைமலர்தடையச்சோக்கர்திருவருளால்
ஸ்ரீரங்கநாதர் திருமால்கிருபையினால்
மதுரைமீனாட்சியம்மை மாதாகிருபையினால்
அல்லியிலேமேலே பெண்பிறந்தேனானதொரு
பெண்ணாய்ப்பிறந்து பெருமாள்முடிசூட்டி
அம்மையாம்பாடுமன்னனுமுண்டேன் ஐம்பத்தறுதேசமுடி
தர்மர்திருவுளத்தால் தரணிபாரமாண்டிருந்தேன்

இந்நாள்வரைக்கும் ஒருகுறையில்லாமல்
வையகத்தையாண்டிருந்தேன் மனக்குறைகளில்லாதே
(உங்கள்) செல்வக்குழந்தைப்பய தெய்வேந்திரப்பேரன்
ஐந்துபிராயமையா அழகாய்வளர்ந்தபிள்ளை
செண்டடித்துப்பந்தடித்து தெருவில்விளையாடி
பொன்னுந்தேரோட்டியே போதவிளையாடி
தங்கத்தேரோட்டியே களித்துவிளையாடி
வெம்பலாய்ச்சாய்ந்து விழுந்துபடுக்கையிட்டோர்
காய்ச்சலாய்க்காய்கிறதும் கண்ணேசொருகிறதும்
வெம்பலடிக்கிறதும் வெள்ளைச்சங்காய்றதும்
பல்லைக்கடிக்கிறதும் பதறிவாய்வெருக்கிறதும்
நிலைப்பிரட்டிவருதும் நாவெழும்பிறதும்
நாக்கைவரட்டுவதும் நயனங்கள்சொருகிறதும்
பார்த்தபரிகாரி பண்டிதரிப்பவிக்கரும்
தோஷித்துப்போச்சுதென்று சொல்லுறார்மொந்தனுக்கு
கைநப்பிவிட்டதென்று கற்பித்தாரென்னிடமே
என்னமோமயக்கமோவெல் நிருக்குதாளமைதியம்
பொய்சொல்லேனென்று என்னுடையதபுவனியரே
இலேகண்டநாடுனக்கு வரவேணுமுத்தமரே
கண்ணாலேபார்க்குமைக்கு கடுகவேவந்திடுங்கள்
என்றுதுசொல்லியே எழுதுங்கோலையென்றான்
சீகனைக்கப்பிள்ளைகளுங் சொல்வசனந்தாங்கேட்டு
செம்புருத்தோலை மிக்கெனவேதாங்வாரி
ஈர்க்குவருந்து இருபுறமும்மொப்பமிட்டு
செம்பொன்னெழுத்தாணிகொண்டு சொலவெழுதினார்
அல்லியம்மாள்சொற்படிக்கு அங்கோலைதானெழுதி
ஓலைச்சுருள்மடித்து செந்நிரிக்கந்தான்போட்டார்
மெய்க்காப்புத்தினை திருவடிக்கேபோட்டார்கள்
அவ்வோலைதனையெடுத்து ஆனந்தவாழிமாரி
காற்றிலதிகமுள்ள கடுந்துரணையழைத்து
நாழிகைக்குக்காதவழி நடந்தோடித்துரவனை
தருமருக்குக்கொண்டுபோய்க் கொடுமென்றுள்ளைதவலரும்
மலைபோட்டதலைகொடுக்கும் மன்னரெழுந்திருந்து
ஓலைச்சுருள்வாங்கி ஓங்கிநடக்கலுற்றார்
மதுரைத்தெருகடந்து வைகைக்கரைகடந்து
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
நெல்லெல்லாம்பழுத்த செடியும்வயலுமடர்ந்து
புல்லெல்லாம்பழுத்த புலியின்வனங்கடந்து

ஓங்கிவளர்ந்த மூங்கில்வனங்கடந்து
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனங்கடந்து
திருவழுபுரமருகில் தான்வாரான்தூதுவனும்
பத்தாப்புடியும் பவழக்கால்தாண்டிவந்தான்.
தருமருடகோயிலுக்குத் தாவவந்துநின்றார்கள்
ஓலைசுருளைவைத்து உத்தமனுந்தெண்டனிட்டார்
சூரியவர்ணாதாதீ அறியவுனையுமென்றார்
மதுராபுரித்துரைகள் வாழ்வரசியல்லியம்மாள்
அவர்பணியென்றுசொல்லி அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
அல்லிபணியென்று அதிகமனம்பூரித்து
ஓலைச்சுருள்படித்தார் உத்தமனார்தருமலிங்கம்
அதிவிருக்குமருமமெல்லாந் தரியவிளக்கந்தானறிந்தார்
தம்மைமறந்தாரோ தாடாளுப்ராஜாதி
ஐயோமகனேயென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
சிவசிவாவென்றுசொல்லிச் சோர்ந்துமேதான்விழுந்தார்
தம்பிவயிற்றிலே பிறந்ததனஞ்செயனே
மதுரைநகராளுமைக்கு மைந்தனென்றுதானிருந்தேன்
தீர்ந்துதோவுன்னாசை சிவலோகம்போறாயோ
சொக்கரிடபாதம் சேருகைக்குநாளாச்சோ
ஐக்கியமாய்ப்போகவே ஆச்சுதோவுன்சீவன்
பொன்னுமணியே புனர்நிசாரசாவே
அல்லிமகனே அழகுபுனர்நிதானே
கட்டிமகனே கைலாசம்போறாயோ
பொன்னுக்குட்டிமேநீ புத்திமகமேனே
கோவென்றசத்தமுடன் குறிப்புலம்பலுற்றார்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்தான்கேட்டு
தானுமழுதானே தருமருடனுக
நகுலசகாதேவ ராசர்புலம்பலுற்றார்
மந்திரக்குந்தியரும் மாதுபுலம்பலுற்றாள்
சங்கோதியாள்கூடத் தானும்புலம்பலுற்றாள்
அந்நகரும்நாடும் அரசுதனும்புகள
தக்கப்புகழுடைய தருமராசர்சொல்வார்
வில்லாளிபார்த்தனவன் விசையனெங்கேசென்றான்
அருச்சனனைக்கண்டுநான் ஐந்தாறுநாளாச்சே
எங்கேயிருப்பிடமோ என்றுமறியோமே
ஆடாதுறவோ அமையுங்கள்தோட்டிதல்லை
தழைக்கடிக்குந்தோட்டியைத் தானழைத்துவாருமென்றார்
என்றசொற்கேட்டு எழுந்தோடித்துவர்கள்
பறையறையுஞ்சாம்புவனைப் பார்த்தழைத்துவந்தார்கள்

தருமரண்டை வந்தவனும் சக்கோர்த் தெண்டனிட்டான்
என்னே பழுக்க[illegible] என்று மைத்துனர்
அப்போ தருமர் [illegible] சொல்வார்
பார்த்த தருமருக்கும் பாக்கு [illegible]
மெத்தவும் பவனிக்கை [illegible] வந்தருக்கு
விசையர் பெருமானே [illegible]
கிளி [illegible] பார்க்க [illegible] தருமருக்கு
விசையர் பெருமானை [illegible]
தருமாபுரமெல்லாம் [illegible]
விதிபதியும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
தருமபுர [illegible]
[illegible]
பார்த்த தருமருக்கும் பாக்கு [illegible]
[illegible]
பேச்சுமில்லாமல் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
என்று [illegible]
சொல்லியடித்தாலே [illegible] கேட்க
தேவதாதத்த தெருவுக்கு [illegible]
அந்த தெருவில் [illegible] சொல்வார்
[illegible]
[illegible]
மாயா சுபத்திரையாள் [illegible] வீதியிலே
அங்கேயிருப்பார்கள் [illegible]
எங்களுடைய வீதியிலே [illegible]
(அவர்) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அம்மியிழுத்தானடி [illegible]
ஆளனிவரென்று அவர் வருந்து சொல்வார்கள்
இவ்விடம் வாராரோ [illegible]
இடைச்சியிடமாளிகையில் [illegible]
(அவன்) அந்த [illegible] அப்பாலே போகலுற்றான்
சுபத்திரையாள் வீதியிலே [illegible] வைத்தான்

தர்மருக்கு வந்த [illegible] சொல்லலுற்றான்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
சுபத்திரையாள் [illegible]
ஆர்வாசல் செல்ல [illegible]
[illegible] வாசல் செல்ல [illegible]
[illegible]
[illegible] வாசலுக்குள் [illegible]
போக [illegible]
[illegible] வாசலுக்குப் போக [illegible]
[illegible]
மற்றொருவர் [illegible]
ஆர் மேல் [illegible]
என்றதுகேட்டவுடன் [illegible] சொல்வான்
[illegible]
பார்த்த தருமருக்குப் பாக்கு [illegible]
மெத்தவும் பவனிக்கை [illegible] வந்தருக்கு
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] சொல்வான்
தருமருடை வாசலல்லால் [illegible]
மற்றொருத்தி [illegible]
(அடி) நீ [illegible]
(நீ) [illegible]
என்றதுதான் கேட்டு [illegible] சொல்வான்
உன்னைத் தவிர விட்டு உலகத்தில் [illegible]
[illegible]
[illegible]
பாலடிசலும் [illegible]
வாசகங்களை [illegible]
[illegible]
போகச்செலவருளும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
மாயா சுபத்திரையாள் [illegible]
[illegible]
[illegible] அருச்சுனவேடமென்றான்

வைத்தபடையாளம் மாறுசொல்வாருமென்றான்
சந்தனமுங்குங்குமமும் சவ்வாதுதானுமரைத்து
அருச்சுனன்மார்பிலே அள்ளியப்பினாளே
சந்தனத்தாலே சுணாய்ப்படமெழுதி
குங்குமத்தாலே குறிப்பாய்ப்படமெழுதி
முக்கியமாமோதிரத்தால் முன்மார்பிற்குறியும்வைத்தாள்
குறியுங்குன்றாமல் கொப்பெனவே வாருமென்றான்
இருவருமாய் அருச்சுனனுமே சொல்வார்
மாதருடையவாசலுக்கு மாலையிலே போனக்கால்
மப்பிருக்கிறாராருக்கு மங்கையரேநாம்போனால்
(உம்) குறிவந்துசேர்ப்பியமா கொம்பேரிடையாளே
(உம்) இணைவந்துசேர்பாருமே அனந்தவாழ்பாரி
இருவருமென்றுசொல்லி எதிர்விளையாய்ப்போய்நடந்தான்
நீட்டியபிடிகளுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியபிடிகளுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குத்தியபிடிகளுக்கு குமிழம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு அத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சத்திரகாவிக்கட்டுக்கட்டிக் தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
சிங்காளியிற்பிடித்து தெருவிலேசயப்போய்நடந்தான்
பொன்விளைந்ததுப்பட்டா புலியிற்புரண்டுவர
பூங்காவனம்புகுந்து புஷ்பமலரெடுத்து
தர்மனைப்பூசைபண்ணிச் சயப்பம்பூப்பறித்து
வாய்வேகமாகவே வந்துவிட்டானர்ச்சுனனும்
வீதியும்வீதித்தெருவு கடந்தண்டி
தருமரிருக்கின்ற சாதிலிங்கமேடையிலே
சாந்தலிந்தமேடையிலே தருமனைத்தான்பார்த்து
தருமருடபாதத்தில் சாஷ்டாங்கந்தெண்டனிட்டான்
கொண்டுவந்தபூமலரைக் கூப்பிப்பெருமான்சொரிந்து
அண்ணரசனமுன்னு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
கைகட்டிநின்றனே கட்டழகனர்ச்சுனனும்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
வாழ்வாய்வளர்ந்திருப்பாய் வையகத்திலெந்நாளும்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நீயுபரசாண்டிருவாய்
கற்பகத்தருவினைப்போலே கலங்காரசன்வீர
பதினாறுகலையுடைய பார்த்திபாநீகேளாய்
மதுராபுரிக்குறையான் வாழ்வரசியல்விமலன்
பார்த்திபாவுன்மகன்தான் பாலன்புத்திரனார்
செண்டடித்துப்பந்தடித்துத் தெருவில்விளையாடி
கோட்டிவிளையாடி வீட்டைவந்துபால்கன்தான்

கண்டதாற்போல்விழுந்தானும் காளைபுத்திரனார்
கச்சலாய்க்காய்கிறதும் கண்ணீர்ச்சொரிகிறதும்
வெப்பலாய்க்காய்கிறது மெத்தவாய்வந்ததும்
நயனங்கள்பஞ்சடைந்து நாக்கைவரட்டுறதும்
தொண்டைத்துப்பானதாய் தொழுதாரமைந்தனுக்கு
பண்டிதர்பணிக்கர்களும் பார்த்தவைத்தியரும்
வைத்திட்டுப்போனாரால் கட்டுமெகாவும்பாகிலை
புஷ்பத்திற்சிறிக்கவெல்லாம் முடிமன்னரவாவைத்து
ஓலையெழுதியே வாவிட்டான் உத்தமனே
மேதினிமாசாரா சுருளோலைவந்திருக்க
போகாதிருந்தாக்கால் பிழைவந்துநேர்ந்துவிடும்
இரவையிருளதம்பிட மேருசுணமேபோய்வாரும்
அர்ச்சுனனந்த ஐயனைநீகட்டிப்போய்
அவ்வாங்காரக்கல்லியெடுத்து அதிமோமவள்குணத்தை
மல்லுருவங்காரீத்தி வலக்காரி உள்ளவள்காண்
(அவள்) வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே
மைந்தன்புத்திரற்கு பள்ளிக்கைதிரவும்
உடம்புதெளிந்து உலாவித்திரியவும்
வாழ்மதுராபுரியத்தில் மனதுயிர்த்திருந்து
மைந்தன்புத்திரன் மனதுவரவழைத்து
குமாரனைக்கூட்டிவந்து குருநாதனேருமென்றார்
என்வார்த்தைதன்னையும் இட்சணமேநடவுமென்றார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் புத்திசொன்னார்தருமர்
அப்போதருச்சுனனும் அப்படியேயல்லவென்றான்
குந்தியம்மாள்தன்பாதம் கொப்பெனவேதெண்டனிட்டான்
தாயாருடபாதஞ் சாஷ்டாங்கந்தெண்டனிட்டான்
மதுராக்குப்போய்வாரோம் மாதேசெலவருளும்
போய்வாருமைந்தனே என்றுரைபெற்றகொடியாள்
வெற்றிமதயானை விடைதாசெலவருளும்
அத்தனடபேரும் அனையோருஞ்செலவருளும்
முக்கீரிலேவிட்டு முடிமன்னன்தாமெழுந்தான்
வருச்சுனனிதீர் சுப்பாலன்துணையிருப்பார்
மைந்தன்புத்திரற்கு வாட்டமொருக்காலுமில்லை
மாயவன்துணையிருப்பார் வாள்விசயாபோய்வாரும்
சொக்கர்துணையிருப்பார் சுந்தரரேபோய்வாரும்
என்றுகேட்டு எழுந்தாரருச்சுனனும்
அர்ச்சுனன்தனையருந்தாமுமாய்
தேமுருத்தாணுமாய்த் தரிசமாய்த்தானடந்தார்

கோட்டைகடந்து கொத்தளமுந்தான்கடந்து
தர்மாபுரங்கடந்து தானடந்தானருச்சனரும்
காடுகடந்து கரியமலைதாண் [illegible]
ஆறுகடந்து அரிய [illegible]
கல்லெல்றகாடு [illegible]
வைகைக்க [illegible] ந்து
தொழனுந்த [illegible] புரிதேடி
[illegible] டித் தரிதமுடையு தானடந்தாய்
மதுரையிலினவரையும் பார்த்தானேவாள்விசையன்
அச்சுதானந்த லையர்முகம்நோக்கி
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டம்கண்டாளாம்
ஐம்பதோரடு பலகாரநேராச்சியங்கள்
என்னைகண்டபோதே எல்லாம்புலம்பாதோ
மைந்தன்புனந்திரற்கு வாட்டங்களொன்றுமில்லை
எத்தனைதினந்தானோ நாடாளும்ராஜாத்தி
முன்னே அழுகல் நூறலேறினந்தாளோ
இக்காரக்கல்லிலென்று அறியோமவள்ளுணர்ந்தது
அச்சுதானந்த ஸ்ரீபருங்கூறுவார்
(அவன்) வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே
சொல்லுக்குச்சொல்லு செல்வநன்னிபேசாதே
(நீதி) முன்னேநடவுமென்று முகப்பணியிலுட்கார்ந்தார்
வாள்விசயன்சேனாதும் வந்தார்சபைகோக்கு
அங்கிருக்குந்தவர்கள் அருச்சனைக்கைதொழுதார்
உங்கள் அன்னையென்கேயென்றார் உங்களருட்ராஜாவும்
ஆயிரக்கால்மண்டபத்தில் அங்கேயிருக்கிறார்கள்
என்றதுகேட்டு எதிர்விசயன்போய்நடந்தார்
மாணிக்கமண்டபத்தில் வாள்விசயன்போய்நடந்தார்
கொம்பனைக்குமுன்னேவந்து கும்பிட்டான்வாள்விசயன்
கையெடுத்துக்கும்பிட்டான் காயெந்தபருச்சனையும்
வணங்கினபர்ச்சனை வாவென்றுதானழையான்
எங்கென்றுங்கேளாம் எடுமுகம்பாராளாம்
நின்றோருச்சனரும் நெடுங்காலம்கடுத்துவிழ
இருகால்கடுத்துவிழ நீரண்டுநாழிகைநின்றார்
ஆறுவமுருமன்னன் அருச்சனரும்சொல்வார்
(ஒரு) ஆனடிமையென்றும் அரசுநாயகமே
வந்தவரரென்று வினவிப்பேசாமல்
எங்குவந்தீரென்றேனோ ராஜகுலபெண்பெருமாள்
என்றதுதான்கேட்டு இளங்கொடியாள்யாரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமான்தான்கேட்டு
மன்னவராருச்சனர்மேல் மனமத்தொடுத்தோமென்றாள்

19

மைந்தனுக்குப்பவளத்தேர் வாராதுயென்றுசொல்லி
அவனுரைத்துப்பார்த்தானோ அர்ச்சனராசனை
கண்டாளர்ச்சனரை கனநியுள்ளமல்லவளா
முகத்தில்முழிக்கவென்று விதித்ததோயெந்தனுக்கு
(உன்னை) கண்ணுலேகாண விதித்ததோயெந்தனுக்கு
தம்பிடனந்திரனுந் தங்கத்தேர்கேளாமல்
மாணிக்கத்தேர்வேண்டி கேளாமல்மன்னவனே
பாண்டிவளநாட்டானும் பவளத்தேர்கேட்டதினால்
(உன்னைக்)கண்ணிலேகாணக் கிடைத்ததோயெந்தனுக்கு
கண்ணனையெந்தனுக்குத் திருப்பிடிகழித்துவிட்டேன்
என்றதுகேட்டானே எதிர்விசையனர்ச்சனரும்
வில்லாளிபார்த்தனவன் விசையனவனேதுசொல்வான்
பாண்டிவளநாட்டார்க்கும் பவளத்தேர்வேணுமென்றால்
(ஒரு)ஆளோடேசொல்லி அனுப்பிவைத்திராதே
பவளத்தேர்சொப்பனிட்டு அனுப்புவேனேயத்தினமே
மைந்தன்புனந்திரர்க்கு வாட்டங்கள்வந்ததென்று
தோஷிக்கப்போச்சுதென்று சொல்லியனுப்பலாமோ
அருமருந்தால்கேட்டு தயங்கியழுதாளே
விமாதைக்கேட்டு மெத்தவழுதாளே
கால்புகுந்ததொரு கொட்டையர்கன்தானழுதார்
மத்தாரக்குந்நியரு மாதுபுலம்பிவிட்டாள்
தியிற்பிறந்தவனும் திகைத்துப்புலம்பிவிட்டாள்
அவ்வகரிநாடு அரசுத்தனும்பிந்து
தர்மாபுரத்திலுள்ளார் தவித்துப்புலம்பலுற்றார்
இப்படிக்குஓலை யெழுதனைநாயமும்பேடா
பூமியரசாண்டவர்கள் பொய்யோலையெழுதலாமோ
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவள் அரியருச்சனைப்பாள்
பாராளுமைந்தனவன் பவளத்தேர்வேணுமென்று
உண்ணேனென்றான் குளியேனென்றான் உறங்கேனென்றான்பஞ்சணையில்
சாவேன்மடிவேனென்றான் சமர்த்துவள்ளவிந்திரனும்
பாலமுர்தமுமுண்ணேனென்றான் பள்ளிக்குப்போகேனென்றான்
மெய்யாகச்சொல்லி எழுதினானோலை
மாலைமுடியானே வருவதொருக்காதுமில்லை
சித்தாயன்றங்கையவள் சிறிக்கிசுபத்திரையாயாள்
சோரவளதங்கை சுபத்திரைநாயகியாள்
அவள்மயக்கமெத்தவல்லோ ஆனந்தவாரிமாரி
அவனுடையமயக்கம் பெரிதல்லவந்தனுக்கு
தேவடியாள்வீதியெல்லாந் திட்டுண்டுதிரிஇறவன்
(நீ)வருவீரோவாரீரோ என்றுவேரமன்னவனே

இந்த) குந்திமேலாசையுண்டோ ஞாழந்தைமேலாசையுண்டோ
உந்தன்மனமறிய எழுதிவைக்கவேணும்
மெய்மெய்யென்றுசொல்லிவே வந்திரோவல்லிசையா
பவளத்தேர்கொண்டுவர அனுப்பிரோபார்த்திபா
ஆமென்றுசொல்லத்தி அல்லவென்றுபோமென்றாள்
மதுராபுரியாளே மகிட்த்துவாளரானே
கோத்தரத்திற்போய் தேடியேகொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இட்சணமேகொண்டுவாரேன்
பாங்காயபத்திரமாய் பவளத்தேர்கொண்டுவாரேன்
எத்தனைநாளையில் மைக்குத்தேர்கொண்டுவருவீர்
பொய்வசனஞ்சொல்லாமல் போர்விசயா நீருரையும்
மூன்றுநாளையா பொருநிவேலாசென்றார்
ஒன்பதுநாளையில் உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
பவளம்வெட்டப்போனவிடத்தே பார்த்திபா அர்ச்சுனரே
தேர்வேண்டப்போனவிடத்தே தேர்விசயா அர்ச்சுனரே
காலிலேசன்னியைக் கண்டுமயங்காதே
பல்லேத்திறந்திருவெரிப்பெண்களுஞ்சேர்ந்திடவே
மறுமக்களாகவே யிருப்பீரோமன்னவனே
அப்படியாகவே யிருந்ததேயுண்டானால்
யமலோகம்போனாலும் சொர்க்கமேற்றுக்கிட்டேன்
பாதாளம்போனாலும் கொண்டுசேர்த்துக்கிட்டேன்
வாள்விசையனருச்சனரு மனதாரமகிழ்ந்தாரப்போ
ஐச்சுவிராயம் அழகுள்ளபவனத்திறாறி
மைந்தன்மேலணையும் பச்சரத்தினங்கொண்டுவாரேன்
மைந்தன்பெண்ணாளையிட மனமகிழ்ந்துதேதான்
பின்னேயில்மேல்லணையிட போதமனையவந்தேதா
அதாய்த்துனித்தது எங்கள்மேலணையிட
இருவருமாகவே யிருந்தத்தேயென்றுமயில்
அர்ச்சுனனைத்த ளையருவித்துவிட்டார்
ஒருத்தன்பருமா கொப்பணனேதான்பார்த்து
வாருமென்றுநானைமுத்தான் மகிழ்த்துணரயலுறும்
வலைகவளநாடடிந்து வந்திக்காமேனவனே
வாழ்மதுரைநாடு வழிப்பதெரிந்ததே
மதுரைக்கொருபயணம் வாராதிருந்ததென்ன
என்னோசினதமைத்தானே எதிர்விசயன்கேமானாரும்
என்னைமறந்தது இருப்பாரோ நெய்விசயன்
அவர்தான்வருகாமல் போனதுமருச்சுனரே
நீதானொருபயணம் நீங்கள்வாராலாகாதே
வாள்விசயனில்லாத வரலாகுசெல்வமிக்கலை

நீலவிசையனில்லாதே நான்தான்வருவேனோ
ஆருக்கேயோயவே அர்ச்சுனனந்தமோ
பின்னோபுனந்திராரி பவழத்தேர்கேட்டிருந்து
ஆகைப்பெனலே யமையப்பித்தேனர்ச்சுனனா
மாலேயிட்டநாணுநுதலாய் வணங்காதகல்லிலைநான்
மைத்துனருக்காகவே வணங்கிடேனர்ச்சுனனா
பாண்டவநாட்டார்க்குப் பவளத்தேர்செய்யவிட்டு
மூன்றுநாளாறு பொருநுவேல்லாசென்று
மைந்தன்மேலணையிட்டு மன்னவனுக்காராரான்
அன்றுவேதிரும் அறிந்திடிலபதியேயென்றாள்
(அம்மா) எந்தன்தனையே மறந்தாளுமிசவிசயன்
மைந்தன்மேலணை மறப்பாரோ வாள்விசயன்
எப்படியுங்கொண்டுவருவார் எதிர்விசயனருச்சுனரும்
இப்படியாகவே யிருக்கையிலே

பாண்டியர்கள் அர்ச்சுனனைக்காணவருதல்.

அர்ச்சுனர்வந்ததைச் சேதி அறிந்துதற்பாண்டியர்கள்
மருமகனைக்காணுகைக்கு வாராரவர்பாண்டியர்கள்
மகமேற்பருவதம்போல் மகிழ்ச்சியுடன்வந்தார்கள்
பொன்றுமலைநாடாரும் பொருமியார்கூட
அல்லியம்மாள்தன்னருகே அண்ணேயாருவந்தமர்ந்தார்
மகிடத்துவராயாரும் வணங்கினாள்லியருமே
வாருமிருக்கவென்று மரியாதைசொன்னாள்
அர்ச்சுனனைத்தான்பார்த்து அறுயிரம்பாண்டியரும்
மதுரைக்குவாவனக்கு வழியுந்தெரிந்ததோ
வலைகவளநாடும் வழியுந்தெரிந்ததோ
மதுரைக்கொருபயணம் வாராதிருந்ததென்ன
வாராமல்நீயிருக்க விராக்கியங்களுண்டோ
அத்திமரம்பூத்ததுபோல் அதிசயமாய்த்தோணுதுதா
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூடியவான்
பாண்டியநாட்டாரும் பவளத்தேர்கேட்டிருநல்
ஆகையிருவேல் அழைப்பித்தேநானிவளா
சீக்கிரமாய்த்திவக்குப் பெண்ணாணுந்தேர்விசையா
அருயிரவர் அனைரிரளாய்பாண்டியர்கள்
வந்தக்காலறவிக்கலை மாதுருல்பெண்பெருமாள்
இவ்வொருநான்போக்கி இனியொருநாளாகதே
பகிலோடிருக்கிறார் பாலமுர்தஞ்செய்யுமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
பாண்டியநாட்டார்க்குப் பவளத்தேர்வந்தபின்பு
விருந்துசமைக்கிறதுந் தெருமானம்பண்ணுறதும்

விக்கிரமாய்த்திவுக்குச் சென்றாடவுமென்றான்
காண்டாவனமெரித்த காளையவீரன்தான்கேட்டு
மைந்தன்புத்திரற்கு வள்ளிக்கைபார்க்கவென்று
மாதருடவுத்தாரம் வந்ததந்நேரம்
சிவபூசைபண்ணவில்லை சலபானந்தீண்டவில்லை
(நான்) காலால்நடவாமல் காற்றுப்பறந்துவந்தேன்
இன்றுபகலைக்கு இருந்துநான்போறேனென்றான்
அருச்சுனனுக்குவிருந்திடவ்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
தனக்குத்தொழில்செய்யுந் தாதிமுகம்நோக்கி
அடிசில்சமையுமென்றாள் ஆனந்தவொழ்மாரி
அப்போதுதாதியர்கள் ஆனைக்குதாமெழுந்து
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுப்பச்சடியும்
நல்லபொரிக்கறியும் ராஜாக்கள்போசனமும்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்பருப்புகளும்
பச்சென்றகீரையும் பவளம்போல்நற்கறியும்
போதச்சமைத்தார்கள் பொற்கொடிமாதரெல்லாம்
அடிசில்சமைத்ததென்று அல்லியர்க்குத்தெண்டனிட்டார்
ஆரணமினையத்தான்பெருக்கி அன்னவோருந்தானடந்தார்
அறுசுவன்னஞ்சாலையிலே அல்லியரும்வந்திருந்து
போஜனங்களுண்டு புனைவல்லியருங்கையலம்பி
சிங்காதனத்திலே சேரவேவந்திருந்தார்
அப்போதுஅல்லியரும் ஆனைக்குதாமெழுந்து
காச்சகளிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆங்கிபாக்குகளு மோரங்கிவெற்றிலையும்
வாகாயிலைச்சுருளும் வர்ணத்துவர்பாக்கும்
கோவையிலைச்சுருளும் கொத்துத்துவர்பாக்கும்
அள்ளிக்கொடுத்தாளே ஆணழகனுக்கு
அந்தச்சமயத்தில் அர்ச்சுனராசாவும்
வம்புபரியாசஞ் செய்தாரேயர்ச்சுனரும்
அப்போதுஅல்லியம்மா ளாரணங்கேதுசொல்வாள்
ஐந்துவருஷமாய் ஆர்ந்திருந்தகர்மத்தை
இன்றெழுந்ததாழிலைக்கு நினைக்கருமமுன்போ
னென்றுலேயானாது யென்றாளேயல்லியம்மாள்
அப்போதருச்சுனரும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
பன்னிருகாதவழி பவளவனம்போறேனுன்
மனஸ்தாபம்பண்ணாதே மாலைமுடியாளே
மனஸ்தாபமென்னவுமே மாதுதலைகுனிந்தாள்
தலைகுனிந்தசாடை தன்னைக் கண்டந்ததாதியரும்

தென்புறம்பள்ளியறைத் தேன்மொழிக்குத்தான்திறந்து
வடபுறம்பள்ளியறை மயிலுக்குத்தான்திறந்து
கட்டிலின்மெத்தைதனைக் கலைக்கவிரித்துதறி
காம்பசிந்தமல்லிகைப்பூ கட்டிலில்மேல்பரப்பி
கச்சாயம்பலவிருந் வைத்தார்கிளிமொழிக்கு
மஞ்சத்தின்மேலாக மல்லன்குதித்தேறி
மஞ்சத்தின்மேலாக மாதுங்குதித்தேறி
தக்கோலந்தின்று தவித்துவிளையாடி
வெற்றிலைத்தின்று விரும்பிவிளையாடி
கச்சாயந்தின்று கலந்துவிளையாடி
காமக்கடலிலவர் கலந்துதெளிந்தார்கள்
மோகக்கடலிலவர் முழுகித்தெளிந்தார்கள்
தீராதபாசையெல்லாந் தீர்ந்தாரேதேர்விசையன்
ஆறாதபாசையெல்லாம் ஆறினானாணழகன்
மஞ்சத்தைவிட்டிறங்கி வந்தாரிருவருமாய்
மஞ்சனநீர்சாலையிலே வந்துபுகுந்தார்கள்
காலோடுகையுங் கனிவாயுஞ்சுத்திசெய்து
மார்போடுதோளு மகிழ்வுமுகஞ்சுத்திசெய்து
அலங்காரமண்டபத்தில் அமர்ந்தாரிருவருமாய்
தார்மருமுடியார்கள் சதுரங்கமாடினார்
அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனார்

(புலந்திரன் தகப்பனிடத்தில்வருதல்.)

வீதிவிலாசமது விளையாடிவேல்வேந்தன்
பந்தடித்துச்செண்டடித்துப் பாலன்விளையாடி
தாயாருகேயுந் தான்வேந்தனேகிவந்தான்
மகனாரைக்காணவே வாரியெடுத்தணைத்து
உச்சிமுகந்தாளே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டாள்
(உங்கள்) ஐயர்மடிமேலே செல்லுமென்றாளாரணங்கு
அப்போபுலந்திரனும் அர்ச்சுனர்முன்னேவந்தான்
வாரியெடுத்தாரோ மகனார்புலந்திரனை
அப்பாவருகவென் அழகுள்ளவிந்திரனே
பொன்னுக்குடமே புலந்திரனேவாருமென்றார்
தார்விசயனர்ச்சுனரும் தன்மடியில்வைத்திருந்தார்
அப்போபுலந்திரனும் அர்ச்சுனருக்கேதுசொல்வான்
ஐயாவேநீர்கேளும் ஆண்மையுள்ளவர்ச்சுனரே
தங்கத்தேர்தந்தார்கள் தனஞ்செயனுரென்பாட்டன்
செம்பொன்தேர்தந்தாரே சிறுடையவென்மாமன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தாரே மண்டலத்துராசாக்கள்
முத்துத்தேர்தந்தாரோ முடிமன்னராசாக்கள்

சித்திரவீதிகளும் தெருவுபயிருயிரமும்
மட்டில்லாவீடு மதுரைக்குமேலோட்டிவைக்க
பாண்டியப்பெருமாளே பவளத்தேர்தான் கேட்டேன்
தன்றுமிலயாகாதென்று உன்னைவரவழைத்தான்
பார்த்திபாபெத்தனுக்கும் பவளத்தேர்வேணுமென்றான்
அப்படியேதான்தருவேன் அந்நாளேபெய்மகனே
தீயக்குப்போறேனும் சீக்கிரமாய்க்கொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இட்டமாய்க்கொண்டுவாரேன்
எத்தனைநாளாயினும் எனக்குத்தேர்கொண்டுவாரீர்
மைந்தரவர்கேட்க மனதுசந்தியமாய்
மூன்றுநாளாறுபொழுதிலேவாரேனென்றார்
ஒன்பதுநாளாயிலே உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
இருமிங்கேயென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தார்மன்னவனார்
அச்சுதானந்த ஜெயருந்தானுமாய்
எழுந்துநடந்தாரே இந்திரனைப்போலே
கூடநடந்தாரே கொம்பனையாள்மைந்தர்போல்
ஆனைசேனைபரிவாரங்கள் அனுப்புவரோசகாலே
சேனைபரிவாரந் திவானியுங்கூட்டிலேவிட்டு
உத்தமர்கள்சேட்டர்கள் இருவரும்போனாரா
ஆனையுஞ்சேனையும் அனுப்பவேண்டாங்காண
இருவரும்போய்வாரோம் என்றுவுரைத்தார்
மன்னரிருவருமாய் மந்திரவாள்கைப்பிடித்து
வைகைக்கரைகடந்து மதுராபுரிகடந்து
எல்லைகடந்து இனத்தோப்புதான்கடந்து
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்ணிலாபூத்தவனம்
கட்டடிவேங்கை இருக்கும்வனங்கடந்து
பத்தடிவேங்கை பருக்கும்வனங்கடந்து
அண்டரறியாத தவிடவனங்கடந்து
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்து
சிங்கமுறங்கும்வனம் சிறுபுலிகள்தூங்கும்வனம்
ஆளிபுறங்கும்வனம் அன்னபட்சிதூங்கும்வனம்
ஒருநாளைக்கிருநாளை உயர்ந்தவனங்கடந்தார்
கருநாரைக்கொடைதேரிங் கதலிவனங்கடந்தார்
பவளக்கிளியிருக்கு பாங்கானகாடுகண்டார்
செங்காந்திப்பட்டாப்போல் தோணுவதைக்கண்டார்கள்
அச்சுதானந்த ஜயசேயெல்தோழா
(நான்) போகாதகாடுமில்லை ஓடாததீர்த்தமில்லை
பார்த்தார்களிருவருமாய் பவழக்காடுகண்டுரைத்தார்

கொம்புயிறகளுங் கலந்தகொழுந்துகளும்
ஓடிப்படர்கிறதும் உயர்ந்தகொம்பாய்நிற்கிறதும்
தாவிப்படர்கிறதுஞ் சன்னபின்னலாகிறதும்
வேரில்புவழமது மின்னுகிறகாந்திகளும்
பார்க்கமுடிகூடாது பவளக்கிளியிறகை
பவளக்கிளியிறகைப் பார்த்துத்திகைத்துநின்றார்
அக்காட்டில்தானிருக்கும் ஆங்காரக்கதண்டுகள்தான்
ஆனைத்தலையை அரியுங்கதண்டுகள்தான்
குதிரைத்தலைபோ லிருக்குங்கதண்டுகள்தான்
சிங்கத்தலைபோ லிருக்குமாஞ்செங்குளவி
மூழமளவாய்மார்பளவாய் வெளிப்பட்டுவந்தது
(வாள்) விசையனைக்கொல்லுகைக்கு வந்தகதண்டுகள்தான்
வாள்விசையனைக்கண்டு மட்சரேகையைப்பார்த்து
தேவாதிலெண்டங்காண் சுவாமிக்குமைத்துனவன்காண்
போரால்புகழ்பெற்ற பெருமாளுடமைத்துனன்காண்
(இவனை) கொல்லுவோமேயாமாகில் குடிகேடுவந்துவிடும்
(இவனை) கொல்லுகைக்குநம்மாலே யாகாதென்றுசொல்லி
என்றுபறந்தது எழும்பிக்கதண்டுகள்தான்
திண்டாமல்கதண்டுகள்தான் திசையில்பறந்ததுகாண்
அச்சுதானந்த ஜயசேயெல்தோழா
(நாம்) தேவாதிதேவனென்று தெரிந்ததுகதண்டுகெட்டு
சுவாமிக்குமைத்துனன் என்றுதெரிந்ததுகாண்
என்றவர்கள்சொல்லி இருக்குமந்தவேளையிலே
கானகவேடுவர்கள் கலைவேட்டையாடியவர்
அக்காட்டுவேடுவர்கள் அவ்வழியேவாரார்கள்
சந்திரசூரியன்போல் கண்டார்கள்வேடுவர்கள்
மெத்தப்பயந்தார்கள் விடவிடென்றுவேடுவர்கள்
கண்டுபயந்தார்கள் கடுகிவந்துதெண்டனிட்டார்
வேடுவரோ நீங்களென்று விசையனார்கேட்கலுற்றார்
ஆமையாநாங்கள்தான் ஆரணியவேடரென்றார்
இக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்குங்கதண்டுகள்தான்
உங்களைக்கொல்லாதோ உத்தமரேசொல்லுமென்றார்
கதண்டுகள்தான்கொட்டாதோ காவலரேயுங்களைத்தான்
தென்னாட்டுப்பேர்களைத்தான் தீண்டாதுகதண்டுகள்தான்
முகமறியாப்பேர்களைத்தான் மூடிக்கொல்லுங்கதண்டுகள்தான்
பவளம்வெட்டவந்தவரைப் பரமலோகஞ்சேர்த்துவிடும்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
எங்கள்ஞாயவன்தான் எழும்பினதனைத்தமுன்டு

செத்துமடிந்தவரைச் சிவனுடன் பொருப்பிவோர்
என்றுமவர் சொல்ல ஏதுசொல்வாரருச்சனரும்
எங்கள்துரையென்றீர் உங்கள்துரையம்பெருமானை
திருவுடையராச்சியங்கள் அறியவுரையுமென்றார்
சேரம்புராஜாக்கள் செமையிருக்காருமென்றார்
பங்காருசிக்கன்றன் பவளக்கொடிராச்சிடங்காவின்
பெண்ணரசு தாமேறு டன்னையுமே சொல்லுமென்றார்
அந்தவாலாறு அம்பாகம்சொல்லுமென்றார்
சேரம்புராஜாக்கள் துரைகளவரம்பதும்பர்
அம்பதுராஜாக்களுக்கு துரையில்லை பெண்ணுமில்லை
பவளக்கொடிராச்சியத்தை ஆளுதற்கு பாலனில்லை
கண்டகண்டகோவிலெல்லாம் கைவெயித்துக்கும்பிடுவார்
காருகோவிலுக்கு காணிக்கையனுப்பிவைப்பார்
இலையிலேசாதமுண்டால் என்னதவமோவென்றுசொல்லி
நாகைவமீசமெழுத்தை சாதமுண்டுபார்த்தவர்
பாலடைக்குப்பால்வார்ப்பார் பசித்தார்முகம்பார்ப்பார்
தவித்துவந்தபேர்களுக்கு தண்ணீர்ப்பந்தல்வைப்பார்கள்
சாலைகள்போட்டுவைப்பார் சத்திரங்கட்டிவைப்பார்
நல்லதண்ணீர்க்கிணறும் நடபாயுங்கட்டிவைப்பார்
அந்தணர்பிராமணர்க்கு அக்கிரகாரங்கட்டிவைப்பார்
சோலையாந்தோப்புகட்டுத் திருமடமுங்கட்டிவைப்பார்
குளங்களெடுத்துவைப்பார் கோபுரங்கள்கட்டிவைப்பார்
என்னதவம்பண்ணினாலும் எதினாலும்பிள்ளையில்லை
பத்தாண்டுமோடிபெய்ந்த பெருமழைக்கு
தெப்பலாய்நின்று மிகுந்தவம்பண்ணினார்கள்
மைந்தனைவேண்டியல்லோ மாளிமறந்தார்கள்
புத்திரனைவேண்டியல்லோ பூமிமறந்தார்கள்
(அவர்மேல்) ஆலம்விழுதோடி அழகுபுனைந்திடுமாம்
சேரம்புராஜாக்கள் அநேகதவம்பண்ணினார்கள்
அகாரவென்றசத்தம் அண்டமெல்லாப்பரம்பிப்போல்
சிவசிவாவென்றசத்தம் தெய்வலோகம்போயிருக்கும்
அவர்பண்ணுந்தவப்பயனை அறிந்தாம்லோகமெல்லாரும்
சுவ்வலாணும்பார்வதியும் இடபத்திலேறிவந்து
சேரம்புராஜருக்கு சிவன்வந்துகாட்சிதந்தார்
கூலிக்குரைத்தவர்கள் குறைமரக்கால்போட்டவர்கள்
அங்காடிகூடையை அபகரித்துவிட்டவர்கள்
பட்டிதெய்வத்திலே பதைக்கலந்தவர்கள்
வரிகுளமடைத்தோர் கசிப்பூசைகுலைத்தவர்கள்
நந்தவனமழித்தவர்கள் கற்பெண்ணடைக்கெடுத்தவர்கள்

பாலடைக்குப்பால்வாரார் பசித்தார்முகம்பாரார்
(நீங்கள்) ஏதுதவம்பண்ணினாலும் எதினாலும்பிள்ளையில்லை
இந்தப்பிறப்பிலேயும் ஏழுபிறப்பும்பிள்ளையில்லை
என்றுகேட்டு ஏதுசொல்வார்ராஜாக்கள்
என்னபாவம்பண்ணினும் ஏதுதோஷஞ்செய்தாலும்
பாவத்தைதீர்த்துவிட்டுப் பாலகனைத்தாருமையா
பவளத்தின்கொடிமேலே பாலகியையுண்டாக்கி
கையாக்கிகாலாக்கி கண்ணுமுகமுண்டாக்கி
கூவாகூவாவென்று குழந்தையழுதுட
ஆறுமாதமெல்லாமது அழகாய்வளர்த்திடுங்கள்
செம்மையாயிருக்கவென்று சொல்லிநடந்தார்கள்
பெண்ணையெடுத்துவந்து போதவளர்த்தார்கள்
கவுந்தாள்தவுந்தாளாம் எட்டிநடந்தாளாம்
ஒருவயதுமிருவயதும் ஒக்கிரம்பெருமன்றுச்ச
ஐந்தாம்பிராயமதில் பள்ளியிலேதவைத்தார்
பவளக்கொடியாளென்று பேர்லோகமாகுகிறான்
பட்டத்தரித்தலவோ பவனிமுழுதாகுகிறாள்
ஆணரசாண்டாலே அழிந்துபோஞ்சேமமென்று
பெண்ணரசாளுகிறாள் பூமியாருள்ளதெல்லாம்
என்றுதுகேட்டான் இளவிசையனருச்சனரே
வாலைப்பிராயமோ வயதுமெத்தசென்றவளோ
பதினுறுவயதாச்சு பவளக்கொடியாள்மாதருக்கு
கொஞ்சம்பிராயம் கோழுந்தெல்லாம்பிஞ்சல்லவே
பாதிப்பிராயம் பக்கமெல்லாம்பிஞ்சல்லவோ
காய்க்கும்பிராயமடா கன்னிக்குதற்காலம்
பூக்கும்பிராயமையா பிஞ்சுகட்டுங்காலமிது
தவ்வயதுந்தானறியான் தையலிளங்கொடியாள்
ஆறுமைம்பேரே அவளழகைச்சொல்லுமென்றார்

(வேடன்பவளக்கொடியாளழகைச்சொல்வது.)

ஏதென்றுசொல்வேனையா இளங்கொடியாள்தன்னழகு
பார்க்கமுடியாதே பத்தினியாள்தன்னழகை
நீர்மொட்டுபோலிருக்கும் நேரிழையாள்தன்னழகு
வாள்விழிபோலிருக்கும் மாதருடகண்விழிகள்
மேற்புருவமிரண்டழகும் வேப்பிலைச்சாயலைப்போல்
மயிரழகும்பாவனையும் வண்டுமுகைதுபோல்
நச்சம்பழத்திலே இருண்டகறுப்புமுண்டு
நாகப்பழத்திலே நல்லகறுப்புமுண்டு
(அவள்) மயிரேகறுப்பொழிய மற்றகறுப்புமில்லை
(அவள்) புருவங்கறுப்பொழிய பின்னேகறுப்புமில்லை

தேய்பிறைசாடையைப்போல் திருநெற்றியழகும்
கூறியமூக்கழகும் குளிர்ந்தமுகத்தழகும்
முத்தைப்போல்பல்வரிசை முருக்கிதழ்போற்செவ்வுதடும்
வள்ளைத்தண்டுபோலே வார்காதிரண்டழகும்
கழுத்தழகுபாவையும் கமுகுகுலைசாய்ந்தாற்போல்
அகண்டபுஜமழகும் ஆலிலைபோல்தன்வயிறும்
முளைத்தெழுந்தகுங்குமப்போ லிருபுசதனமழகும்
பத்துவிரலழகும் பயிற்றங்காய்நெற்றதுபோல்
சிங்கத்திடைபோலே சிற்றிடையழகும்
இருதொடையிரண்டழகும் இளவாழைத்தண்டதுபோல்
முத்துச்சிப்பியுறைத்தாற்போல் முழங்காலிரண்டழகும்
பாம்புபடம்போலே பாதத்திரண்டழகும்
புத்தகஞ்சேர்த்தாற்போல் புறங்காலின்பின்னழகும்
அவளுக்கொப்பானார் ஆருமில்லைவையகத்தில்
சுவரிலெழுதலாம் சித்திரம்பார்ப்பார்க்கலாம்
படத்திலெழுதலாம் பதுமைபோற்பார்க்கலாம்
சந்திரனைப்போல தெரும்பிறழ்வதையனல்லாள்
சூரியனைப்போல அவள்குலத்தோகையரும்
சயத்தைக்காய்ச்சி இலையில்விட்டாற்போல்
பொன்னையுருக்கி பூமியிலேவிட்டாற்போல்
தங்கத்தைக்காய்ச்சி தவாயிற்கவிழ்த்ததுபோல்
நிறைபூத்தநெருப்பை ஊதிபார்த்தநிறம்போலே
ஆயிரமின்னலிலே சோதியின்னல்பிறந்தாற்போல்
பார்க்கமுடியாது பத்தினியாள்தன்னழகை
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவர் அருச்சுனருமேதுரைப்பார்
(அவளை) மாலைதரித்தாரோ மணமுகூர்த்தஞ்செய்தாரோ
கன்னியிளங்கொடிக்குக் கல்யாணஞ்செய்தாரோ
மணமுகூர்த்தமாயி மாலைதரித்தாரோடா.
நாலுலட்சங்கோடியுண்டு கொம்பனையைநாடிவந்தோர்
பத்துலட்சங்கோடியுண்டு பத்தினியைக்கேட்டவர்கள்
வண்ணலட்சங்கோடியுண்டு மாதுவைக்கேட்டவர்கள்
கைநீட்டிமாலையிட்டா ரில்லையேகன்னியவள்
நித்தகன்னியாகவே யிருக்கின்றாள்தெரிவையும்
நல்லதுவேடுவனே தாயமொருதரமவள்
கன்னியிளங்கொடியாள் கனவேட்டையாடுவளோ
வேட்டைக்குவாராளுண்டோ வேடுவனேசொல்லுமென்றார்
மாதுந்தகன்னியரும் வருவாளோவேட்டைமுகம்
ஆனால்கேளாய்வே அடிவேடுவனொருவார்த்தை
மாதமொருபயணம் வருவாளேவேட்டைமுகம்

திங்களொருபயணம் வருவாளேதென்மொழியும்
மற்றொருநாளையிலே வருகிறதுமில்லையென்றான்
ஆனாக்கேள்வேடுவனே அறியவொருவார்த்தையது
காட்டிலேவேட்டையது கலைவேட்டைவந்தாளோ
பவளக்கொடியாளும் பரிவேட்டைவந்தாளோ
இந்தவனக்காட்டில் இருக்குமிருகத்தில்
எந்தமிருகத்தில் இச்சையுண்டோமாதருக்கு
ஆசைகொண்டமிருகமது ஆணழகாசொல்லுமென்றார்
ஆனால்கேளாய்வே அடிவேடுவன்வாய்விண்ணப்பம்
எந்தமிருகமது எதிர்ப்பட்டுவந்தாலும்
கண்டமிருகமதைக் கண்டிப்பாள்தப்பாது
அன்னத்தைக்கண்டாளே ஆசையாய்விட்டிடுவாள்
மற்றொருமிருகமெல்லாம் வாரிப்பாரிட்டிடுவாள்
அவளிருக்குங்கோட்டையது எத்தனைதூரமுண்டு
பன்னிருகாதவழி பவளக்கிளிகிறது
நடுவாயிருக்கிறது நாயகியாள்கோட்டையது
புகழாயிருக்கிறது பொற்கொடியாள்கோட்டையது
ஆனால்போய்வரும் அன்புள்ளவேடுவனே

அருச்சுனன்பவளக்கொடியாள் மேல்மோகித்தது.

வேடுவனும்போனபின்பு விசையனுமேதுரைப்பார்
அச்சுதானந்த வைப்போதீர்வேனும்
ஆரணங்குவார்த்தைகளை அன்பாகக்கேட்கையிலே
மன்மதபாணமது மார்புருகிப்போகுதே
சித்தசன்விட்டகணை சிறுமார்புருகுதே
மாரவெம்பெய்தகணை மார்பைப்பிளக்குதே
ஆறுகுருபாணமது மார்புருகிப்போகுதே
(அவளை) கண்ணாலேகண்டாலே காமக்கனலாறும்
பார்த்தாலேயாமாகில் பசிதாபந்தீருமென்றார்
எச்சைக்குக்காலம்பெறுவன் எலம்பாங்கிளியே
மாலைதரியாமல் வருவதில்லையென்தோழா
கல்யாணம்பண்ணாமல் வருவதில்லைகட்டழகா
அவளழகைப்பார்ப்பதெப்போ என்னுடைமிதெளிவதெப்போ
கொம்பனையாளுடைய குரலோசைகேட்பதெப்போ
பவளக்கொடிமாதை பார்ப்பதுமெக்காலம்
அச்சுதானந்த ராயருமேதுசொல்வார்
வல்காளுமிவாள்விசையா இந்தமதியுந்தனுக்கு
மருடத்தனைச்சியவன் வாழ்வாரியல்புயற்கு
ஞூன்றுதாளாது பொருதிலேவாரோவென்று

பாசரூணமுத்தளுக்குப் பவளக்கொடி கொண்டோசேல்
மைந்தக்கேஸ் கேயிட்டு மாதருக்குச் சொன்னதென்ன
மைந்தலேலை சீர் பதித்திசைவா விளையாக
மந்திருகுகன் வியடனா மைடா ரெருட்டிருல்
மகுடக்கவயல் பெறும் வைதாழ் பொன்னாதாள்
வாழ்பான் தெருமை பாசல் வருமாமொப்படைக்கூட்டு
சொல்லுக்கு நாசனை தொட்டத்தடைவெயப்பாள்
வெட்டித்தவியக்கலர் விரக்குசிடுவாள்
வேண்டாங்காலையிந் தோழா வேதக்காலிபிக்குமம்
ஆறுவழுருபைனப் அருக்கணநம் மேருமின்சால் வால்
என்னதான் சொன்னதும் சச்செவியிலேற
மாதந்நக்கன் வியடனா மணடாவெருட்டிருக்கால்
அன்னமாயிகா த் தெரியுங்காலைத் தோழா
(நான்) செத்தமடிந்தாலும் செப்பயிக்கரமிப் பொருதும்
மாண்டுமடிந்தாலும் வைருண்டப் பொருதும்
செத்தவிடத்திலே செங்கழுநீர்ப்பூப்பேன்
ருடமல்லிகைப் பூப்பூத்து கொண்டையிலே போயிருப்பேன்
கொண்டைக்குப் பூவானேன் கொப்பணுக்கிற்கையானேன்
கல்லுக்கு மையானேன் அவன்காலுக்கு மெட்டியானேன்
தாயிலியாள் தந்தியிலே தங்காத்துப் பொட்டானேன்
(அவன்) முத்தானத்தொங்கலில் தொத்திவந்தமுள்ளாவேன்
என் முதெரியுமோ சக்கலத்தேசத்துமே
கைசேர்த்து மெய்சேர்த்து கைத்தமுடி சேர்த்து
கலகலத்துக்கிலேத்து காலைவந்துமேலாடி
தேகங்கெட்டு மதிமயங்கி நிலைவதப்போழ்
மயக்கிவிழுந்தாள் மாதர்மேகநிலை வடி

பவளக்கொடியைக்கட்டப் பார்க்கக்குதல்

அன்னைபோனதிலே அர்ச்சுநன்பாரி
பங்கயக்கண்ணன் பவளக்கொடியாளும்
செக்கொருடையாளும் கொரியப்பட்டாள்
வெல்பொருக்கன்னும் வெள்ளியேறப்பட்டாள்
சுட்டிடிமன்னவர்கள் எழுமலசட்டித்தலைச்சய
கத்தியடிமன்னவர்கள் கைத்துமித்தலிலே
பட்டடதேரசரும் பாரியில்சமுதாயி
நிமிட்சாவெரிவல்ல தேரிசகாம்பரியத்தி
கூவிசமுத்துகுபரகுவம்பெருமல் பாக்கிகளும்
என்னுள் ஞாயகரும் எடுத்த மயிர்க்கட்டுநூர்
பாரசாரிபுரவியின்மேல் பனைகன்னியேறினான்
நல்பெருமாயவரும் அனந்தக்கோடிசேனைகளும்

நாகிசேனமுட்டிருந்த வைபல்மாருமிக்கவர
டக்கலைட்சய்சேசைகரும் பாரிக்கட்டவாரநேன்
இலைமேகடேசி பயன் குதிரையில் மேல்டிங்காவும்
ஒட்டையில்மேல் வைத்து ஓலக்கிளிபுரவி
பொய்க்காலோடு மெபெரிய டமாபேல்லுக்க
இன்னமுழக்கமும் திருச்சிலைத்தான் முழக்க
ஐங்காதவழியும் பொய்க்கானத்தாளாத
பயணம்பயணமென்று பயணம்பேரியடிட்டு
அந்தவனங்கள் எல்லாம் அதிரவருவார்கள்
பைசக்காடங்கள் காலமேபெரிமாரன்காயக்கதில்
மான்வேட்டையாடியே மயில்வேட்டையாடிநூர்
குயில்வேட்டையாடி குருவிவேட்டையாடிநூர்
பக்ஷிகளாயும்கொக்கும் வருங்குருவிகளாயும்
அடிக்கொருமுமா...ன் துவிட்டான்
தப்பாமற்கொண்டு தள்ளிவிட்டான் காலைகத்தில்
வேட்டைகளாடியே விட்டங்குத்தனத்தாரா
கானகத்துமண்டபத்தில் கங்கிவத்தவர்கள்
பஞ்சணைமெத்தையிலே பரிமிக்கொலுவிருந்தான்
தாம்பூலமுண்டு தனியக்கொலுவிருந்தான்
வாசகங்களுண்டு மகிழ்க்கொலுவிருந்தான்
சேனைக்கைபார்க்கிறான் கொம்பன்தாயகிலான்
சதிதப்பார்த்து இருக்கிறான் தைபங்கள்ளான்
அப்போவிசையன் அருச்சுனருத்தரிமைமுந்து
அர்ச்சுநன்நீத் திவாயர்முகப்பார்த்து
வந்தான்காண் வந்தான்காண் மாதரிளங்கொடியாள்
பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாள் வந்தான்காண்
கானகத்துமண்டபத்தில் வந்திருந்தாள் கன்னியர்காண்
மத்தளவோசையது கேட்டுக்காண் மல்லவனே
என்னவடிவு பெறிப்பெண்கா ணைந்தோழா
என்னவடிவானாலும் எடுத்துக்காண்கொள்ளுமென்றூர்
அர்ச்சுனசேவுண்டக்கை அதித்து அடுக்கிருந்தான்
அலைச்சல்பயிப்படிக்கு அரியாமற்போனேன்
அதன்பிசொட்டிமடிந்தாற்போல் இருக்கிறேன் காலைகத்தில்
(நீ) கால்வேறுகைவேறாய்க் கட்டிக்கிடத்தியனைத்து
மன்னவனைத்திவந்து மாடக்குதிருமென்சொன்
என்னையே சுந்திவந்து இழவுகொடுக்குதான்
பெண்ணுமவடிவெடுத்துப் போகவந்திடுவேன் காண்
மாரிமழுகொடுத்தேகைக்கு மயிரிழுத்திகொடுக்காண்
நூலேரசதிம்மயேத்துக் கூவியறுதாலே

பெண்ணாலேக்கேட்டு பொற்கொடியும்வந்தவள்
ஆரென்றுபார்க்கவே வருவாளேயாரணங்கு
ஆரணங்குயிங்கேவந்து ஆரென்றுகேட்டாக்கால்
மாலையிட்டகணவனென்று மயிலனைக்குநீயுரையும்
தீர்த்தயாத்திரைவந்தோமென்று செப்புங்காண்தேன்மொழிக்கு
மங்கிலியப்பிச்சைகேளு மாதரொழுப்பியவாள்
ஆனந்தமாரி பவளமுகைதான்பார்ப்பேன்
கண்ணாக்குநன்றாய் கனமாலைசூட்டுகிறேன்
அழகாயிருந்தாலே அவளோடனன்றுசெய்கிறேன்
வடிவுகள்மட்டானால் மனதாக்குப்போய்விடுவேன்
என்றுசொல்லிபார்த்தனும் எம்பெருமானிடமே
பார்த்திபனர்ச்சுனரும் பாமனைத்தானினைந்து

அர்ச்சுனன்கதவடிகொட்டுசெத்தவன்போலிருத்தல்.

பொற்சிலையைத்தாண்டக்கி பொ... லே
மூர்ச்சையடக்கியே முடிசோர்ந்துகீழேவிழுந்தான்
செத்தவனைப்போலாகச் சொகித்துக்கீழேவிழுந்தான்
அச்சுதானந்தனையரும்கேதுசெய்தார்
கால்கையைநெருக்கி கட்டிக்கிடத்திவைத்து
பெண்ணாலேக்கேட்டு பொற்கொடியும்வந்தவள்
ஆரென்றுபார்க்கவே வருவாளேயாரணங்கு
ஆரணங்குயிங்கேவந்து ஆரென்றுகேட்டாக்கால்
மாலையிட்டகணவனென்று மயிலனைக்குநீயுரையும்
தீர்த்தயாத்திரைவந்தோமென்று செப்புங்காண்தேன்மொழிக்கு
மங்கிலியப்பிச்சைகேளும் மாதரொழுப்பியவாள்
ஆனந்தமாரி அவளழகைதான்பார்ப்பேன்
கண்ணாக்குநன்றாய் கனமாலைசூட்டுகிறேன்

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் பெண்வடிவெடுத்துப்புலம்பல்.

பெண்ணுருவடிவுகொண்டு போதப்புலம்புகிறார்
தன்னுடையதலைமயிரைத் தானுமவிரித்துக்கொண்டு
மன்னவனைக்கட்டிவந்து மாரடித்துதான்விழுவான்
மலைபோபருவதமே மாட்டமில்லாக்குஞ்சரமே
செம்மலைப்பருவதமே உனக்குச்சேதமில்லையென்றிருந்தேன்
மான்மேடித்தாயோ மருண்டப்போனாயோ
செத்துமடித்தாயோ சிவலோகம்போனாயோ
கூவியழுதாளே கோஷிட்டிட்டுப்பெண்ணரசி
அழுதாலோசை ஆரணங்குகேட்டுவிட்டாள்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாள்கேட்டுவிட்டாள்
ஆடலும்பாடலும் அத்தனையுங்கையமர்த்தி
ஓடோடிவந்தவள் அடர்ந்தவனத்திலே

33/17

அழுதாலோசை ஓடிவந்துபார்த்தவளும்
அப்போதாதியரும் அழகுள்ளமோகினியும்
அஞ்சாதேபெண்ணே நீ உன்றனையெழுப்பிவிடுவோம்
நாதியருடங்கேலைத்து சாவையிட்டான்மாதருக்கு
மாதாம்சலவருள... ளைத்திலொருதாதவளும்
ஒத்தாலும்தாலவளும் ஒருநொடியில்போய்நுழைந்தான்
கதவடிகொட்டியே வாணகத்தில்மாண்டவனை
சதியமுனாலே...ன்றுலேதான்பார்த்து
ஓட்டம்நடையுடை ஓடிவந்தான்தாதவளும்
பவளக்கொடிமாதே பத்தினியேபெண்ணுதி
ஆகோவொருத்தியின் ஆணுக்கோடிபுமாய்
புருஷன்மடித்துவிட்டான் பெண்ணாய்ப்புலம்புறாள்
கதவடிகொட்டிமாண்டுவிட்டான் கதறிப்புலம்புறாள்
அவனையெழுப்பிவிட்டால் ... மானபுண்ணியமாகும்

(பவளக்கொடியாள்வந்து காண்பது)

இந்தமொழிகேட்டு எழுந்தாள்பவளக்கொடி
முத்துநிறைபல்லக்கில் மொய்குழலுமேறினாள்
மாண்டவர்கிடக்குமிடம் வந்துநிற்கிறாள்காண்
அச்சுதானந்தனொன்று மையரிப்புலம்புகிறார்
பெண்போல்புலம்பலுற்றார் பேசும்பெருமாளும்
பாராதநாடுமில்லை படியாதகோவிலில்லை
பிரியாவனங்களில்லை மூழ்காததீர்த்தமில்லை
தேசம்பலவாய்த் தீர்த்தங்களாடிவந்தேன்
பூமிபலபலவாய் பிரதட்சணஞ்செய்துவந்தேன்
பவழப்புத்தளமயிங்கே பார்க்கவந்தேன்மாதாவே
யானையின்மத்தகத்தை அரியுங்கதண்டுமிங்கே
குதிரைச்சிறைசெய்யுங் குளவிபடர்விடத்தில்
சிங்கத்தலையினக்குஞ் செய்குளவிகொல்றனவே
அறியாமலிங்குவந்தோம் அரும்பாவிபட்டணத்தில்
தெரியாமலிங்குவந்தோம் செனத்துரோகதேசத்தில்
இப்படிவருங்காமம் யாமென்றநானறியேன்
மலைபோபருவதமே மாட்டமில்லாக்குஞ்சரமே
செம்மலைப்பருவதமே சேதமில்லாச்சித்திரமே
கல்லானதூணேயுன்னைக் கரையானரித்ததுவோ
இரும்பானதூணையுன்னை உறுமாணரித்ததுவோ
தேகம்பருத்துவந்து வுன்னைச்செகாலடித்ததுவோ
(என்று) மோதிரக்கையதனை முகத்தோடணைத்துக்கொண்டாள்
கோவென்றசத்தமுடன் குமுறியழகலுற்றான்

தரையில்புரண்டழுதார் தரணியளந்தவரும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணன் பவளத்திரள்கன்னியரும்
ஆகடிபெண்ணேநீ யழுதுபுலம்புவதேன்
எந்தவூரெந்ததேசம் எங்கிருந்திங்குவந்தீர்
மாண்டவர்யார்காணும் மாதேநீவாய்மொழிவ
(ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சொல்வது)
ஆனால்கேளம்மான் ஆரணங்கேசொல்லுகிறேன்
எங்களுக்குஊருமுண்டோ எங்களுக்குதாயுமுண்டோ
தேசந்திரிபவர்க்குச் சீமைகள்பூமியுண்டோ
நாமேவடக்கேயம்மான் நகரிருக்காளும்மி
தேசம்வடக்கேயம்மான் இருக்காளுமுன்னரா
திவ்யபலதிரிந்து தீர்த்தங்களாடிவந்தோம்
பூமியொருபுறமாய்ப் புண்ணியதீர்த்தமாடிவந்தோம்
பவளப்புதுமையைப் பார்க்கவந்தோமிங்குதாயே
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனிவர்காணும்
தாலிதரித்துக்கொண்ட தலைவனுமிவர்காணும்
மார்பணைவாய்முகம்வாய் வந்தநாதனிவன்
மாலைமுடியானை மன்னவனைக்கொண்டதம்மான்
தாலிசாடிமுத்தேன் தலைவிரிக்கநாளாச்சே
எங்கேபோமானம் இடிக்குறுசெய்திருந்தேன்
தப்பாதேமானத் தலையிலெழுத்ததம்மா
அண்ணனில்லைதம்பியில்லை ஆதரிப்பாருமில்லை
அனாதியாயிவர்களா அனந்தலியாருமில்லை
அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி ஆதரிப்பாருமில்லை
இருவராய்வந்தோமே ஒருத்தியாய்ப்போவேனே
(உன்) புண்ணியமாய்ப்போகுது பிழைக்கவழியாருமென்றாள்
மங்கிலியப்பிச்சையது தந்தையாருமாதாவே
(உன்) புண்ணியமாய்ப்போகுதம்மா தாயேமுகம்பாராய்
முத்தாலேபந்திவரு முன்னாலேநின்றழுதாள்
மடிபிச்சைதாருமென்று மடியேந்திநின்றாளே
பவளக்கொடியாளே பத்தினியேயென்றுமி
ஆரோவொருத்தன் அவனைக்கண்டுகொட்டி
செத்துகிடக்கிறான் சேயிழையாளவனைச்சுற்றி
மாரிழவுகொடுத்து மண்ணிலழுகிறாள்
அவனைஎழுப்பிவிட்டாள் அனந்தங்கோடிமோட்சமுண்டு
வாலைப்பிராயமம்மா வயதுயிறுதளவே
அவிந்தவிளக்கேற்றிவைத்தால் அனேகமானதர்மமுண்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணனும் பவளக்கொடியாளைக்கேட்டு
(இந்த) பாசாங்குகளெல்லாம் அப்பாலேதள்ளுங்கடி

35

மேகமலைபோலே மெள்ளநடந்துவந்தாள்
(அவள்) காலைப்பிடித்துக் கரியமுடியைசக்கி
பார்த்தவதிருமுகத்தைப் பார்த்தாள்பலகாலும்
மேலேயிருக்கிற முக்காட்டைவாங்குங்கடி
உற்றுநீறப்பார்த்தாளே ஒளிமறந்தகண்ணாலே
வானவர்கள்பெண்களோ வந்தநிர்த்தகன்னிகைடி
மட்டில்லாப்பெண்களோ வகைமோசம்பண்ணவந்தடி
தேசத்துமாரர்களோச் சிறையெடுக்குங்கள்ளனடி
பிரட்டுதாரிகளே பின்னழகைப்பார்ப்போமென்றான்
தாமக்களுக்குமவள் தாதிபிரட்டருற்றாள்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகில்மச்சரேகைகளும்
தோளில்தழும்பாலே தொப்புளிலேயிருந்தகலசம்
பல்லிப்பாசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரை
மீசைமுறுக்குமரும் விழிநல்லபாவனையும்
நாவிலேநட்சத்திரம் நயனவிழிபாவனையும்
பதினெட்டுலட்சணமும் பார்த்தாளேபத்தினியாள்
தேவாதிபன்டமடி எவாயிக்குமைத்துனண்டி
போரற்பெரிய பெருமாளவர்மைத்துனண்டி
இவனையெழுப்பினால் எனக்குவருமோசமென்று
பவளக்கொடியறுந்து பார்த்தியனைக்கட்டுமென்றாள்
பவளக்கொடிமுந்துப் பாங்கிமார்சொல்லிவந்தார்
அப்போதரிச்சனரும் ஆயனைத்தானினைந்தார்
வாழ்விசையனரிச்சனரும் மாயனைத்தானினைந்து
எப்படியோவுந்தயவு எம்பெருமானேகவரீரு
ஆனாச்சதுமெய்யேன் அன்னியனைத்தஞ்சமென்பேன்
ஹரிராமமாயவரோ அருகிருந்துகாக்கவென்றார்
கட்டினதேயுண்டானல் கழட்டவேபாருமென்றான்
மனதினினைந்தானே வாளவிசையனரிச்சனரும்
பவளக்கொடியாளே பாங்கிமார்கட்டினார்
கட்டுங்கொடியளது கழகவேயித்றுதங்கே
ஆனைகட்டுஞ்சங்கிலியால் அர்ச்சுனனைக்கட்டினார்
ஆயனேயவாலே அரிராமன்கிருபையினும்
அக்ஷயப்புலிபி அதந்தானேயர்ச்சுனனும்
மார்பில்சரப்பளியை வாங்கியவனைகொடுத்து
கெட்டியாய்க்கட்டுமென்று கிட்டவந்துநின்றாளே
மாணிக்கசரப்பளியால் வரிந்திறுக்கிக்கட்டினாள்
(இவன்) காலைப்பசக்கிற கால்சேஷ்டைமெத்தவுண்டு
கையயசைக்கிற கைசேஷ்டைமெத்தவுண்டு
இங்கேயிருந்தாலே எனக்குவருமோசமென்று

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள பவளக்கொடியாளும்
பல்லக்குமீதேறி பாங்கியர்கள்தன்னுடன்
மங்கையர்களுடனே வந்தாளேமண்டபத்தில்
வாளவிழைபணர்க்களரும் மாணிக்கச்சங்கிலியை
கட்டையவிழ்த்தாளே கடிகவெழுந்தாளே
அச்சுதாநந்த ஸாயரேபெய்தோமா
ஆயிரந்தோழருக்கு அரியசிகாமணியே
கண்டீரோதோழமார் கன்னியிடலட்சணத்தை
பார்த்தீரோவென்தோழா பவளக்கொடிலட்சணத்தை
இவளுக்கொப்பானார் யாதொருவர்பூமியிலில்லை
ஈஸ்பரன்தேவி ஈஸ்பரியாள்பூமியல்ல
இராமருடதேவி இலட்சுமியும்பூமியல்ல
பிரமதேவன்தேவி சரஸ்வதியும்பூமியல்ல
எமனுடதேவி சோககன்னியும்பூமியல்ல
தேவேந்திரன்தேவி யிந்திராணியும்பூமியல்ல
சந்திரன்தேவி ரோகணியும்பூமியல்ல
சூரியனார்தேவி சாயதேவியும்பூமியல்ல
சந்திருடதேவி கனவள்ளியும்பூமியல்ல
மன்மதன்தேவி ரதியம்மாளிபூமியல்ல
இருடையமழை ஒப்பியவேருணக்கே
மேனிப்பவளமொரு மின்னுகிறதாநீகண்டாய்
ஆயிரமின்னலுமேலே சோதிமின்னல்தன்னொளியாம்
கண்ணாலேபார்க்க நாடிஉலையே கன்னியம்மா
எப்படிநான்மறந்து இவளைவிட்டுப்போவேன்
இறப்புக்குப்பிறப்புக்கு மினிபொருபெண்வேணுமோ
(இவளை) மாலைதரியாமல் வருவதொருநாளுமில்லை
இவளாலேயென் னுயிரும் இழக்கிறதுதப்பாது
அச்சுதானந்த ஸாயருந்தான்கேட்டு
வல்காணும்வாளவிசையா யிந்தமதியுந்தனக்கு
தோண்மாலைபோட்ட தோழிமார்தங்களிலும்
பாஞ்சாலம்பெற்றபெண்ணைப் பத்தினியைமாலையிட்டீர்
அவளிலுமெத்த ஆரண்குற்றந்தானழகோ
சித்தரயன்தங்கை சுபத்திரையைமாலையிட்டீர்
அவளிலுமெத்த ஆரணங்குந்தானழகோ
அக்கினியுர்பெற்ற போகவதியைமாலையிட்டீர்
அவளிலுமெத்த ஆரணங்குமிவளழகோ
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியைமாலையிட்டீர்
அவளிலுமிவளழகோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
மதுனாதனாயன்வியனை மாலையிட்டீர்வாள்விசையா

37/19

அவளிலுமிவளழகோ ஆரணங்குபெண்மயிலாள்
பெண்ணினைப்பார்க்கிலு மிச்சமுண்டோயிவளழகு
வேண்டாங்காண்வாள்விசையா வெறுத்துவிடுமிவளாளை
எழுலட்சந்தேவிமார் எல்லாருந்தானிருக்க
மாதொருத்திக்காகவே மயங்கலாமோவென
காண்டாவலமெரித்த காண்டீபன் கூறுவான்
(நீர்) என்னதான்சொன்னாலு மென்செவியிலேறாது
மாதந்தகன்னியை மணமாலைசூட்டினால்
என்னுடையசீவன் இருக்குங்காணென்தோழா
எண்ணப்படிமுடிக்க வேண்டுங்காணிவ்வரசே
இருவருமாகவே யிருக்கின்றவேளையிலே
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிநாயகமும்
பொழுதுசாய்ந்தது போகவேண்டுமாளிகைக்கு
மாநிலச்சரப்பளியை வாங்கிவாதருமென்றாள்
ஆட்போனதாதியர் ஆரணங்குமுடிவந்து
ஆகாதுமன்னவனே அழுத்தாதையாவே
ஆச்சியார்கட்டிவைத்த அழகுசரப்பளியை
கட்டிவைத்துப்போனதை கங்கேவதாருமென்றாள்
பொழுதுசாய்ந்தது போறோம் நாமமனைக்கு
மாநிலச்சரப்பளியை மன்னுகொடுத்திடென்றாள்
திக்கெல்லாமெறுந்திருக்குந் தேர்விசயனே துரைப்பான்
(உங்கள்) அலங்கக்கோதி குறிக்கதோழிபாரணங்கே
கோட்டைகளேறி குதிக்கத்தோடிகொம்பனையே
ஆண்மனைபேறி குதிக்கதோடிஆரணங்கே
மதிலேறிக்குதித்தே மாதுநல்லாள்கோட்டையிலே
பெட்டியெடுத்தே பொக்கிஷந்திருடினேனோ
மாதருடைகளை வலியவந்துதொட்டேனோ
கள்ளன்திருடனைப்போல் கன்னமிட்டுப்போனேனோ
என்னகுற்றம்பண்ணேனான் என்னையவள்தானும்
கட்டழகிமாதரவள் கட்டிவைத்துப்போனாளே
கள்ளனைப்போலாகி கட்டவும்நியாயமுண்டோ
திருடனைப்போலாகச் சேர்த்துகட்டநியாயமுண்டோ
கட்டினாள்சீருமே கன்னியவளாசை
கட்டிவைத்துமாதரெம்மைக் காட்டில்விட்டுப்போகலாமோ
கூடவழைத்தலவோ போகவேணுங்கொம்பனையாள்
ஆண்மனைக்குப்பெண்ணை அழைத்துபோகநியாயமுண்டு
என்னைசதந்தரத்தால் என்னையவள்கட்டிவைத்தாள்
அம்மான்மகனென்று ஆசையாய்க்கட்டினாளோ
அத்தைமகனென்று அன்பாகக்கட்டினாளோ

அழகானகன்னியென்று மணமாலைசூட்டினேனே
வடிவானகன்னியென்று மணமாலைசூட்டினேனே
என்னகுற்றத்தால் என்னையவள்கட்டிவைத்தாள்
கையிலகப்பட்டதை பிடிப்பேனென்றுகன்னியவள
மார்பில்சாப்பளியை மாதேகைப்பிடித்தாளே
வசியவத்தபாக்கியத்தை யிப்பமென்றுமாரனேதான்
சன்னடையாறுவென்றிம்மென்று சரியாகசொல்லடி
அவளுக்கு அந்தவேளை ஆவத்தைமட்டாயி
என்றதுகேட்டு எதுசொல்வாளதாகிடவள
உந்தனுக்குச்செய்த உபகாரமத்தனையும்
வெங்கைக்குச்செய்த ஸ்திரீயாசனத்தடா
செத்திடத்தச்செத்துசெல்லுநாத்தப்போகாதே
மாண்டிடத்தேமாண்டுமண்ணுக்குப்போகாதே
எழுப்பிவிட்டதோஷமோ இத்தனையும்பேசுகிறாய்
ஆகடியம்பேசுகைக்கு அடிக்குமோஉந்தனுக்கு
என்றதுசொல்லிய நடந்தபவளக்கொடியாள
வாயுவேகமாகவே வந்தாளேமண்டபத்தில்
பவளக்கொடிமாதருக்கு பாதத்தில்தெண்டனிட்டாள
கைகட்டிவாய்புதைத்து கன்னியருமதைப்பாள
மார்பில்சாப்பளியை மன்னவனாப்போய்கேட்டேன்
என்னென்றுசொன்னதுவே இடிவிழுவான்சொன்னத்தை
பொறுக்கச்சகித்தது போகிறமாண்டனுக்கு
மார்பிற்சாப்பளியை மன்னவனாப்போய்கேட்டேன்
(அவன்) வம்பானவார்த்தைகளும் இம்பானபேச்சுகளும்
மூக்கரிவாள்சொன்னத்தை மொட்டழகுக்குச்சொல்லலுற்றாள்
அப்போதுசொன்னவேளை தப்புவருமென்றுசொல்லி
அவனைவெட்டிப்புதைக்க ஆகாதென்றுசொல்லி
தமக்குவினையாச்சே நான்சொன்னதெல்லாம்பொய்யாச்சே
எத்தன்சாப்பளி போறானிப்போகட்டும்
மாளிகைக்குப்போவோம் மாதேபயணமிடி
என்றதுசொன்னவுடன் இளவரசன்அர்ச்சுனரும்
அச்சுதானந்த வாயர்முகம்நோக்கி
என்னவழிவு எடுக்கலாமென்னோநாதா
அன்னத்தின்மேலே ஆசையுண்டுமாதருக்கு
வேடனைப்போலவே வேஷமெடுங்காணும்
என்னைவிலைகூறி விற்றுப்போய் எத்திவழிமுன்
பார்த்தாள்சப்பட்டவே பரிந்துவிலைகேட்பாள்
ஆயிரம்பொன்சொல்லி அவள்கையில்நீகொடுக்காணும்
உனக்குநேரிழக்கே விநாயகர்கோவிலண்டை

ஆங்கேபோய்நீயிருங்காண் அச்சுதரேநான்வாரேன்
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைத்து
ஆயன்பெருமாளை அப்போநினைந்தாரே
எம்பெருமாளேகவர்னு எழுமானந்தமாரியர்
முட்டையிலிருக்கை முகமறியாப்பாலகனை
ஊட்டிவளர்த்தீரோ பிரபஞ்சமாகவென்று
மூக்காலேமூள்பொறுக்கி முழுமரத்தில்கூண்டுகட்டி
காக்கையில்குஞ்சுகளை கருதிவளர்த்தீரோ
உன்னையேநம்பி உயிர்கொண்டுவாழுகிறேன்
பவளக்கொடியைநான் மணமாலைசூட்டுகிறேன்
அன்னவடிவாக ஆண்டவரேநீர்கொண்டருள்வீர்

(ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அருச்சுனனுக்கு அன்னவடிவுகொடுத்தல்)

அருச்சுனன்தானினைக்க ஆயனாருமிரங்கி
அன்னவடிவாக ஆயன்வரங்கொடுத்தார்
அருமைமுருகமன்னன் அன்னத்தைப்போலானான்
செட்டைமுழகென்ன சிறகுடையநேர்த்தியென்ன
காலினழகென்ன கழுத்தினழகென்ன
கண்ணினழகென்ன காதுவடிவழகே
மூக்கினழகென்ன மூணுமயிருப்பாவனையும்
கூவுங்குரலழகன் குறுகுந்நடையழகன்
அர்ச்சுனராஜனவன் அன்னவடிவானான்

[ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் வேடவுருவெடுத்தல்]

அச்சுதானந்த வாயர்பெருமாளும்
காட்டுக்கிழங்கெடுக்குங் கனவேடன்போலானான்
கால்செருப்புத்தோல்குல்லாவும் கைதனிலேமான்வலையும்
பன்றிகுத்தும்வல்லயமும் பாரிசமுங்கைப்பிடித்து
கோட்டையிட்டுப்பாக்கி குண்டுதெரிசமுங்கைப்பிடித்து
கிறாயுஞ்சங்கிலியுங் கைதனிலேதான்பிடித்து
அன்னத்தையேந்திகொண்டு அவன்வாரான்கானகத்தில்
பவளக்கொடியாள பத்தினியாளதானிருக்கும்
மண்டபத்துவழியாக வருகிறான்வேடனவன்
ஆரணங்குமாதுமார் அன்னத்தைத்தான்பார்த்து
ஆரடாவேடவனே அன்னத்தைவிற்கிறவன்
விற்றீரோயாமானால் வேணபொன்தாரோமென்றாள்
அப்படியேயாகுமென்றான் அழகுள்ளவேடனவன்
ஓடியேவந்தார்கள் உத்தமிமுன்தாதியர்கள்
பவளக்கொடியாள பாதத்தில்போய்ப்பணிந்து
ஆரோவொருவேடன் அன்னத்தைவிற்கவந்தான்
அன்னத்தைப்பார்த்தால் அழகாயிருக்குதம்மாள்

கண்ணைவிட்டுப்பார்க்கவே காணமுடியாது
(நாயன்) எங்கிலும்பார்த்தங்கில்லே இப்பலாவையின்னமது
வைத்துவளர்க்கலாம் வாங்குமென்மோயாச்சிசொல்லினாள்
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அன்னநடைமாது
அந்தநல்லவேசியவள் அழகுத்தொடியாளுமென்றாள்
ஓசுநாகாபியரும் ஒருதொடியில்மேடைவிலை
ஆடாவேசியவளை ஆசைப்படுகின்றாள்
அன்னத்தைக்கொண்டாடா அழகுள்ளவேசியவளோ
என்றதுசொல்லியிலே இசைந்துவழிநடந்தாள்
பவளக்கொடியாள பத்தினியாளமுன்னேவந்தாள்
கண்டாள்பவளநல்லாள் கட்டழகியனமது
என்னப்பாவேசியவளே எனக்குவிலைசொல்லுமென்றாள்
ஆயிரம்பொன்கொடுத்தால் அன்னத்தைத்தருவேனென்றாள்
ஆரடிதாதிகளே அந்தப்பொன்கொடுக்கவென்றாள்
அன்னத்தைவாங்கி அழகாய்மடியில்வைத்தாள்
முக்கிறுல்அர்ச்சனையும் முன்மாரிசேர்த்தார்முன்
மார்பில்வைத்தவள் வாயாலிழுத்திருப்பான்
முகத்தோடேமுகஞ்சேர்வார் முத்தங்கொடுத்திடுவார்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளசொல்வாள்
கண்டாரேவேசியவளே இப்படிமெய்யிழுது
அரிவையாளெந்தனை அவளவார்த்தையின்னமது
பெண்பிறவென்றால் பிரியமாய்மேல்விழுமோ
ஆசையாய்முத்தமிடும் அன்னத்தையாடி
சீராய்வளர்த்திடென்று சொல்லிவழிநடந்தாள்
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரச்செங்கமலம்
அன்னமெய்ப்போவுண்டு தேடி இனாகவைத்துமே
(அடி) பொருமங்கொண்டாடி என்றுவிளையாத்தொடியாளை
மாம்பழம்பலாப்பழமும் வாழைப்பழங்களும்
கரியசெந்நெல்வாழை காட்டுவிளாம்பழமும்
கொண்டுவந்துவைத்தானே கொம்பனையாளுமுன்னே
அன்னத்துக்குஊட்டிடுவே ஆவல்தெளியவைத்து
ஆரடிதாதிகளே அழகுமையனத்தனைத்தாள்
சுழந்துமச்சினை இட்சணமேஅழகுவென்றாள்
ஓடிஞர்சாதியர்களை ஒருதொடியிலிட்டுவைத்தார்
வந்துபவளித்தானே வரிசையுள்ளதக்கவளவ
என்னையழைத்தது ஏதுக்குடியென்றான்
அன்னம்அதுதாவிருக்க அழகுக்கூண்டுபண்ணுமென்றாள்
சொன்னமொழிதச்சனவன் சீக்கிரத்தில்சொப்பவிட்டான்
சோடித்துவைத்தவனுந் தெண்டனிட்டுப்போய்நடந்தான்

அன்னத்தைத்தானெடுத்து ஆவலுடன்முத்தமிட்டு
கூண்டிலடைத்தவளும் கொப்பனவேதானெழுந்தாள்
எழிலுள்பல்லக்கில் எழுந்தார்நெடுங்குடைகள்
பக்கம்நிறைந்தார்கள் பாங்கிகளுந்தோழிகளும்
சுத்திநிறைந்தார்கள் தோழிகளுமோட்டிகளும்
ஆனைமேல்பேரிகை அடிபடுதுகோடிவகை
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைமுழங்குது
மேளதாளந்தான்முழங்க மெய்முழுதும்வாராளே
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
வனமாங்கனெங்கடந்து வாழ்மனைக்குவாராளாம்
தெந்துகடந்தாளாம் தெருவீதிதான்கடந்தாள்
கடையுங்கடைத்தெருவும் கருமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதியது அரண்மனையுந்தான்கடந்து
மாடத்தெருவீதி மயிலவீயுந்தான்கடந்து
கோபுரவாசலண்டை கொம்பனையாள்வந்திறங்கி
மாளிகையிலுள்நுழைந்து வந்தாள்கொலுமண்டபத்தில்
சிங்காரமண்டபத்தில் தேன்மொழியாள்போய்ச்சேர்ந்தாள்
அந்திகாலமாச்சுது ஆதித்தன்போய்மறைந்தான்
பொழுதுமறைந்தது போதுவிருளாச்சு
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரத்தோழிகளே
அன்னத்தைக்கொண்டுவிலே அறிவீர்கள்தாதியரே
மாடத்திலகூடத்தில் கட்டாதேமங்கையரே
நற்பவளத்தூணு நலமாகக்கட்டுமென்றாள்
சலவைசப்ரமண்டபத்தில் தான்வைத்துக்கட்டலுற்றார்
பாரித்திருந்தானே பாரமெத்ததோளுவகைக்கு
(அடி) அக்கமாரேதங்கைமாரே அன்னமெத்தபாரமடி
மஞ்சமலங்கரிக்கும் மண்டபத்துச்சங்கிலியால்
வைத்திழுத்துக்கட்டினார் மன்னவரச்சனை
பவளக்கொடியாளுடைய பஞ்சணைமேலாக
நற்பவளத்தூணிலே நலமாகக்கட்டினார்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளப்போது
தீர்த்தங்கள்வாங்கியே திருவாயுங்கைகழுவி
போசனங்களுண்டு பொடியவிலைதுவட்டி
பஞ்சணைசாலையது படுக்கையறைசோடியென்றாள்
கபிகவெழுந்தார்கள் கட்டழகிதாதியரும்
கண்மூன்றுடைய கலைவிரக்கட்டிவிட்டு
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
காம்பரித்தஐங்கலப்பு கட்டிலின்மேல்பார்ப்பி

கல்கோட்டைகைகோட்டை இட்டந்தானிருக்கு
ஒருநூதலைகாலி ஒய்யாரமஞ்சணையாம்
அறுநூறுதலைகாலி அம்பாரமஞ்சணையாம்
ஆயிரத்தலைகாலி சகலாத்துமஞ்சணையும்
அன்னதுஞ்சல்மேலே அழகாகவே கொடுத்தார்
அந்தரிபுருஷர்களை அமிழ்த்தெளித்தார்கள்
சந்தனகஸ்தூரிகளை கரைத்துதெளித்தார்கள்
சந்தனகுங்குமமும் சவ்வாதுதான் தெளித்து
சாம்பிராணிவாடைகளும் சந்தனப்புகைகொடுத்தார்
பஞ்சணைமெத்தையண்டை நிலைபட்டுவிரித்தார்
காக்காக்கலிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆனைப்பாக்குகளும் மோரம்வெற்றிலையும்
வாசனையிலைக்குளும் வாணத்துவர்பாக்கும்
கொத்துத்துவர்பாக்கும் கோவையிலைக்குளும்
முந்தமட்டைகளும் மொய்ம்புறவைத்தார்கள்
கெண்டிகையில்நீரும் கொண்டுவந்துவைத்தார்கள்
குத்துவிளக்கும் தூண்விளக்குமேற்றிவைத்தார்
மாடவிளக்கும் மயில்விளக்குமேற்றிவைத்தார்
ஆயிரம்பெருவிளக்கும் வாசலிலேற்றிவைத்தார்
ஏனாடிக்கிருமென்றுசொல்லி தேன்மொழிமார் தெண்டனிட்டார்
(அப்போ) பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாள்தானெழுந்து
வாசல்படிவெட்டிக் காக்குந்தாதியர்கள்
பத்திரங்காவலென்று பஞ்சணையில்போயிருந்தாள்
பள்ளியறைசாலையிலே பைங்கிளியும்போய்நடந்தாள்
வையாரக்காய்த்த கமுகிளம்பாக்கும்
வாயாரத்தின்றவளும் மலரணையில்பள்ளிகொண்டாள்
நிமிச்சப்பெரியவளுந் தேசிமாம்பெரியதந்தி
மந்திரவாளருபிமார் மேலேசாத்திக்கொண்டாள்
பவளக்கொடியாளும் பள்ளிகொண்டாளப்போது
அங்கதேதாதியார் அவரவரும்பள்ளிகொண்டார்

(அருச்சனராஜன் அன்னவடிவைவிட்டு மனிதசுருபமாகுதல்)

அனந்தல்தெளிந்துநாழி சென்றபிறகாக
ஆணழகனருச்சுனனும் ரூபமெடுத்தானவனுந்து
மாயன்பெருமானை மனதிலேதானினைந்து
கூண்டைத்திறந்தவனும் கொப்பெனவேகுதித்தான்
அன்னவடிவைவிட்டு ஆண்ரூபமானவனே
பொல்லாதகாதல் புலம்புறதுகேளுமய்யா
வல்லூராவில்பல்லியது வலப்புறமாய்சொல்லுது
எழும்பியகாதலு எல்லவியவன்பார்ப்பளவில்

ஆண்வருத்தாகவே சொல்லுதுகேளீ
அமிர்தமந்துசொல்லுவதும் ஆண்வருத்தாய்காணுவதும்
சித்திரனானாக இல்லாதகேளுமய்யா
ஒருநாளுஞ்சொல்லாது உச்சிதமாய்சொல்லுது
காட்டிவிருத்தவர்கள் கள்ளரோதானறியேன்
ஆரம்பம்பண்ணாமல் அசந்துநீயாவேயிருந்தாள்
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
பொல்லாதகாதல் எழும்பிநின்றுபொருதெனக்கு
எழும்பியகாதலை எவ்வியவன்பார்ப்பளவில்
அமிர்தமித்துச்சொல்லுவதும் ஆண்வருத்தாய்காணுவதும்
என்னையிமையாங்கலங்கி இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரச்செங்கமலம்
பஞ்சணைமேலாகப் பாங்கியரேபள்ளிகொண்டேன்
ஒருநாளுஞ்சொல்லாத உச்சிதகேளுமய்யா
வலப்புறத்துப்பல்லி வடபுறமாய்ச்சொல்லுது
கேளுமிச்சாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்துபாரடி நீ
என்றுகேட்டவுடன் இளங்கொடியாள் தாதியர்கள்
அவளிந்தசாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்க்கலுற்றாள்
ஆண்வருத்தாய்காணுகுது ஆச்சியமேயென்னசெய்வேன்
ஆரோதெரியாது ஆண்வருத்தாய்காணுதென்றாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டவள் ஆரணங்குமேனையப்பா
வாசல்படிவெட்டுங் காக்குமந்திரிகள்
பத்திரமாகவே காத்திருங்கள் பைங்கொடியே
எச்சரிக்கையாகவே இருங்களடிகாவலிலே
தப்பிதமுண்டானால் தலையைத்தறித்திடுவேன்
காவலுடையவர்க்கு கட்டிட்டபண்ணிவைத்தாள்
பவளக்கொடியாள பத்தினியாளசொற்படிக்கு
படிவெட்டுவாசலுள்ளார் பத்திரமாய்க்காக்கலுற்றார்
அன்னதுஞ்சல்மேலாக ஆரணங்குபள்ளிகொண்டாள்
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
பொல்லாக்கெவுளி பின்னுமதுசொல்லுது
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தப்பிறகாக
காண்டவனமெரித்த காளைவெழுந்திருந்து
எப்படிக்குயிலுடனே யிணங்கிமருவிடுவேன்
மூச்சைப்பிடித்தவனும் விளக்கையணைத்துவிட்டான்
கொம்பனையாள்மெத்தையை கொப்பனவேயசைக்கவிட்டான்
மஞ்சனமெத்தையிலே மணிகளசைந்ததுகாண்
பொட்டெனவேகண்விழித்து பார்த்தாளகிளிமொழியாள்
மந்திரவாளாலே வீசினாளமாதுகன்னி

முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையால்குறித்தான்
நற்பவளத்தாறு நூலாகயிற்றதுகாண்
வெட்டவிழுந்தது வீரமணிவாளாலே
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளேதுசொல்வாள
வானவர்களதேவர்களும் வந்தாரோவாசலுக்கு
வானவர்களானுக்கால் என்வாளுனக்குத்தப்புமோவார்
மனுஷிரூபமானுக்கால் மாண்டேமடிந்துபோவார்
என்றதுமெசாக்கி இளங்கொடியாளதாலப்படுத்தாள
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகே
ஆனத்தமார்பனவன் அர்ச்சுனராசனை
நீதியிலாவேலையோ ராசாவுறக்கமோ
மஞ்சத்தைத்தான்பிடித்து மல்லணைக்கிவிட்டான்
அரைவடமுங்கிண்கிணியும் அசைத்துவிட்டுடனே
அன்னமும்பொன்மயிலும் ஆடிநடைச்சீர்சையுடன்
மஞ்சம்பிரண்டுது மணிகளசைந்ததுகாண்
வேல்பொருந்துங்கண்ணாளும் விசனத்தோடெந்நேரம்
விசனவாளுக்கு வேந்தாவர்ச்சுனரும்
முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையால்குறித்தார்
நற்பவளத்தாறு நூலாகயிற்றதுகாண்
கண்விழித்துப்பார்த்தானே கட்டழகிமாதுகண்ணி
காட்டிலிருந்ததொரு கள்ளன்திருடனோ
வானவர்தேவரோ வந்தாரோதானறியேன்
மஞ்சம்பிரளுவதேன் மணிகளசைவானேன்
வானவர்கள்தேவரென்றால் என்வாளுனக்குத்தப்புமோவார்
ஆள்ரூபமானாலும் அவர்பிழைக்கப்போறதில்லை
என்றெழுந்துப்பார்த்தானே யிளங்கொடியாளர்ச்சுனனை
மன்னன்முதுகிலே மட்சரேகைகண்டாளே
அப்போவிசையன் அர்ச்சுனருமேதுரைப்பார்
(உன்) வாசலுக்குவானவர்கள் தேவர்களும்வருவாரோ
(நான்) தேவாதியின்டமடி தேர்விசயனர்ச்சுனன்டி
பேர்பெற்றுடைய பெருமானவர்மைத்துனன்டி
மாயன்பெருமானுக்கும் மைத்துனனும்தான்டி
பல்லொளியைக்காட்டினான் பவளக்கொடியாட்கு
பல்லொளியைத்தான்காட்டி பார்த்துநகைத்துவிட்டான்
பல்லொளியைக்கண்டவுடன் பவளநல்லாளசோர்ந்துவிட்டாள
சோர்ந்துமயங்கியவள சொர்ணேத்தப்பிழைத்துவிழுந்தாள
ஆனாலுமன்னவன் அர்ச்சுனன்தானெழுந்து
சாதிமணிக்கவரி சந்தனத்தாலுவத்தி
விசிறன்களெடுத்தெரிய வெண்சாமரைக்கவரி

விசக்கனைதெளித்து மெல்லியருங்கண்விழித்து
கற்பழியாக்கன்னியரும் கற்பழித்துப்போனேனே
கற்பழித்துப்போனேனென்று கன்னிபுலம்புகிறாள்
அப்போவிசையன் அர்ச்சுனருமேதுசொல்வார்
நீதானோகற்பழித்தாய் தேவிமடமாதுகமே
கற்பழிந்தமாதவளை கன்னியரேசொல்லுறன்கேள்
தீயிற்பிறந்தவளா தெய்வுடன்பாஞ்சாலியை
மேகப்பயின்றெடுத்த மின்னொளிதாயதை
பார்மண்டலமாளும் பார்ப்பாண்டவர்தையரும்
நாகப்பயில்றெடுத்த நறுநுதலாள்கன்னியரும்
அத்தநல்தங்கையவள் ஆனைகுலப்பத்திரையாள்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லியரும்
(நான்) கற்பழித்தமாதர்கள் கணக்குமித்தனையில்லை
என்றதுகேட்டு இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
எத்தேசகாலமும் இதுவேதொழில்தானோ
எப்போதுமொத்தனுக்கு இதுவேதொழில்தான்டி
குருகுலவங்கிஷத்தில் குந்திவயிற்றிலே
ஐவருடன்பிறந்தேன் ஆனந்தவாழ்மாரி
அவனிமுழுதாம் ஆளுமுரிதர்மலிங்கம்
(நான்) தேவியைக்கொள்ளுறதுஞ் செல்வளாயிதுறதும்
இதுவேதொழிலாக இருக்கிறேனேநிலைமையே
மன்னவருந்தேவியரும் மாதுறவானபின்பு
உன்மேல்மனதாகி என்னுள்ளமுருகுதடி
அன்னமடிவாகக் கொண்டேனேயாரணக்கே
வேடனாகைதனிலே விலையாகக்கொண்டாயே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனேயடி
(என்) மூக்கிறுவியமாரியைக் குத்தினேல்மங்கையரே
(உன்) மார்சலைவைக்குத்தி வலித்தேனடிமங்கையரே
அத்தாலுஞ்சாடை யறியாமற்போனேயடி
ஆளனுந்தேவியுமாய் அக்காட்டில்நானிருந்தேன்
கணம்பிகொட்டிசெத்தவனைப் போலாகநானிருந்தேன்
பவளக்கொடியறுத்து கட்டிவைத்தாய்பத்தினியே
கட்டுங்கொடியை அறுத்தேனேகன்னியரே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனேயடி
யானைகட்டுஞ்சங்கிலியால் ஆணைக்கட்டினாய்
சங்கிலியையநானறுத்துப் போட்டேனேதையலரே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனேயடி
(உன்) மார்பில்சரப்பளியால் வரிந்தென்னைக்கட்டிவைத்தாய்
(உன்) மாதுளைநீயனுப்பி வாங்கிவரச்சொன்னாயே

சொல்லாதவார்த்தையெல்லாம் சொல்லியனுப்பினன்டி
(உன்னை) திட்டியனுப்பினன்டி சொல்லாததுசொன்னனடி
அத்தான் இஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
அவ்வவடிவாக எடுத்தேனே யாரனங்கே
வேடனைக்கொண்டுவா விலைகொடுத்து வாங்கினையே
(உன்) முத்துமுலைஸ்தனத்தை முத்திவலித்தேனடி
(உன்) மார்பில்சந்தனத்தை நான்முத்திவலித்தேனடி
அத்தான் இஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
வேடனைப்போலாக வந்தவனும் மெய்த்தோழன்
அன்னத்தைவாங்கியே அரண்மனையிற்கொண்டுவந்தார்
பவளக்கால்மண்டபத்தில் பத்தினியேகொண்டுவந்தாள்
அன்னவடிவைவிட்டு ஆள்ரூபமானேனடி
பஞ்சணைமெத்தையை அலங்கரித்தேன் மணியனையே
அத்தான் இஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
(உன்) அழகேயிருக்கண்டாய் ஆண்மைகள்போதாது
மகிடத்துரைச்சியவள் வாள்வரசியத்திறல்லாள்
அல்லியரைப்போலாக ஆண்மைகள்போதாது
இவையெல்லாஞ்சொல்லியே சிரித்தானிளவிசையன்
பவளக்கொடிமாது பத்தினியுமேதுசொல்வாள்
தோழனும்நானுமாய் வந்தேனென்றிசைந்தானே
அருகேவந்ததோழனவன் ஆணைக்குபெயங்கேயென்றான்
ஊருக்குமப்பாலே பிள்ளையார்கோவிலண்டை
பிள்ளையார்கோவிலண்டை இருக்கிறேனென்றேதோழன்
இட்டுவரச்சொன்னக்கால் இட்டணைம்பமுப்பிட்டேனென்
ஆறலழைத்துவா அழகானதோழனைத்தான்

பவளக்கொடியாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை அழைத்துவா
அர்ச்சுனராஜனையனுப்புதல்.

என்றதுகேட்டு இளவிசையனேதுசொல்வான்
எந்தவழியாக இளங்கொடியேநான்போவேன்
சுரங்கத்துக்குள்ளாக சுறுக்காய்நடவுமென்றாள்
அப்படியேபோவேனென்று அர்ச்சுனர்தானெழுந்தார்
சுரங்கத்துக்குள்ளாக தூருசாய்நடந்தாரே
கோட்டைகடந்தானே கொத்தளமும்தான்கடந்தான்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை போனானே வாள்விசையன்

(ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி அர்ச்சுனராஜனை நினைத்துப்புலம்பல்)

அச்சுதானந்த மாயர்புலம்புகிறார்
ஆருயிர்தோழா நீ அர்ச்சுனனேயென்னசெய்வேன்
(உன்) அண்ணன்தர்மராயரும் அனுப்பினாருன்பிறகே
இருவருமாகவே இருந்துவந்ததிவதலில்

உன்னையிழந்துநான் உயிர்வாழ்வேபோவேனோ
மாதர்மேலாசைபாய் மயக்கமேயெடுத்தியோ
அன்னவடிவாக ஆசைகொண்டுபோயவிட்டதே
(அவளை) கூடியுடனேயிலே கொம்பனைமார்கண்டாலே
பார்த்தர்பெருமானே உன்பதட்டமதிலேனோ
(நீ) கட்டியணைகையிலே காவலறிந்தாரோ
(அவளை) கூடியெழுந்திருக்க கோடிபேர்வந்தாரோ
(உன்னை) கட்டிபிடித்தாரோ காவலில்வைத்தாரோ
(உன்னை) வெட்டியெறிந்தாரோ வீரமணவாளனே
உத்தமர்கள்வீரியனே உயிர்கூடவில்லைத்தாரோ
(நீர்) மாண்டுமடிந்தீரோ உன்னுயிருமடிந்திட்டீரோ
மன்னர்பெருமாளுக்கு வாட்டங்களுண்டானால்
சந்தவடிவழகன் தர்மருக்கேதுசொல்வேன்
வெற்றிமயராளை வீமருக்கேதுசொல்வேன்
சால்புகழுந்த செட்டைபார்த்துமேதுசொல்வேன்
தோராவடிவழகி திரௌபதைக்கென்னசொல்வேன்
மந்தாரக்குந்திதேவி மாதருக்கேதுசொல்வேன்
(அவர்) அங்கப்பிரதாபமே சிந்திக்கக்கிடந்தழுதார்
காணவும்போறேனோ காண்டீபங்கொண்டவனை
பாண்டிப்பெருமானை பார்க்கவும்போறேனோ
அச்சுதானந்தமாயர் புலம்பழுதாரமே
அந்தச்சமயத்தில் அங்குவந்தான்வாள்விசையன்
எல்காருமக்கூடவே இளமைப்பட்டபடிர்
(என்) சகோதரர்களுக்கெல்லாம் தாழ்வாகப்போவதுண்டோ
எந்தவிதத்திலும் பீடத்தியரசாளுமேவன்
என்றதுகேட்டுமவர் ஏதுசொல்வாரச்சுதரும்
எவ்வவடிவாக இருந்தாயவளுடனே
அன்னவடிவாகி அவளுடனேசேர்ந்தீரோ
ஆள்ரூபமாகி அவளுடனேசேர்ந்தீரோ
மனிதரூபமாகியே மாதவளைச்சேர்ந்தீரோ
எவ்வவடிவாக யிருந்தாயவளுடனே

(அருச்சுனன்பவளக்கொடியாள்செய்தியைச்சொல்லல்)

என்றதுகேட்டுமவன் இளவிசயனேதுசொல்வான்
அல்லகாணச்சுதனே பூபர்பெருமானே
அன்னவடிவாக இருந்தேனவளிடத்தில்
பவளக்கால்துணையிலே பத்தினியாள்கட்டிவைத்தாள்
பஞ்சணைமெத்தையிலே பள்ளிகொண்டாள்பத்தினியும்
அர்த்தராத்திரிவேளையிலே நானெழுந்தேனச்சுதனே
(அவள்) நித்திரைசோதிக்க நினைவழியவேணுமென்று

அன்னமஞ்சலதனை நான் அசைக்கவிட்டேனப்போதே
அசைக்கவிட்டபோதையிலே அவன்கையால்வாருருவி
விசிறினதநேரம் வீரமணிவாளாலே
மூன்லாகைபாயாதே மெல்லாகைபாலறுத்தேன்
மனிதருபமானக்கால் வாள்முனைக்குறுத்தப்பார்கள்
தெய்வருபமானக்கால் திரும்பிப்பிழைத்திடுவார்
வந்தவராரென்று வாய்மொழியுங்கேட்கவென்றாள்
(நான்) தேவாதிதேவனடமடி தேர்விசையனர்ச்சுனனடி
போரல்புகழ்பெற்ற பெருமாளவர்மைத்துனனடி
மாயன்பெருமானுக்கு மைத்துனன் நானென்றானடி
இவ்வார்த்தைதான் சொல்லவே இளங்கொடியாள் மாதருக்கு
பல்லொளிவைரத்தைக் காட்டிப் பார்த்து நகைத்துவிட்டேன்
கண்டுமயங்கி கட்டழகியவள்
சோதித்துத்தான் களைத்தாள் தோகையிளங்கொடியாள்
கூடிமருவினேன் குங்குமச்சாலையிலே
மருவிப்பிரிந்தேனே மாதருறவானேன்
உன்னையழைப்பமென்று உத்தாரம்பண்ணிவிட்டாள்
(அவன்) மாளிகைக்குப்போக வாருங்களைச்சுதனே
அப்படியேயர்ச்சுனரும் ஆணழகிருவருமாய்
சல்லடத்தால்தெரித்து தட்டுவிரித்துக்கட்டி
தட்டியின்மேலேகட்டியாணம் சிராய்விரித்துக்கட்டி
முத்திருக்கும் மாலை முகத்தழகாய்க்கட்டினார்
சட்டைதமையறுகளும் தரித்தாரமருமெற
பொன்முத்துப்பட்டாடை போர்த்தினார்மேலாக
அப்போதருச்சுனரும் ஆணழகனைத்தான் சொல்வார்
அச்சுதானந்த மாயனே பெண்தோழா
சரப்பளியும்பொன் முட்டையும் எடுத்துக்கொண்டு வாருமென்றார்
அப்படியேயர்ச்சுனரும் அழகுமுட்டைதனையெடுத்து
இருவருமாகவே இசைந்துவழிநடந்தார்
சாரங்கத்துவழிபாகத் தருசாகப்போய்ப்புகுந்தார்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள் கோட்டையிலே
உள்வாசல்போய்நுழைந்தார் உத்தமர்கள்வீரியர்கள்
(அவள்) சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகவந்துநின்றார்
வந்தவரைக்கண்டாளே மாதுஇளங்கொடியும்
வாருமென்றேயென்று வணங்கினாள்மாதவரும்
பக்தியுடன்புத்தியுடன் பாதஞ்சரணமென்றாள்
கொண்டுவந்தமுட்டையை கொற்றவனார்நேர்வைத்து
கொம்பனைக்குமுன்னேவந்து கும்பிட்டான்தோழனப்போ
பங்கயத்திருக்கண்ணனாம் பவளக்கொடியாளும்

சிங்காசனத்தின்மேல் சிரகவிழ்ந்திருந்தான்
மாலிக்கமெத்தையின்மேல் வந்தமர்ந்தாரிருவருமாய்
(அப்போ) வேல்பொருந்துங்கண்ணாளும் வேந்தர்களைத்தான்பார்த்து
உங்களிருவருக்கும் இதுவேதொழில்களென்றாள்
எங்களிருவருக்கும் இதுவேதொழில்முறைகள்.
முட்டையென்னவென்றுசொல்லி கேட்டாளிளங்கொடியும்
(அப்போ) அச்சுதானந்த மாயருமேதுசொல்வார்
அர்ச்சுனருமப்போது அன்னவடிவெடுத்து
(உன்) கொலுமுகச்சாவடியில் கொம்பனையேமுன்னேவந்து
(அவர்) ஆடலும்பாடலும் அதிசயத்தைநீர்பார்த்து
அன்னமென்றுசொல்லி ஆரணங்கேநீபிடித்து
(அப்போ) வேடனுமாக விலைகூறிவந்தேனே
(என்) அன்னத்தைத்தாருமென்று ஆரணங்கேநான்கேட்டேன்
விலைதாரேனென்றீரே ஆரணங்கேயந்தனுக்கு
அன்னமொருதட்டும் பொன்னுமொருதட்டுமாக
பொற்கொடியேநீகொடுத்த பொன்முட்டையம்மாயிது
காண்டீபனர்ச்சுனனைக் கானகத்தில்கட்டிவைத்து
(உன்) மார்பில்சரப்பளியை மாதுநீயணிந்தாயென்றும்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கையிலேதானேகொடுத்தான்
அப்போதுமாது அவர்கையில்வாங்கி
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடியாளப்போது
மெத்தையிலப்பாய் இருக்கிறீர்வேந்தர்களே!
போசனங்களெங்கே யென்றாளிளங்கொடியாள்
(அப்போது) ஆயன்பெருமானும் அருளாளரேதுசெய்தார்
அவ்விடத்தில் அங்கேபொசித்தோமென்றார்
மூன்றுநாளாச்சுது மெல்லியரேநான்பொசித்து

பவளக்கொடியாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்கும்
அர்ச்சுனராசனுக்கும் விருந்திடல்.

இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இளங்கொடியாள்தானெழுந்து
(அவள்) ஆக்கப்பதமறியாள் அரிசிபதந்தானறியாள்
அப்படிப்பட்ட ஆரணங்குமப்போது
பட்டாடைதான்வாங்கிப் பவாடையுள்ளுடுத்தி
அடிசில்சமைக்க ஆரணங்குதானினைத்து
பாண்டத்தைக்கழுவி பணிநீருலைவார்த்து
சன்னசம்பாதன்னைச் சிட்டியுலையிலிட்டாள்
முத்துப்போல்சாதம் வடித்தாளிளங்கொடியாள்
நந்தியென்னும்பூசினிக்காய் நாலுவிதங்கறிசமைத்தாள்

வாழைக்காய்பொரியலிட்டாள் வழுதலங்காய்தான்குழம்பு
பீர்க்கங்காய்பொரியலிட்டாள் புடலங்காய்தான்குழம்பு
கத்திரிக்காய்தான்பொரியல் கருணைபுளிக்குழம்பு
கொத்தவரைக்காய்களை குலைபோட்டேபொரியலிட்டாள்
பாவற்காய்பச்சடியும் பயிற்றங்காய்தான்பொரியல்
அத்திவிறகொடித்து நித்திக்கப்பால்காய்ச்சு
புத்துருக்குநல்லநெய்யாம் பொன்போல்பருப்புகளும்
அதிரசமுந்தேன்குழம்பும் அறுசுவைபதார்த்தங்களும்
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுப்பச்சடியும்
எட்டுவிதக்கறியும் இயலானபோசனமும்
ஆயிரத்தெட்டு அருக்கறியும்பொரிக்கறியும்
கறிசமையமிட்டாள் ஆரணங்குமங்கையரும்
ஆச்சுதுபோசனங்கள் அமுதுண்ணவாங்களென்றாள்
பாளையுமோலையும் பக்குவமாய்கைகொடுத்தாள்
பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
தீர்த்தநீர்வாங்கி திருமுகமுஞ்சுத்திபண்ணி
வசந்தநீர்வாங்கி மதிமுகமுஞ்சுத்திபண்ணி
பூசைபண்ணுமண்டபத்தில் புண்ணியர்களவர்நுழைந்து
வாழையிலைபோலே வழித்திட்டார்வெண்ணீறு
கோழையிலைபோலே குழைத்திட்டார்திருநீறு
பூசைமுடித்து புகழ்வேந்தர்வீரியர்க்கு
போசனமண்டபத்தில் புண்ணியர்களவந்தார்கள்
வட்டமணைபோட்டாள் வந்தவர்களிருவருக்கும்
வட்டமணைமீது வந்தமர்ந்தார்கள்
வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்சாதமது
சுத்திகறியைவைத்தாள் தோகையிளங்கொடியாள்
அளவிப்பருப்பைவிட்டாள் அதுகொண்டநெய்வார்த்தாள்
குளிர்ந்தசலம்வெந்நீரும் கச்சாயங்கனிவர்க்கமும்
இத்தனையுந்தான்படைத்தாள் எந்திழையாளப்போது
உண்ணுங்களென்று உபசாரணைசெய்யலுற்றாள்
போசனங்களுண்டு பொடியிட்டுக்கநிமிர்த்தி
சிங்காதனத்திலே சேர்வைசயன்வீற்றிருந்தான்
காச்சாகளிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிபாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
அளித்துக்கொடுத்தாளே ஆரணங்கிருவருக்கும்
பவளக்கொடிமாது பார்த்துடனேயுரைப்பாள்
அச்சுதானந்தரோ அன்றுவேதியர்களும்
சோம்புராசாக்கள் செய்தபெருந்தவத்தால்
பவளக்கொடிமேலே பத்தினியாள்பெண்பிறந்தேன்

பதினாறுவருஷமாய் பட்டமரசாண்டேன்
கொள்ளவருவார்கள் கோடானகோடியுண்டு
மாலையிடவந்தவர்கள் வண்ணலட்சங்கோடியுண்டு
(நான்)மாலைதரியாமல் மணமாலைசூட்டாமல்
நித்தகன்னியாகவே இருந்தேனின்னாள்வரைக்கும்.
அர்ச்சுனன்தன்னாலே அழிந்ததேஎன்தவங்கள்
பத்தினிசாபமது பாழாய்முடிந்ததென்றாள்
எந்தன்விதிப்பயனோ எதென்றெடுத்துரைப்பேன்
கதிரைபத்துலைக்கவல்லேன் காவேரிதீர்த்தவல்லேன்
(என்)விதியைத்தொலைக்குவைக்கு வல்லவகைபடியேன்
சோமபுராஜருக்குத் தேன்மொழியாளென்னசொல்வேன்
அச்சுதானந்த அரியவுயிர்தோழனவன்
என்னென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பார்மங்கையர்க்கு

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி பவளக்கொடியாளுக்கு
கனவுசொல்லுதல்.

என்னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்பரனாரிங்கேவந்து
அக்கினியாற்றுக்கு அருகாகத்தான்வந்து
சூலமொருகையிலே கபாலமொருகையிலே
மானுமொருகையிலே மழுவுமொருகையிலே
விரித்தசடையும் வெண்புலித்தோலாசனமும்
பக்கங்கொலுவிருக்கும் பார்வதிநாயகரும்
கங்காபவானியரும் கவுரிதரித்தவரும்
திருக்கண்ணுடையவரும் திருநீறதானணிந்து
வெள்ளேரிஷபமேறி வித்தகரும்வந்தார்காண்
(நான்)கண்டுபயந்து கைகூசரணமிட்டேன்
பங்கயஞ்சேர்கண்ணுள பவளக்கொடிமாதே
சோமபுராஜாக்கள் செய்ததவத்தாலே
பவளக்கொடிமேலே பாலகியாயுண்டுபண்ணேன்
பதினாறுபிராயமட்டும் பட்டத்தரிப்பித்தேன்
(நானே)என்னவாங்கேட்டாலும் மத்தியானவேளையிலே
மணமாலைசூட்டுமென்றார் மாலைதரியாமல்
இருந்தீரோயாமானால் எரித்திடுவேன்பட்டணத்தை
பட்டணத்தைநீறாக்கிப் பதியையெரித்திடுவேன்
மெய்யாகக்கண்டேன் விழித்தேன்கனவாச்சு
இப்படிக்குக்கண்டேனென்று எந்திழையேசொல்லுமென்றார்
அப்படிக்குச்சம்மதித்தாள் ஆரணங்குமப்போது
போமாறுமென்றார் புண்ணியர்களப்போது
அப்படியேநல்லதென்றாள் ஆரணங்குமங்கையரும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆணழகரிருவருமாய்

காங்கத்துக்குள்ளாக அருசாய்நடந்தார்கள
காங்கத்தைவிட்டு வடகோடிகானகத்தில்
ஒட்டைபிள்ளையார்கோவிலண்டை உத்தமர்களபோயிருந்தார்
அப்படிக்குத்தானிருக்க ஆரணக்குமங்கையவள
சப்ரகூடமஞ்சத்தில் தையலவளநித்திரைசெய்தாள
அந்தச்சமயத்தில் ஆரணக்குதாதியவள
அருகேபுடைசூழும் அரிவையர்களவந்துநின்று
தட்டியெழுப்பினுள தாமக்குழலாளை
அலண்டெழுந்திருந்தாள ஆரணக்குமங்கையவள
(அவள்)மஞ்சத்தின்மேலிருந்த மல்லிகைபுஷ்பமெல்லாம்
காம்புமுகிதிற்கக் கண்டார்களதாதியர்கள
ஒருநாளுங்கருகாத மல்லிகைபுஷ்பமெல்லாம்
காம்புமுகிதிற்பதேன்ன காரணமெய்சொல்லுமென்றாள

பவளக்கொடியாளகண்ட கனவைதாதிகளுக்குச்சொல்லுதல்.

பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடிசொல்லுகிறாள
மஞ்சத்தின்மேலேநான் பயிலையாளநித்திரைசெய்தேன்
அந்தநல்லவேளையிலே ஆதிசிவலிங்கேவந்தார்
(என்னை)தட்டியெழுப்பினார் தாமக்குழலாளை
அலண்டெழுந்திருந்து ஆரென்றுநான்கேட்டேன்
உன்னைப்பிறப்பித்த உம்பர்பிரான்வந்தேனென்றார்
எங்கேவந்தீரென்று இளங்கொடியாள்நான்கேட்டேன்
பதினறுவயதளவும் பட்டயாசாண்டாள
(நீ)கேட்டவரம்நான்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேயுந்தனுக்கு
(இப்போ)மணமாலைசூட்டுமென்று மங்கையரோதானுரைத்தார்
(நான்)மாலையிட்டுக்கொண்டதாக மங்கையரேகண்டேனடி
மஞ்சத்தின்மேலேநான் மருவியிருக்கக்கண்டேனடி
(நான்)கண்டதினலே கருகிப்போபுட்பமெல்லாம்
இவ்வளவேதானடியேவ் மற்றொன்றுந்தாய்நானறியேன்
என்றயிளங்கொடியாள எடுத்துரைக்கவுமுள
தாய்போல்வளர்த்த தாதியர்களநான்கேட்டு
மணமாலைசூட்டுதற்கு மனமுண்டோமங்கையரே
அப்படியேசம்மதந்தான் அரிவையிளங்கொடியே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தாரோதாதியர்கள

பவளக்கொடியாளகண்டகனவை தாதிகளபோய்ச்
சோரம்புராஜர்களுக்குச்சொல்லல்.

சோரம்பூராசாவண்டே தீவிரமாயோடிவந்து
முக்காலடிவணங்கி மூவிருக்கால்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமாதர்களை கண்டார்களராசாக்கள
ஏன்னைப்பணிந்ததென்ன வந்திருமையரேசொல்லுமென்றார்

(அப்போ) கைகட்டிவாய்புதைத்தும் கன்னியர்கள்சொல்லுகிறார்
பங்கயஞ்சேர்கண்ணுள் பவளக்கொடிநாயகியாள
பதினறுவயதளவும் பட்டங்கட்டியாண்டிருந்தாள
பட்டங்கட்டியாண்டிருந்தாள பாருலகைத்தன்னையும்
இன்றையதினத்திலே இளங்கொடியாளகோட்டையிலே
கண்டவதிசயத்தைக் கன்னியர்களசொல்லுகிறோம்
பார்த்தவதிசயத்தைப் பாவையர்களசொல்லுகிறோம்
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்போமன்னர்களே
மஞ்சத்தின்மேலிருந்த மலர்களகருகிற்று
(இது) என்னென்றுகேட்டோம் இளங்கொடியாளநாயகியை
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள பவளக்கொடிசொன்னது
தன்னைப்பிறக்கவைத்த சுவாமியவர்வந்தாராம்
சொற்பனத்தில்சாதித்தார் தோகையிளங்கொடிக்கு
பதினறுவயதளவும் பட்டமாசாண்டாய்
கேட்டவரம்நான்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேயுந்தனுக்கு
மணமாலைசூட்டுமென்று மகாதேவர்தானுரைத்தார்
(இனி) கேட்டவரம்நான்கொடுக்கேன் கிளிமொழியேயுந்தனுக்கு
என்றுவுரைத்தாராம் நல்பராபரப்போது
இப்படிக்குக்கண்டேனென்று எந்திழையாளதானுரைத்தாள
மணமாலைசூட்டுதற்கு மனதாச்சுமங்கையர்க்கு
என்றுவுரைத்தார்கள எந்திழையார்தாதியர்கள
இவ்வசனங்கேட்டார்கள இன்பமுடன்ராசாக்கள
சந்தோஷமானார்கள சரீரங்களபூரித்தார்
இன்பங்குளிர்ந்தாரே இருதோளும்பூரித்தார்
வற்றிக்கிடந்த வருளபெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகி கரைபெருகிவந்ததுபோல்
சந்தோஷிப்பட்டார்கள தரணியாளுமராசாக்கள
சோரம்பூராசாக்கள துரைகளவரேதுசொல்வார்
(எங்கள்) மனதிலிருந்தபடி ஆச்சதம்மாயுந்தனுக்கு
மாலையிடமல்லோ வருந்தினேங்காலமெல்லாம்
எங்கள்தவசுபலன் கூடிப்போச்சுதம்மா
(நாங்கள்) பண்ணுந்தவசுபலன் பலித்ததம்மாபத்தினியே
கல்விதுலையாதார் காசினியிலாருமில்லை
அப்படியேநீயும் அழகுமணிமாலையிடும்
சிந்தைகுளிர்ந்தாரே சோரம்புராசாக்கள்

சோரம்பூராசாக்கள் மந்திரியை அழைப்பித்துமுக்கடிக்
குழம்பனையனை அழைக்கவரச்சொல்ல.

ஆராமந்திரியே அறிவுள்ளவீரியரே
இன்றையபோதையிலே எத்தனங்களாற்கு

மணமாலைசூட்டவேணும் மங்கையிளங்கொடிக்கு
தோட்டியைத்தானழைத்து தமுக்கோசைபோடவேணும்
வெட்டியானைத்தானழைத்து வீரமுரசறையவிட்டு
மண்டலத்துராசர்களை வரவழைக்கச்சொல்லுமென்றார்
ஆடாதுநவனே அழையடாசாம்புவனை
ஓடியழைத்தவனை ஒருநொடியில்வாருமென்றார்
சொன்னதைக்கேட்டுத் துரிதமாய்த்தூதவனும்
ஓடியழைத்தவனை ஒருநொடியில்வாருமென்றார்
எல்லையழைத்தவகை எதுகருமமென்றான்
(அப்போ) ஐம்பதுபேர்ராசாக்கள் ஐயமாரேதுசொல்வார்
பவளக்கொடிமாது பணிமாலைசூட்டுகிறாள்
பட்டணத்துராசாக்கள் பலபேருந்தானறிய
முரசறைந்துவாருமென்றார் முடிமன்னர்மந்திரியும்
அப்படியேநல்லதென்று நடந்தானேசாம்புவனும்
வெள்ளானைமேலாக விருதுகளைக்கட்டினான்
வெள்ளித்தமுக்கடித்தான் வெண்கலக்கொம்பெடுத்தான்
ஆனைமேலிருந்துகொட்டி அடித்தான்பறையோசை
வெள்ளித்தமுக்கடித்தான் வெண்கலக்கொம்பெடுத்தான்
எல்லைசொல்லித்தானடிப்பான் ராசாக்கள்தான்கேட்க
சோழம்பூராசாக்கள் செய்தவத்தாலே
பவளக்கொடிமேலே பிறந்தபதிவிரதை
பதினறுவருஷமாய் பட்டமாளாண்டாள்
மணமாலைசூட்டுதற்கு மாதுநினைவானாள்
கொம்பனையைக்கேட்டவர்கள் கோடானகோடியுண்டு
மாலையிடவந்தவர்கள் வையகத்தில்வெகுவுண்டு
இன்றையதானவரைக்கும் மணமாலைசூடாமல்
நித்தக்கன்னியாகவே இருந்தாளிந்நாள்வரைக்கும்
(இப்போ) மணமாலைசூட்டுதற்கு மாதுநினைவானாள்
ஆர்க்குப்பிரிக்குமோ அன்னநடைமாது
திங்கட்கிழமையிலே திகழ்புனர்பூசத்தில்
இருபதுநாழிகையில் எழில்மாலைசூட்டுகிறாள்
மண்டலராசாக்கள் வந்திங்கள்பந்தலுக்கு
மண்டலத்துராசாக்கள் வந்திங்கள்பந்தலுக்கு
அனேகருமறியவென்று அடித்தான்பறையோசை
அடித்தபறையோசை அந்நகரந்தான்கேட்டு
மண்டலத்துராசாக்கள் மந்திரிகள்தான்கேட்டார்
திக்கிலுள்ளராசாக்கள் தானாகவெல்லாங்கேட்டார்கள்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை இருக்குமொருபோர்விசயன்
அடித்தபறையோசை அழகன்கேட்டுவிட்டான்

சந்தோஷப்பட்டல்லவோ சரீரங்கள்பூரித்து
என்னவடிவாகப் போவோமவள்பந்தலுக்கு
ஆலாநினைந்தாரோ அளவற்றசிந்தையிலே
மாயன்பெருமானை மனதிலேதானினைந்தார்
அடியளந்தமாயவனே ஐயாசரணமையா
காக்கும்குலதெய்வமே கரியமால்மைத்துனனே
கண்ணுக்குள்ளிமைபோலே காக்கிறேனென்றுசொல்லீர்
இதுவேளையிதுசமையம் ஏழையைக்காருமையா
பவளக்கொடியாளை பணிமாலைசூட்டுதற்கு
மாலைவந்துமார்பில்விழ வரந்தாருமெந்தனுக்கு
பூக்காலேமுள்பொருக்கி முனைமாத்தாக்கூடவேகட்டி
காக்காயின்குஞ்சுபோலே கடிதிவளர்த்தவரே
முட்டையில்குஞ்சுகளை முகமறியாப்பாலகனை
பிட்டுவளர்த்தீரோ செபவெப்பங்காணவென்று
உன்றனவாலேயல்லோ உயிர்கொண்டிருக்கிறேன்
பங்கஜசீர்கண்ணன் பவளக்கொடியாளை
மணமாலைசூட்டுதற்கு வடிவெனக்குத்தாருமென்றார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்தேவர் அருச்சுனராஜனுக்கு கிழப்பிராமண வடிவுகொடுத்தல்.

அந்தச்சமையந்தனில் ஆயன்பெருமானும்
பிராமணரூபமதா எடுத்தாரேபுண்ணியரும்
தொண்ணூற்றுப்பத்தாறென்று துவண்டகிழவனுரு
நாற்பதாறுபத்தாறுசென்ற நரைத்தகிழவனானார்
தும்பைப்பூப்போலே துவண்டகிழவனானார்
நாணற்பூப்போலே நரைத்தகிழவனானார்
பஞ்சினைப்பூப்போலே பழுத்தகிழவனானார்
பார்த்தமுகந்தனிலே திரைநரையானார்
ருஷிபோலபிராமணன்போல் சொற்பனுருபமானான்
வெள்ளிரிப்பழம்போலே வெடித்ததேகமெல்லாம்
வெடித்தானத்திலே புழுக்கள்நெளியுது
சீழுஞ்சலத்துடனிருந்து சிந்துதேகமெல்லாம்
ஒருகண்ணுபொட்டை ஒருகாலுமொண்டியானார்
ஓட்டைக்கலயமொன்று ஒடிந்ததண்டாயுதமாம்
செல்லடித்தபுத்தகத்தை வெடியென்றுகையிலெடுத்தார்
பட்டையம்போலாக பரத்திருநாமமிட்டார்
அச்சதானத்தவாயர் அறியாதபின்னையுமாய்
பிராமணரூபமதா எடுத்தாரேபுண்ணியரும்
பிள்ளையார்கோவிலண்டையிருக்கிறாப்போலுமா

சேரம்புராசாக்கள் கலியாணஞ் செய்வதற்குப் பந்தலலங்கரித்தல்.

அந்தச்சமையத்தில் சேரம்புராசாக்கள்
வாசலலங்கரிப்பார் மணமாலைசூட்டுதற்கு
முத்தைப்பிளந்தார்கள் மூன்றுங்கால்நட்டார்கள்
பவளம்பிளந்தார்கள் பந்தக்கால்நட்டார்கள்
வெள்ளிபால்கால்நிறுத்தி வெற்றிலையாற்பந்தலிட்டார்
கரும்பாலேகால்நிறுத்தி அரும்பாலேபந்தலிட்டார்
ஈர்க்குப்பிளந்தார்கள் இருகாதம்பந்தலிட்டு
மூங்கிற்பிளந்தார்கள் மூக்காதம்பந்தலிட்டு
நாணல்பிளந்தார்கள் நாற்காதம்பந்தலிட்டு
வல்லிபிளந்து வாசலலங்கரித்தார்
மாயிலைத்தோரணமும் மருடநல்லதோரணமும்
அரசிலைத்தோரணமும் அலங்காரம்பண்ணினார்கள்
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவுரிமான்குச்சவிட்டு
பச்சைக்கிளிகளைப் பந்தலிலேதூக்கிவிட்டார்
வெட்டிவேர்குருவேரும் விதவிதமாய்த்தூக்கினார்
பட்டாலலங்கரித்து பாளையாலேரப்பமிட்டு
கோத்தமுத்தைத்தூக்கேத்திக் கொருமுகத்தைமணல்பரப்பி
சுற்றமுத்தைப்பந்தலிலே மாணிக்கமாய்வைத்திழுத்து
வா[illegible]மரங்கமுகுமரம் வாசலெங்குங்கட்டினார்
சோலை[illegible]மரமுந் தெருக்களெங்கும்நாட்டினார்
எங்கெங்குந்[illegible]ணமும் எங்கெங்குந்திருவிளக்கும்
சந்நல்கள்தோறுஞ் சரங்கள்மிகக்கட்டினார்
அத்தர்புனுகுகளை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சவ்வாதுந்தான்தெளித்தார்
நிலக்கோலமிட்டார்கள் நிலத்தின்மேல்பூத்தெளித்தார்.
பந்தலலங்கரித்து பட்டோதனப்பாய்போட்டு
தங்கப்பாய்போட்டார்கள் சரிகைதலையணையிட்டார்
பந்தலலங்கரித்து பாங்குடனேதெண்டனிட்டார்
ஆயிரமணங்குபெற்ற ஆராட்சிமணியெடுத்து
கலக்கம்பந்தலிலே கட்டியேதூக்கினார்
இருப்புநல்லசங்கிலியால் இயல்பெறவேகட்டினார்
ஆராட்சிமணியை அடித்தார்களோசைபெற
ஆராட்சிமணிசத்தம் அந்நகரில்கேட்டிடுமாம்

ஐம்பத்தாறுதேசத்து இராசாக்கள்வருதல்.

அடித்தப்பறையோசை அல்லவருங்கேள்வியுற்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்து இராசாக்கள்வாராரர்கள்
ஓரணியாம்பச்சையிலு ஒன்றுநூறாயிரமாம்

இரண்டணியாம்பச்சையிலு இரண்டாயிரஞ்சேனைதம்
யானையேறுந்துரைகளெல்லாம் யானையேறிவாரார்கள்
குதிரையேறுந்துரைகள் கொற்றவர்கள்வாரார்கள்
ஒட்டையேறுந்துரைகளெல்லாம் ஒருகோடிவாரார்கள்
கண்டயிடங்களெல்லாங் கருமலைபோல்யானைகளாம்
பார்த்தயிடங்களெல்லாம் பருவதம்போல்தேரணிகள்
கண்கொள்ளாக்கூடுஞ்சேனை மண்கொள்ளாத்தளங்கள்
ஏகமாய்த்திரண்டு எல்லாரும்வாரார்கள்
பூமியதிருந்தங்கே பூலோகந்நெருக்கிடவே
வாராரர்கள்ராஜாக்கள் மகமேருதுளங்கிடவே
பிள்ளையார்கோவில் ஓசையாய்வாரார்கள்
காளையவனருச்சுனனுங் கண்டாமனுதுளாகள்தம்பினை
அச்சுதானந்த வாயமோநீடுசேனும்
இந்தண்டராசாக்கள் இசையுடன்வாரார்கள்
பவளக்கொடியாளை பணிமாலைசூட்டுதற்கு
அனந்தங்கோடிராசாக்கள் ஆசையுடன்வாரார்கள்
மாயன்தயவாலேதான் மணமாலைசூட்டினால்
இந்தண்டராசாக்கள் இருந்தென்னசுகங்காணார்
எத்துட்போவாமோ இருந்தவிடஞ்சொல்லாதே
என்றுதலைகுனிந்தவரும் எல்லோருடன்நடந்தார்
பார்ப்பான்வருகிறதும் பார்த்தார்துரைகளெல்லாம்
கூடுக்கிழவனிவன் எதுக்குவாரான்காண்
தோலும்நரம்புமாகத் தொண்டுகிழவனுக்கு
அங்கேசசபைதகளெல்லாம் ஆசிழவனுக்கு
இந்தக்கிழவன் எதுக்குவாரான்காண்
என்றுசிரித்தார்கள் இயலரசராசாக்கள்
கோவிந்தாவென்று கொண்டையசைத்துவிழுந்தான்
தள்ளாடித்தடுமாறி தாலுவருவான்மெள்ளமெள்ள
கொக்கொம்புதருப்புவாய் கொண்டுவந்துமாராடைக்க
வப்புவாய்கொட்டிவர வாய்நிறைசொன்னொருக
கல்லெறிகண்டுபிடியாவிழு காதிரண்டுங்கேளாது
தூக்கியடிவைப்பாராஞ் சுமந்துவிழுவாராம்
எடுத்தடியடிவைப்பாராம் இடறிவிழுவாராம்
அருகம்புல்கட்டினால் அருகப்பாசிடம்விழுவார்
மூங்கில்லோகட்டினால் மூப்பனிடம்விழுவார்
இப்படியாக இருக்கிறவேளையிலே
இவனென்னகாரோதையல்லவோ கலங்கினாள்பவளக்கொடி
மாலையிடத்தேடியே மயங்கினாள்மங்கையரும்

லை

(இவனைக்)காணுதேதேடியல்லோக்லங்கித்தவிக்கிருன்
(இவனை) பரியாசம்பண்ணியே பலபேருப்போய்நடந்தார்
சேராம்பூராஜாக்கள் ஆனைகளிடபந்தலிலே
வாகனங்கள்விட்டிறங்கி வந்தமர்ந்தார்ராசாக்கள
மணக்கோலப்பந்தலிலே மன்னவரும்வந்தமர்ந்தார்
ஆரியக்கிழவனும் அர்ச்சனனுமங்கிருந்தார்

பவளக்கொடியாளைஸ்நானஞ்செய்து
ஆபரணங்களை அலங்கரித்தல்.

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள பவளக்கொடியாளை
ஆயிரந்தாதிமார் ஆரணங்குமோடிவந்து
சலவைக்கல்மண்டபத்தில் தையலருமோடிவந்து
பூந்திண்ணைமண்டபத்தில் பொற்கொடியைக்கூட்டிவந்தார்
தண்டையசைய சதங்கைதருதிகெல்ல
கொண்டையசைய மயில்வந்தாகூத்தாட
வட்டமணைமேலே மாதரையிருக்கவைத்து
நல்லெண்ணெய்கொண்டுவந்து நலங்கிட்டார்பத்தினிக்கு
சந்தனமென்னெய்கொண்டு கூந்தலுக்குயிட்டார்கள
குங்குமமென்னெய்கொண்டு கூந்தலுக்குயிட்டார்கள
மூந்நூறுபிராமணஸ்திரீகள மூன்றுநலங்குமிட்டார்
ஐந்நூறுபிராமணஸ்திரீகள ஐந்துநலங்குமிட்டார்
மங்களம்பாடியே நலங்கிட்டார்கூந்தலுக்கு
சோபனங்களபாடியே நலங்கிட்டார்கூந்தலுக்கு
ஆலஞ்சுழற்றியே அபிஷேகமாட்டலுற்றார்
மஞ்சனச்சாலையிலே மஞ்சனீராட்டிவைத்தார்
ஒட்டிமஞ்சளபூசியே ஒளிபவளநீராட்டி
ஸ்நானங்களபண்ணிவைய தாயக்கருங்குழலாள
நீர்காட்டிஆதியே நெருப்பில்தலைசாய்த்து
ஈரத்துயில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
நனைந்ததுயில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
பாவாடைவுள்ளுடுத்தி பட்டாடைமேல்சாத்தி
ஆனந்தமாரியனை அலங்காரம்பண்ணலுற்றார்
பூவாழைவெண்ணெய்தொட்டு போதமயிர்கோதி
சீவியேசிக்கறுத்து கிளிபோலேகொண்டையிட்டு
வாரிமுடித்தார்கள மாணிக்கக்கொண்டையிட்டார்
ஒவ்வோர்மயிர்களுக்கு எவ்வேழுபொன்னிதழாம்
பொன்னிதழும்பூவிதழும் போதமுடித்தகொண்டை
சுத்திமுடித்தகொண்டைவந்துநேராளசைய
கட்டிமுடித்துவைத்த கொண்டைவந்துதானசைய
கொண்டைக்குதன்னடைகளுங் கொண்டைதாங்குமாலைகளும்

59

ஆயிரம்பொன்பெற்ற அல்பாணசவுரிவைத்து
கொண்டைசடைப்பில்லை குப்பியலங்கரித்து
ஆண்மயிலும்பெண்மயிலும் அணிந்தாரழகுபெற
பல்லியுமாழ்வாரும் பதக்கத்தில்கோத்தார்கள்
சந்திரபிறைசூரியபிறை தையலர்க்குத்தானணிந்தார்
நெற்றிக்குச்சுட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமைமெழுதி
கண்ணுக்குமைமெழுதி கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டார்
முத்தாணிபொட்டுமிட்டு மூன்றுலேதொங்கவிட்டார்
அன்னகொப்புவன்னகொப்பு அருகுவாளிசொருகுவாளி
மாணிக்கவாளி மயிர்மேழேசோதிவிட
கல்விழைத்தகம்மலுங் காதில்தரித்தார்கள்
இருதலைபட்சிகளும் இசைந்தபுலிகாடிகளும்
பக்கம்புகடிகளும் பச்சைக்கல்முருகுகளும்
முத்தணிந்தமூக்குத்தி நத்துமணிந்தார்கள்
ஒற்றைச்சரங்களும் ஒருபுறமாம்பொற்சரிகை
இரட்டைச்சரங்களால் இருபுறமாம்பொற்சரிகை
முத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம்
வட்டசரப்பளியாம் மார்நிறைந்ததாவடமாம்
கொத்துச்சரப்பளியாம் கோடமணிதாவடமாம்
சந்திரகாரைசரப்பளியும் தரித்தார்களப்போது
நாய்க்காரைதன்னையும் நடுக்கழுத்தில்தான்தரித்து
தோள்வந்திகைவந்தி துதித்திறவுகைவளையல்
கடகஞ்சரிபவள்ங் கைநிறைந்தபொன்வளையல்
உத்திராசஞ்சமது போட்டார்களுத்தமிக்கு
எட்டுவிரலுக்கும் இசைந்தகணையாழி
பத்துவிரலுக்கும் பதிந்தகணையாழி
அரைக்கிசைந்தவொட்டியாணம் அழகுபெறச்சாத்தினார்.
தண்டைசதங்கை கொலுசுடனேபாடகமாம்
காலாழிகல்லணையாம் பீலாழிபில்லணையாம்
அஷ்டாபரணமெல்லாம் அலங்கரித்தாரந்நேரம்
பட்டுப்பளபளென்ன பாடகக்காலசைய
முத்துமிழையினென்ன முத்தாணிபொன்னுதிர
திருநீறுக்காப்புமிட்டு திருச்சாந்துபொட்டுமிட்டார்
அஞ்சனக்கண்ணுக்கு அழகாகமையுமிட்டார்
மல்லிகைமாலை மாதவளில்கழுத்திலிட்டார்
சந்தனமும்பன்னீருஞ் சாந்துசவ்வாதுகளும்
குங்குமமும்பன்னீருங் குழைத்தலவோபூசினார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
(அப்போ)ஆனாநினைத்தாள் அளவற்றசிந்தையிலே

ஆலவாய்ச்சொக்கரை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
மதுரைமீனாட்சியவளை மனதிலேதானினைந்தாள்
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்தாள்
ஸ்ரீரங்கநாயகர் அனைவோருமெத்தனுக்கு
ஆயன்பெருமாளை அவன்பணிந்துநினைந்தாள்
பரமசிவனருளால் பார்வதிதிருவுடையருள்
பவளக்கொடிமேல்பிறந்த பதிவிருதைமடமயிலாளுல்
ஆதிசிவன்பூமாலை அனுப்புக்கொண்டீந்தனுக்கு
ஈஸ்பரியாள்பூமாலை வரமேனுமெத்தனுக்கு
கும்பிட்டுநின்றாளே கேட்பனவேமாதுகவி
சொக்கர்மனமகிழ்ந்து சிந்தைமிகக்குளிர்ந்து
ஆலவாய்ச்சொக்கரும் அம்மன்மீனாட்சியும்
திருமாலச்சந்தனமும் திருநீறுந்தானெடுத்து
ஆணைக்குமாரருக்கு அந்தமாயனுப்பிவிட்டார்
வந்தபூமாலையை மாதரவளகைபிடித்தாள்
காணிக்கத்தேர்தனிலே வந்துமெள்ளவேறினாள்
ஏறினபோதையிலே எடுத்தார்தெம்புக்குடைகள்
சந்திக்குடைபிடித்து சூரியனொக்காமல்
பக்கக்குடைபிடித்தார் பகவானொக்காமல்
கவிந்துகுடைபிடித்தார் கதிரோனொக்காமல்
முந்நூறதேங்காயை முடிபோட்டொருமாயிட்டார்
ஐந்நூறதேங்காயை அடித்தொசடைத்துருவாயிட்டார்
மேளமுழங்குதுகாண் மும்மண்டலமதைய
அடிபடுதம்பேரிகை அற்புதகரித்தனிக்க
பேரிகைசத்தம் பெரிதாய் முழங்குதங்கே
ஐங்காதவழிதூரம் பொய்க்காளமூதிவர
நாற்காதவழிதூரம் நகெங்கியேசாமுழங்க
முக்காதவழிதூரம் மூரசமுழங்கிவர
மச்சாந்தமேறி வாரணப்பாதுகல்சி
அங்கிருந்தராசாக்கள் அனைவோரும்பார்த்தாப்பார்
ஒருவர்க்கொருவர் உகந்துதகதுபேசுகிறார்
நீறுபூத்தநெருப்பை ஊதிபார்த்ததிறம்போலே
ஆயிரமின்னலிலே சோதிமின்னல்மின்னுறப்போல்
தங்கத்தைக்காச்சிய தரையிலேவார்த்தாற்போல்
நயத்தைக்காய்ச்சி யிழையிலேவிட்டாற்போல்
பொன்னையுருக்கி பூமியிலேவிட்டாற்போல்
சந்திரனைப்போலாக ததும்புகிறாளையவல்லாள்
சூரியனைப்போலாக துலங்குகிறாள்தோகைமடரும்
யார்க்குப்பிரிக்குமோ அன்னையாரோநாமறியோம்

எவர்க்குப்பிரிக்குமோ இந்தநல்லபாக்கியங்கள்
தாங்கமுளமெசால்லிய தலையெடுத்துப்பார்த்திருந்தார்
ஆனந்தமாரி அவளுடையதேர்வருது
சபையார்சபைநடுவே தையலவளதேர்வருது
அரசர்சபைநடுவே ஆனைக்குதேர்நிறுத்தி
எண்ணுதமன்னனுக்குள் வலப்பசுங்கிளியாள
ஆளாலமுருமன்னன் அர்ச்சனைராசாவை
வடிவொட்டவாருமென்று மன்னவனைச்சொன்னதில்லை
எவ்வளவாக இருக்கிறோமென்றறியேன்
இவளைக்கொடுப்பேனு எங்குங்கிடையாதோ
நாட்டில்அமையாதோ நாயகியாளதம்போலே
ஏழ்துமனையில் இசைந்தவழிபோனரோ
தருமாபுரிக்கல்லவோ தாவுடந்துபோனரோ
என்னசெய்வேன்ஈஸ்பரனே நாமனதுயறியேனே
கிழக்குமுகம்நோக்கி பார்த்தாளேமாதுதி
பக்கத்தில்தோழியவள் பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னராசாக்கள்
பவளமுடிதரித்த பாண்டியராசரம்மா
(எம்மா) நாயினள்சொல்ல இளங்கொடியாளதான்கேட்டு
தெற்குமுகமாகத் திரும்புகிறாளாமாதுதி
பக்கமிருந்தவள பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
வச்சிரமுடிதரித்த மந்திரிகள்ராசரம்மா
மண்டலத்தையாளுகின்ற மகாராசராசரம்மா
மாலைசூட்டியே மன்னர்மேல்போடுமென்றாள்
மேற்குமுகமாகத் திரும்பினாள்மகளிதெல்லாள
பக்கத்திலிருக்கிற பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
பவுந்தத்துராசாக்கள் பல்லக்குதுரைகளம்மா
திக்கரசையாளுகிற துரைகளிவர்களம்மா
மாலைசூட்டியே மன்னர்மேல்போடும்மாளே
வடக்குமுகமாகத் திரும்பினாளமாதுகன்னி
பக்கத்திலிருந்தமொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள
திக்கரசையாண்டதொரு துரைகளிவர்களம்மா
வடதேசராசாக்கள் மன்னவர்களம்மா
உன்னழகுக்கேற்ற புருஷனிருப்பானடி
(உம்) மனதுக்கிசைந்த மணவாளன்தானிருப்பான்
மாலைசூட்டுமென்றாள் மாதரிளங்கொடியை

பவளக்கொடியாள அருச்சுனராசனை மாலை தரித்தல்,

பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
(அப்போ) ஆனாதினைந்தாளோ அவளமுஞ்சிந்தையிலே

எவளோநினைத்தாளோ என்னைமந்தமித்தனையிலே
ஆகாயவாணியம்மாள அம்மன்பிடாரிகளே
மஞ்சளழகிகளே மடிச்சேலைக்காரிகளே
பொங்கதயிருகோ பெத்தகொடியாண்டவனே
இல்லறத்துத்தேவதைகள் எல்லாருந்துணையிருங்கள்
ஆலவாய்ச்சொக்கரே அங்கயற்கண்மீனாட்சி
மதுரைமீனாட்சியம்மாள வந்துதுணையிருங்கள
என்னைப்பிறப்பித்த சுப்பரரே துணையிருங்கள
மாயன்பெருமாளே மன்னாதல்லாளட்டியிலே
ஆபர்பெருமாளே எங்களுக்குத்துணையிருங்கள
முப்பத்துமுக்கோடி முவர்லெல்லாக்காத்திருங்கள
வசிஷ்டருந்துதியம்மாள பணமாலைகாத்திடுங்கள
(நான்) ஆகாயம்விட்டமாலை அரிச்சனைதுநற்கழுத்தில்
(நான்) சூட்டிவிட்டமாலையது தேர்விசையன்றன்கழுத்தில்
அரிச்சனைநூர்தன்கழுத்தில் அழகுமாலையிதுவேனும்
கன்னவழிவாக இருக்கிறதோநானறியேன்
தேவலோகத்தானினைத்து சூட்டிருமாலைதன்னை
விரலால்சூட்டியே விடுனமாலைதன்னை
சூட்டிவிட்டமாலையது தேவலோகம்போகுது
சூரியன்மண்டலத்தைச் சுத்தியுலாவுருது
எதிர்ப்பட்டதேவர்களை யாவரையும்பார்த்துவரும்
நாலுபத்தத்து சாசர்களைச்சுத்திவரும்
தேடிப்பார்க்குதே தேர்விசையனர்ச்சுனனை
ஆரியனைப்போலாக இருந்ததோர்ர்ச்சுனர்மேல்
வாளவிசையன்தோளமேலே வந்துவிழுந்தது
பிராமணன்தன்கழுத்தில் விழுந்ததுபூமாலை
தேவதுந்துமிமுழக்க தேவர்பூமாரிபெய்ய
ஆகாயபேரிகைதான் அடிபட்டுதுமிதமென்று
பூவருஷித்தான்பொழிந்தார் பொன்னுலகத்தேவரெல்லாம்
ஆரட்சிமணிகளும் அடிக்குதுஓசையுடன்
மேசாம்புராசாக்கள் அனைவர்பார்த்துவிட்டார்
இத்தண்டராசாக்கள அமைகள்துவாயிருக்க
மண்டலத்துராசாக்கள பத்திரிகளவந்திருக்க
மத்திருருயர்தோளமேலே விழுகுதேபூமாலை
பார்ப்பான்கழுத்திலே விழுந்ததென்னபாவமிது
ஆரியனைமாலையிடப் பிறந்தாளோயாருக்கு
வேதியருமாலையிட விதித்ததோதெய்வமகளே
செல்வமாய்ப்பெண்பிறந்து சீரழியதானாச்சோ
அருமையாய்ப்பெண்பிறந்து அம்பலமானதோ

பிச்சையிரந்துண்ணும் பிராமணற்குப்பெண்டாமோ
கல்லெடுப்பயசிக்கு காத்திருக்கறாளாச்சோ
பாத்தாளியசிக்குப் பார்த்திருக்கறாளாச்சோ
இந்தக்கிழவனுக்கோ இதுக்கோநாம்பெண்வளர்த்தேன்
குருட்டுக்கிழவனுக்கோ கோடிநாளதவசுபண்ணேன்
மொண்டிக்கிழவனுக்கோ வெகுநாளதவசுபண்ணேன்
சண்டிக்கிழவனுக்கோ தவிமாலைசூட்டிவிட்டாள
இந்தக்கிழவனுக்கு எவர்தான்வழிவிட்டார்
பாவிகிழவனிவன் பந்தலுக்குமேல்வந்தான்
ஆர்சரிலப்பிராமணரே அழகுமாலைதாருமென்றார்
பெண்ணாளபோட்ட பூமாலைதாருமென்றார்
அப்போதுவாளவிசையன் ஆரியனுமேதுசொல்வான்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள பவளக்கொடியாட்கு
மாலைதர்க்கிறார் மன்னவர்களென்றுசொல்லி
பிச்சைக்குவந்திடத்தில் பூமாலைபோட்டுவிட்டாள
வேறுமெய்துவந்தேனே மெல்லியலாள்மாலையிட
பிச்சைக்குவந்திடத்தில் பெரும்பாம்புசுத்தியது
இவளோநான்பெண்கொவைத்து என்னசெய்யப்போறேனய்யா
தள்ளாக்கிழவனுக்குத் தையலுமேன்காணும்
மாறுங்கிழவனுக்கு மாதர்களேன்காணும்
எனக்கிட்டமாலைதனை எடுத்துத்தரித்துக்கொள்ளும்
மாலைதரித்துக்கொண்டு மங்கையைக்கூட்டிப்போகும்
உங்களுக்குப்பெண்டிருக்க உலகத்திலுற்றபடி
வளர்த்துவைத்தீர்கள் மாலைதரித்திடுங்கள்
இந்தாருமாலையென்று சுயந்தார்பிராமணரும்
அந்தச்சமயத்தில் ஆணங்குதான்கேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியோடிவந்து
என்னையும்பெற்றெடுத்த இயலானஐயாவே
மாளாக்கிழவனுடன் வார்த்தைகளேனுங்களுக்கு
என்தலைவிதிப்படியே எவருமறியார்கள்
ஆதிசிவன்தன்னெழுத்தை ஆருமறியார்கள்
எல்லார்தலையிலும் ஒரெழுக்காயெழுத்து
பாவிதலையிலிந்த பிராமணனையெழுதிவைத்தார்
சுதியைத்தலைக்கல்லேன் காவேரியைநீந்தலேன்
(என்) விதியைத்தலைக்குனைக்கு வெல்லவகையறியேன்
அன்றெழுதும்சிவன் அழித்தெழுதப்போறதில்லை
தலையிலெழுதினதைத் தள்ளிவைக்கப்போறதில்லை
ஏட்டிலெழுதினதைத் தள்ளிவைக்கப்போறதில்லை
தலையிலெழுதினது தவறுதொருக்காலும்

ஒருவனுக்குமாலையிட்டு உலகத்தார்வாழ்வார்கள
இருவனுக்குப்பெண்டாக இருப்பரோ எல்தகப்பா
வாருமையாபிராமணரே வெள்ளைமாலைகையிற்றான்பிடித்து
மாளிகைவாசலிலே மறையவராக்கொண்டுசெல்லுமென
அந்தச்சமயத்தில் அடைப்பெருமானும்
செந்தம்பிப்பாலே ஸ்ரீராமனும்பெற்றதார்
ஈச்வென்றுதான்பறந்து தேன்மொழியாள்தன்செவியில்
வந்தமர்ந்தார் மயிலனையாள்தன்செவியில்
அந்தசாமேயஞ்சாதே அருந்தந்தையுஞ்சொல்ல
ஆனாலுமென்னையன் அரிச்சந்திரசக்கரவர்
வந்துரைத்தார் இளங்கொடியாள்தன்செவியில்
அந்தச்செவியில்தானுரைத்து அதுபோல்விட்டார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
வெட்கந்தோற்றி விளையாடவே விட்டனள்
அர்ச்சுனர்வடிவுகளை அழகாகக்காட்டுமென்றாள

அர்ச்சுனராஜன் பிராமணவடிவுமாயவிட்டு

தன்சுயரூபமெடுத்தல்.

சோரம்பூராஜாக்கள் சித்தைகுலைந்துவிட
கண்டோர்பயந்துவிட காலங்கள்தடுமாற
சித்தைகுலைந்துவிட தேர்விசயன்வடிவெடுத்தான்
அங்கங்குலைந்துவிட அர்ச்சுனன்வடிவெடுத்தான்
முன்னழகும்பின்னழகும் முழங்காலிலேபட்சோகை
பல்லிலேபாசவிண்ணா நாவிலேநட்சத்திரம்
நாவிலேநட்சத்திரம் நயனமிழித்தாள்விட
மாயத்தயவாலே வாள்விஜயன்ரூபமானான்
ஆயன்தயவாலே அருச்சுனரூபமானான்
கண்டவர்கடான்மயங்க கண்டபயங்ரூபமெடுத்தான்
பார்த்தவர்கள்தான்மயங்க பார்த்திபன்வடிவெடுத்தான்
ஐந்தாயிரவம் அதியாப்பிராயமென்னும்
அச்சானந்த சையருந்தியங்கிவிட்டார்
பவளக்கொடிமாது பார்த்துமகிழ்ந்துவிட்டாள்
சோரம்பூராஜாக்கள் தேர்விஜயன்தனைக்கண்டு
கண்டுமகிழ்ந்தார்கள் காண்டீபன் அர்ச்சுனனை
பார்த்துமகிழ்ந்தார்கள பார்த்திபன் அர்ச்சுனனை
விசையனைமுகக்கண்டு மெத்தமனமகிழ்ந்தார்
(எங்களை) மகளாற்குதக்கதொரு மணவாளன்வந்தீரோ
அர்ச்சுனனைப்போலவாக வாராமல்நான்முகா
பிராமணவடிவாக ஏனெடுத்தீர்புண்ணியரே
வந்தென்னைப் பெண்கேட்டால் கொடுக்கோமென்று சொல்லுவோ [மோ

62/33

களக்கிழவனைப்போல் ஏன்காண்வடிவெடுத்தீர்
என்றுமகிழ்ந்தார்கள் இயலானராசாக்கள்
அந்தச்சமயத்தில் அனந்தமானதுரைகளெல்லாம்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிமாது
ஆரியனையாமலையிட்டு அழைத்துப்போகக்கண்டவர்கள்
இஞ்சிதின்றகுரங்குபோல் செகதலராசாக்கள்
விருத்தக்கிழவனுக்கு வேசிமாதுவாய்த்ததென்று
இங்கிருந்தென்னபலன் எழுந்துநடந்தார்கள்
அவரவர்கள்மாளிகைக்கு அரண்மனைக்குப்போகலுற்றார்
சோரம்பூராசாக்கள் துரைகளைவரச்செய்தார்
ஆரியப்பிராமணரை அத்தனைபேரைவரவழைத்து
நல்லவேளைதப்பாமல் இராகுகாலம்வாராமல்
வர்ச்சியங்கள்தியாச்சியங்கள் வாராதவேளைகண்டு
முகூர்த்தமுடிவுமென்றார் இராசாக்களெல்லவரும்
சேஷைமணைபோட்டு சிரானபந்தலிலே
செந்நெலரிசிகொண்டு தேர்கதிரோயப்பொங்கலிட்டு
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையும் மணைமேலிருக்கவைத்து
முந்நூறுபிராமணப்பந்தி முகத்துமுன்னோசெலிக்க
சாலுங்கரகமுஞ் சந்திரற்குமுன்பாக
அம்மிவலமாக அரசாணிமுன்பாக
வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்களோதிவர
ஓசைப்புகைமேவிய உடனுகவேதஞ்சொல்ல
காப்பரிசிதான்வழங்கி கங்கணமுங்கட்டினார்
சோரம்பூராசாக்கள் துரைகளெழுந்திருந்து
மாவுங்கழுநீரும் மஞ்சளுடனெல்விதையும்
தாலியுங்கூடையுந் தான்கொண்டுவந்தார்கள்
குருகுலத்துராசாவே குந்திமகனுரோ
மந்தாரக்குந்தியாரும் பெற்றமகனோ
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
தந்தேனுனக்கென்றேன் தாரைநீர்பிடியுமென்றார்
காலுக்குமிஞ்சியிட்டார் கைக்குக்கணையாழியிட்டார்
தையல்லாத்தான்கொடுத்துத் தாரைநீர்வார்த்தார்கள்
எந்திழையைத்தான்கொடுத்து இஷ்டநீர்வார்த்தார்கள்
மாலைதரித்து மணமாலைசூட்டிவிட்டார்
தாலியைக்கட்டிவிட்டு தார்விஜயனருச்சுனரும்
சீர்முழுடிசூடி மூமுடிபோட்டானேவாள்விசையன்
காப்பரிசிதான்வழங்கி கங்கணமுந்தானவிழ்த்தார்
அம்மிமிதித்து அரசாணிசுற்றிவந்து

ச

பெரியோர்களெல்லோரும் பெருக்கமனமகிழ்ந்து
மன்னவனுந்தேவியுமாய் மாளிகையினுட்புகுந்தார்
தங்கரத்தினமேடையில் தனஞ்செயனுர்வீற்றிருக்க
ஐம்பதுபேரையமாரும் அவர்களுடதேவிமாரும்
பொங்கிமனக்குளிர்ந்து பொற்கொடிமாதெல்லாம்
தனஞ்சயற்குந்தேவியர்க்குஞ் சாமரச்சேவைதீபிட்டு
பாலும்பழமும் பரிவுடனேதான்கொடுத்தார்
பாலயிர்தமுண்டு பரிபாலித்தாவிருந்தார்
(அப்பால்) வந்தமன்னருக்கும் மகாபெரியசேனைகட்கும்
அத்தரும்பன்னீரும் அழகாகத்தான்கொடுத்து
சந்தனமுஞ்செந்தூரப்பொடி தாம்பூலந்தான்வழங்கி
பாரித்தார்கள்புஷ்பமும் பரிமளங்கள்தன்னுடனே
பூரிவெகுதானங் கொடுத்தார்பெரியோர்க்கு
தட்சணையுந்தாம்பூலமுந் தாம்வேந்தர்தங்கொடுத்தார்
வந்தமன்னர் மகாசேனையெல்லவர்க்கும்
கைக்குச்சலக்கொடுத்து கட்டமுதந்தான்வாவே
பத்தியமாந்தி பரிமாறிப்போஜனங்கள்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொல்லொப்பருப்புகளும்
பக்குவமாகப்பச்சடியும் பரிமாறியவர்க்கும்
புத்துருக்குநெய்புமாய்ப் போதமிகப்படைத்து
முப்பழமுஞ்சர்க்கரையும் முகில்வண்ணர்தான்படைக்க
போசனங்களுண்டு புகழ்வேந்தர்யாவருமாய்
கைகாலலம்பி கனதமிகமேன்மையெல்லாம்
வேடிக்கையாக வீற்றிருந்தார்பந்தலிலே
(அப்போ) வெட்டியபாக்கும் மிகமணக்கும்வெற்றிலையும்
சொர்ணபுஷ்பமாலைகளுஞ் சோபிதகலாதுளைகளும்
வைத்துக்கொடுத்தார்கள் வரிசைவெகுமானம்
ஒட்டைகுதிரைகள் உத்தரீகள்மொய்பெருகி
உத்தமர்களெல்லோரும் உள்ளக்களிகூர்ந்து
காண்டீபனுஞ்சனனுங் கஸ்தூரிவள்தேவியுமாய்
ஊர்வலமாணபின்பு உத்தமனுந்தேவியுமாய்
பள்ளியறைமண்டபத்தில் பார்த்திபன்போகனுற்றார்
வந்திருந்தராசாக்கள் மன்னவர்களெல்லோரும்
அவரவர்களிராச்சியத்தை ஆளுகைக்குப்போனார்கள்
வாள்விஜயன்கோமானும் மருவுண்டுதானிருந்தார்
பதினெட்டுநாளாச்சு பார்த்தன்வந்துமாலையிட்டு
இப்படியாக இருக்கிறவேளையிலே
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணைக்குயேதுசெய்தாள்
மருடதுரைச்சியரும் வாழ்வரசியல்லியரும்

கொச்சிதுரைச்சி கொடிமதுரையல்லியரும்
மச்சதுரைச்சி வடமதுரையல்லியரும்
காலையில்தானெழுந்து கலியாயுஞ்சுத்தியண்ணி
பாலைகொண்டுபல்விளக்கி ஜலகொண்டுநீராடித்து
பொய்கையிற்போயிறங்கி பொற்கொடியுஸ்நானஞ்செய்து
சாத்துயில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
நனைந்ததுயில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
சொக்கருளென்று திருநீறுமக்காப்பணிந்து
மதுரைமீனாட்சியம்மாளை மாதாவைத்தானினைந்து
அரன்பூசைபரிபூசை அனுஷ்டானம்பண்ணினாள்
அங்கிதமானதொரு அலங்காரம்பண்ணலுற்றாள்
கல்லடத்தான்தொடுத்து தட்டிமுருவெடுத்தாள்
தட்டியின்மேலொட்டியாணஞ் சாதாவரித்துகட்டி
சல்லடத்தின்மேலேயெண்ண கச்சுவைத்தாள்வெள்ளைவைத்தாள்
கச்சுவைத்தாள்வெள்ளைவைத்தாள் சாதிலிங்கப்பொட்டுமிட்டாள்
வலப்புறத்துசங்கிலே மாகாளியட்சதையாம்
தென்புறத்துசங்கிலே தெய்வகன்னியட்சதையாம்
முத்துக்கபாயணிந்தாள் முதுகெல்லாமங்கிபோட்டாள்
வச்சிரக்கபாயணிந்தாள் மார்பெல்லாமங்கிபோட்டாள்
கிரீடம்புஜகீர்த்தியுடன் கீர்த்தியுடன்தானணிந்தாள்
அ... அணிந்தாள் அல்லிமலர்நாயகமும்
வாள்களுங்கேடகமும் வலதுதோளில்வைத்தாளாம்
மந்திரவாள்எடுத்து வலதுகையில்தான்பிடித்தாள்
பதினெட்டாயுதமும் படைக்கலமுஞ்சேவகமும்
முத்துமிதியடியைத் தொட்டுநடந்தனைந்தாள்
வசந்தமணிமண்டபத்தில் மாதருடன்வந்தமர்ந்தாள்
கொலுக்கூடமண்டபத்தில் கொம்பனையாள்வந்தவளே
மந்திரிபவளசேனை மயிலனையும்வந்தமர்ந்தாள்
தாதிகளுந்தோழிகளுந் தையலுமார்களுந்தார்கள்
செங்கமலத்தாதி சேனுபவளசேனை
வெண்சாமரைக்கவரி வீசியவர்தற்குழந்தார்
ஆலவட்டஞ்சாமரைகள் அருக்கிளிமார்வீசிவர
மல்லிகைவிசிறிகளும் மயில்விசிறிதான்வீச
செண்டாடப்பந்தாடத் தென்மொழிமாருடன்வர
ஆடுவார்பாடுவார் அல்லவருங்குழந்தார்கள்
பந்தாடச்செண்டாட பாங்கிமார்குழந்துவர
கேளிக்கைபார்த்து இருக்கிறாள்கொம்பனையாள்
சங்கீதம்பார்த்து இருக்கிறாள்தையலல்லாள்
முத்துயிற்றவர்த்தகரும் வேணக்கணக்கர்களும்

கணக்குச்சுருளெடுத்து கடுகவேவாரார்கள்
கொம்பினையாள்முன்னே வந்து கும்பிட்டுத்தெண்டனிட்டார்
கைகட்டிநின்றார்கள் கட்டழகசொல்லவரும்
மருட்டத்துலாச்சியவள் வாழ்வரசிலேதுஞ்சொல்வாள்
மூத்துக்கொழித்ததுவும் விற்றகணக்குகளும்
அன்றாடக்கணக்குகளை அம்பலத்தேவாராதே
எட்டுநாள்வாராதே இருந்தவயணமென்ன
ஒருமுத்துகுறைந்தாலே உயிர்க்கழுவில்போட்டிடுவேன்
இருமுத்துகுறைந்தாலே சரல்வெளுத்திடுவேன்
எட்டுநாள்கணக்குகளும் எழுதிமுடியுமென்றாள்
கண்கள்பொறிபறக்கக் காத்தாளப்பட்டாளே
செந்தழலாகம்போல் சிறிவெரிபறந்தாள்
கண்ணால்பொறிபறக்கக் காதாலனல்வீச
வாயால்பொறிபறக்க வலதுகண்ணாலனல்வீச
ஈச்சம்பழம்போல் இருகண்ணுந்தான்சிவந்து
கோவைப்பழம்போல் கொளளிகொண்டுவீசுதுபார்
கண்டசனதையைக் கடித்துமிழ்ந்தாளல்வெருகும்
கணக்கதிகாரி கைகால்நடுங்கிவிட்டார்
எட்டுநாளகணக்குகளும் எழுதிமுடிக்கிறோம்
கண்ணுக்குமேல்கண்ணாய் இருக்கிறோகவியரும்
ஆராலுங்கூடியே ஆத்தவொண்ணாக்கோபம்பார்
அந்தச்சமயத்தில் அங்குவாரான்புலந்திரனார்
வீதிவிலாசமது விளையாடிதான்வாரான்
தங்கத்தேரோட்டியே தனஞ்சயனார்புத்திரனும்
செம்பொன்தேரோட்டியே சித்திரவீதியெல்லாம்
முத்துத்தேரோட்டியே முடிமன்னர்வீதியெல்லாம்
மாணிக்கத்தேரோட்டி மதுராதெருவீதியெல்லாம்
நயனடையசையவே சலங்கைகுருமிசவ்வ
அரைவடமுங்கிண்கிணியும் அசைந்தாடிநல்காட்ட
சவுளியாழிசோரவிட கண்டசரங்களயினை
வட்டமிட்டநெற்றியிலே வயிரகட்டிநின்றிலங்க
சருவாபரணமெல்லாந் தாவடங்களதாளசைய
சிங்காரமிதியடியும் சிங்காணிவில்லுகளும்
பக்கமிருபுறமும் பட்டாளமூட்டிவர
சத்திகட்டிமன்னரெல்லாம் கைகட்டியோடிவர
ஈட்டிபிடிமன்னரெல்லாம் இருபுறமுஞ்சூழ்ந்துவர
பொற்பரிசமேலாக பிணாவிவருகுதுபார்
வெகுசனங்களநெருங்கி வருகுதுடன்கொளளாதே
அருகேநெருங்கிவந்து அருமனைக்கல்லவிட்டாள

அப்பர்வருக அண்முகர்புத்திரனே
வருகவருகவென் வாழ்வேவருகவென்றாள்
திருவிருகப்பூவருக தேனேவருகவென்றாள்
கண்ணேமணியே கருவலமேதான்வருக
கண்மூன்றுடைய கைலாசநாதரோ
சொக்கர்திருவாசலுக்கு தூங்காமணிவிளக்கோ
வைகையக்கரைக்கு மண்சுமந்தசொக்கரோ
அப்பனுஞ்சொன்ன கலைஞானமுருளவேறு
சங்கிலமுத்துக்கு சலாபமுடையவரோ
அப்பாவருகவென்று ஆவலுடன்முத்தமிட்டாள
வாரியெடுத்தாளே மடிமுகத்தில்முத்தமிட்டாள
மைந்தனைப்புல்லி மடிமேலேவைத்திருந்தாள
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனங்கூறவான்
போதும்போதுமென்றுசீச்சிபிள்ளையைக்கொஞ்சினது
மைந்தனைக்கொஞ்சினது போதுமம்மாமாதாவே
தங்கத்தேர்தந்தயம்மா தனஞ்சயனார்பாட்டன்
செம்பொன்தேர்தந்தாரோ திகழ்வந்தமென்மாமன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தார்கள் வளநாட்டுராசாக்கள்
முத்துத்தேர்தந்தார்கள முடிபொறுந்தராசாக்கள
சித்திரவீதிதெருக்களெல்லாம்
மதுரைப்பெருந்தெருவு மட்டில்லாவீதிகளும்
பவளத்தேரோட்டவென்று பதிவிலேநான்கேட்டேன்
தாயேவென்றுசொல்லிமோள் தகப்பனையும்போகவிட்டீர்
பவளத்தேர்கேட்டற்கு பாலன்பிணங்கினான்
அவ்வார்த்தைகேட்டாளே அல்லிப்பெருமாளும்
அருச்சுனன்போனதொரு திசையுந்தான்பார்த்தாள்
பதினாறுநாளாச்சு பார்த்திபன்போனதுவும்
மூன்றுநாளாது பொழுதிலேவாரோமென்று
மைந்தன்பெண்ணாளையிட்டு மாபாவிபோனானே
மைந்தன்பெண்ணாளைமறந்தானேவாள்விசயன்
என்னைமறந்தவனும் ஆர்மேல்யாசைகொண்டான்
எங்கேயுல்லாசமாயிருக்கிறானோவாள்விசயன்
(அவன்) யமலோகம்போனாலுமீட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
பாதாளம்போனாலும் பார்த்திபனைக்கொண்டிடுவேன்
ஆகாயம்போனாலும் அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவேன்
கையைக்கடித்து கன்னியருந்தானுமிழ்ந்தாள்
உதிரஞ்சதையுமாய் உமிழ்ந்தாளே பூமியிலே
காட்டானைப்போலக் கதறியெழுந்தாளே
சீறியெரிபறக்க சிங்கத்தைப்போலெழும்பி

உருட்டினுளிருகண்ணை ஒதுங்குமேருராசாக்கள்
ஆக்கிரித்துப்பல்கடித்து அதட்டியெழுந்தானே
ஆராலுங்கூடியே ஆற்றவொண்ணுக்கோபமது
பாண்டிவளநாடு பஸ்பமாய்ப்பத்துறு
பகல்வர்த்திபோலவே எரியுதேயிருகண்ணும்
மைந்தனைத்தாணிமிக்க வளர்நாட்டிலரசன்தானுதித்தான்
அறுபதுபேரெழுந்து அந்நேரமோடிவந்து
(அம்மா) எந்தெந்தநாட்டிலென்று அறிவாயிளங்கொடியே
(அவர்) எங்கேயிருந்தாலும் இட்டுவாரோமர்ச்சனை
(நீ) இங்கேயிருமம்மா ராஜகுலநாயகமே
என்றதுகேட்டவனோதுமாப்பாளப்பெருமம்
எனக்கெதிர்சொல்லாத்த என்றனையையாவே
அரண்மனைநிறைவுக்கால் அன்னைருடைக்கொடுத்தான்

அல்லியரசாணி அர்ச்சுனராசன்மேல்படையெடுத்தல்.

ஆடாமந்திரியே அறிவுள்ளசாதுபாரி
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலும்பயணமென்றான்
காலாளுஞ்சேவகருங் கடிகேவயபயணமென்றான்
தேர்கொண்டுவாருமென்றான் துரிதமாய்ப்போகவென்று
சொன்னபொழுதிலே துரிதமாய்மந்திரிகள்
சித்திரத்தேர்தன்னைச் சோடித்தாருஞ்சேப்பு
ஆறுவண்டிநாறுசட்டம் அச்சாணியுக்குக்காய்
குத்துக்கால்சொப்பனிட்டக் கொடிஞ்சியமைந்தியே
ரும்பகலசமுங் குடையலங்கரித்தார்
அந்நூறுசிலைபது அலங்காரம்பண்ணினார்கள்
பாசாசாரிபுரவியொன்று பஞ்சகல்யாணியொன்று
தேசியென்னும்புரவியொன்று வீரத்தினாணுமொன்று
நாலுபுரவிகளை நலமாயலங்கரித்து
குதிரைகளைக்கொண்டுவந்து குதித்தார்கள்தேரோடே
அலங்கரித்தோம்கொண்டென்று அடிபணிந்துநின்றார்கள்
பயணம்பயணமென்று பயணம்பேரிகையடித்தார்
இப்போபயணமென்று இயலாகத்தானடித்தார்
கானலுக்குத்தானெடுத்தார் கறுப்புநல்லகூடாரம்
வெய்யலுக்குத்தானெடுத்தார் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
பனிகளுக்குத்தானெடுத்தார் பச்சைநல்லகூடாரம்
யானையின்மேலேறுவாம் குதிரையின்மேல்சண்டாவாம்
கறுப்புநிசாண்சேகப்புநிசாண் கலந்துபிடித்தார்கள்
யானைகளாறுகோடி அசுவங்களேழுகோடி
தேர்களொருகோடி தோணிகள்முக்கோடி
அமரருஞ்சமரரும் ஆல்தானமாதகரும்

71

கலிங்கர்தெலுங்கர்களுங் கன்னடியர்மராட்டியர்
ஈழத்துவங்கரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
பாஞ்சாலர்குப்பகரும் ஒட்டியருஞ்சோனகரும்
சட்டைகழட்டாத சாமந்தராவரும்
கூப்பாசம்வாங்காத குலமன்னராயவரும்
மட்டில்லாச்சேனைகளுந் மல்லர்பாளையகாரர்
பட்டையமுந்துலுக்கரும் பாக்காலவர்களும்
நியிஷாபெரியவருந் தெரிசயாக்கிபடைத்த
கூவிசமுஞ்சுவிசமுங் குண்டுபூசப்பாக்கிகளும்
சக்கரமும்வலுந் தடியும்பெருமுலக்கை
உன்னடைவில்லுகண்டுவில்லு சிங்காரவிபூச்சவில்லும்
என்னும்குயாயுதங்கள் எடுத்தமையிற்கட்டினார்
பாளையங்களும்வந்தெல்லாம் பயணங்களாச்சதப்போ
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடிபடுமுருமுமென்று
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைகிளப்புது
அண்டங்கிடுகிடென ஆகாயம்நெக்குவிட
பூமிகிடுகிடென பூலோகம்நெக்குவிட
ஆளாலமுகியவள் அல்லிமலர்நாயகியாள்
தேரையலங்கரித்து தேர்புரவிபூட்டினார்
ரதத்தையலங்கரித்து ரதசாரிகேயமிருள்
இடக்கையில்வில்லுடன் எரியும்தேர்மேலே
தேராக்கிருப்பவள் ஆயிரமாயட்சணமே
சுத்தியுங்குடைபிடித்தார் சூரியனைக்காணாமல்
பக்கக்குடைபிடித்தார் பகவானைக்காணாமல்
கவிந்தகுடைபிடித்தார் கதிரோனைக்காணாமல்
அடிபடுதேபேரிகை அவனெங்குந்தாம்முழங்க
எட்டுதிக்கையும்நடுங்க இளங்கொடியாள்தான்வருவாள்
ரதகெஜதுரகமும் நாலுவர்க்கசேனைகளும்
மாவலியுங்கொமலியும் மறுபுன்னுராசபலன்
வருகுதுசெங்கசனிகள் மண்ணுலகின்னுங்கொள்ளாமல்
செத்தவொருப்புழுதி சூரியனைக்கப்புதங்கே
கருத்தவொருப்புழுதி கதிரோனைக்கப்புதங்கே
செந்தாருக்கருந்தாருந் திக்குகள்தாம்மறைய
அண்டாண்டத்தவரும் அடித்தார்கள்பேரிகையை
பூமிகிடுகிடென பூரிகைதானூத
கடல்நீரைவாரிடவே வானவில்லணைத்தாற்போல் முழங்க
அவிந்திட்டுக்கெல்லாம் அதிரசிலைத்தான்முழங்க
அண்டாண்டத்தான்முழங்க அடித்தார்கள்பேரிகையை
ஆனையணிநடக்க அரசமன்னர்பின்னடக்க

குதிரைபவனிநடக்க குலவேந்தர்பின்னடக்க
தெத்துக்கடந்து தெருவீதிதான்கடந்தார்
அங்காடிவீதி ஆயத்தெருக்கடந்தார்
குச்சிலிவீதி குலமன்னர்தான்கடந்தார்
சிங்காரக்கைத்தெருவும் சின்னிற்கரும்னடந்தார்
வைகையைக்கடந்து மதுராபுரிகடந்தார்
பட்டணத்தைவிட்டுப் பரிவாய்நடந்தார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகளைதாண்டி அறிபவனந்தான்கடந்து
கில்லென்றுபூத்த செடிகள்வனங்கடந்து
புல்லென்றுபூத்த புளியின்வனங்கடந்து
வேங்கைபடர்ந்தவனம் வெண்ணிலாபூத்தவனம்
எட்டடிவேங்கை இருக்கும்வனங்கடந்தார்
பத்தடிவேங்கை பருத்தவனங்கடந்தார்
இருபதடிவேங்கை இருக்கும்வனங்கடந்தார்
முப்பதடிவேங்கை முயன்றவனங்கடந்தார்
அறுபதடிவேங்கை அடர்ந்தவனங்கடந்தார்
சிங்கமுலாவும்வனம் சிறுபுலிகள்தாங்குவனம்
யாளிகள்வாழுகின்ற அவ்வனத்தைத்தான்கடந்தார்
கெண்டபேரண்டங்கள் இருக்கும்வனங்கடந்தார்
பாதகப்பூமுல்லை பருத்தவனங்கடந்து
ஒருநாரைக்கொருநாரை உயர்ந்தகொம்பில்தானிருக்கும்
கருநாரைக்கிளையிற் கதலிவனங்கடந்து
குயிலோசைகேட்கும் குளிர்ந்தவனங்கடந்தார்
மயிலோசைகேட்கும் மாந்தோப்புந்தான்கடந்தார்
சுட்டிதெருந்தும்போ வினையாங்கில்தான்கடந்தார்
அண்டரியாத தண்டவனங்கடந்தார்
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்தார்
சந்திரசூரியர்கள் காணாவனங்கடந்தார்
வெகுதூரம்வருகையில் வேல்பொருதுங்கண்ணாரும்
பவளக்கிளிகின்ற பாங்கானகாடுகண்டார்
தூரத்தில்கண்டவுடன் செல்வனவனேதுரைப்பார்
எங்களையாபோனது இக்காட்டோயாச்சியென்றும்
ஐயாவென்றுசொல்லவே அடித்தானே வாய்மேலே
அடித்தபொழுதிலே அலறிப்புலம்பிவிட்டான்
பாதகனேநினைக்கவல்லோ பாலனைநானடித்தேன்
(என்று) மைந்தனைக்கொஞ்சியல்லோ மடிமேல்வைத்தானாம்
(அப்போ) மதுரைப்பரிசனங்கள் மகாசேனைதான்கலந்தார்
மதுரைப்படைத்தலைவர் மந்திரிகள்காரியப்பேர்

சவுளபரிசைமுதல் சாமந்தர்சூழ்ந்துவர
ஐந்நுலட்சங்குதிரைகளும் அக்கியனைச்சூழ்ந்துவர
ஆனைப்பவுந்துகளும் ஆரணங்கைச்சூழ்ந்துவர
சேனைப்பரிசனங்கள் சொல்லிமுடிபோகாது
இப்படியாக ஏகரித்துத்தானடக்க
(அப்போ) காடியிருக்கிறதுங் கல்லுயிரடுவதும்
ஆனைமேலம்பாரி அசைக்கிறதுங்குலுங்குவதும்
குதிரையின்மேல்கூடாரம் கூடஅசைக்கிறதும்
குதிரைபிரியாமல் கூடநடக்கலுற்றாள்
அப்போதயல்லியரும் ஆரணங்குமேதுரைப்பாள்
ஆனைகளாறுகோடி குதிரைகளேழுகோடி
மதுரைப்படைகளெல்லாம் மன்னுவருகுதடா
மதுரைவளநாட்டில் மகாராசர்கேட்கலுற்றார்
(அப்போது) அம்மாவருகுதென்றார் ஆனைப்படைகளெல்லாம்
பாண்டிவளநாட்டாரும் பவளக்கால்போய்ப்புகுந்தார்
வேண்டிவிடாய்த்துவந்து விழுந்ததேசேனையெல்லாம்
காலையடைக்கிறதுங் களையாய்வருகிறதும்
நாக்கைவரட்டுவதும் நடுநாக்குவறளுவதும்
வாடிமயங்கிறார் மயிலனையாள்சேனையெல்லாம்
அந்தசமயத்தில் ஆரணங்குதான்கேட்டு
பாளயமிறங்குமென்றாள் பத்தினியாளல்லியரும்
கூடாரம்போடுமென்றாள் கொப்பனவேயிறங்குமென்றாள்
பஞ்சவர்ணக்கூடாரம் பலதிசையும்போட்டார்கள்
வீதிவீதியாகவே யிறந்ததுபாளையங்கள்
ஆனைக்குடேருவுங் குதிரைக்குக்கொட்டாரமும்
மாட்டுத்தொழுப்புகளும் மனிதருக்குக்கூடாரம்
அத்தனைபேரும் இருந்தார்களானகத்தில்
பாளயங்கோடும் படிகொடுத்தாளல்லியரும்
இப்படியாக இருக்கிறவேளையிலே
கானகத்திலுளவிருக்குங் கனவேடர்வந்தார்கள்
பாளையமிறங்கினதைப் பார்த்தார்கள்வேடுவர்கள்
இத்தனைகாலமாய் இதுபோலநாளகண்டதில்லை
இப்படிக்குபாளையங்கள் இவ்வுலகில்கண்டதில்லை
இப்பெரியகானகத்தில் இருக்கிறோம்வெகுநாளாய்
(இந்த) பாரும்பவந்தும் பார்த்ததில்லைவெகுகாலம்
(இது) என்னகாலமோ என்றுமனதிலெண்ணி
என்றுமல்லோவேடுவர்கள் ஏகரித்துவந்தார்கள்
அப்போதுமந்திரிகள் கண்டார்கள்வேடுவனை

ஆரப்பாரீங்களென்று கேட்டார்களப்போது
இந்தநல்லகானகத்தில் இருக்கின்றவேடுவரை
என்றவர்சொல்ல வகித்துமந்திரிகள்
பிடித்துவந்துவிட்டார்கள் பெண்பெருமாளண்டையிலே
(அவர்கள்) கும்பிட்டுநின்றார்கள் கொப்பனைக்குழல்பாவை
மகுடத்தாசைச்சியவள் வாழ்வரசிகண்டுவிட்டாள்
எந்தவூர்வேடுவரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
இந்தவனத்திலே இருக்கிறதுநாங்களம்மா
இந்தவனந்தனிலே எனம்மாயிங்குவந்தாய்
கதண்டுகுளவிகொட்டி காவலர்கள்தாம்மடிவார்
முகமறியாப்பேரை மொய்க்குங்கதண்டுகள்தான்
(இந்த) கானகத்திலம்மா கதண்டுகுளவிகள்தான்
பவளவேட்டைவந்தவர்கள் பாருலகில்மெத்தவுண்டு
கதண்டுகொட்டிமடிந்தவர்கள கணக்குமிதங்களில்லை
(எங்கள்) ஆச்சிபொழுப்புவாள அந்தக்கோட்டைசேனைகளை
என்றுசொல்லவேடுவரும் பத்தியவையாளைதுசொல்வார
(இது) யாருடையராச்சியம் என்றுமளபவியரும்
ஆனல்கேளென்றுச்சீ அடிவாருச்சொல்லுமேரும்
சேரம்பூராசாக்கள் துரைகளவரைப்பதுபேர்
பிள்ளையில்லையென்று பெருந்தவசுபண்ணுர்கள
மைந்தனில்லையென்று வருந்திதவசுபண்ணுர்
குமாரனில்லையென்றுசொல்லி கோடிதவசுபண்ணுர்
ஆருக்கும்பிள்ளையில்லை என்றுரோயிஸ்பரனுர்
பரமசிவன்மனமகிழ்ந்து பவளக்கொடியேலே
பாலகியையுண்டுபண்ணுர் பரமசிவனப்போது
பவளக்கொடியாளென்று பேரிட்டாரீஸ்பரனும்
(அப்போ) சேரம்பூராசாக்கள துரைகளவரெல்லாரும்
பிள்ளைகளெயிறைல் பெண்ணென்றுசொல்லாமல்
அவளைபெடுத்துவைத்து வளர்த்தார்களிராசாக்கள
பெண்ணென்றுசொல்லாமல்பிள்ளையென்றுதாவ்வளர்த்தார்
(அவள) மீதிவளர்த்தாளே மெல்லிருதுவானாள
பிள்ளையென்றுசொல்லி பொன்மகுடஞ்சூட்டினார்
அந்தமுடிகொண்டு ஆளுகிறளிராச்சியத்தை
பதினுறதல் வருஷம் பட்டமாசாண்டாள்
(அவளைக்) கொள்ளவருவார்கள கோடானகோடியுண்டு
(அவளை) மாலையிடவந்தார்கள மட்டுமிதங்கவில்லை
நித்தகல்லியாகவே இருந்தாளிந்நாளவரைக்கும்
குருநாட்டாள்குருகுலந்தான் குந்திமகனருச்சுனன்காண்
சந்தனவடிவழகன் தருமாசன்தம்பியவன்

தோழனுந்தானுமாய் தேசத்தில்வந்தவரும்
பவளக்கொடியாளை பத்தினியைமாலையிட்டான்
பதினுறுநாளாச்சு பத்தினியைமாலையிட்டு
(அந்த)ஆனந்தமாரியவள் அழகுள்ளராச்சியத்தை
இராசமுடிதரித்து தலைமையாளுகிறுள்
அவ்வார்த்தைகேட்டாளே அல்லிப்பெருமாளும்
சீறியெரிப்பறந்து சிங்கக்குட்டிபோலெழும்பி
கொக்கரித்துத்தானெழுந்தாள் கொல்லுங்குருவிலைப்போல்
ஆடாதுதவனே அடையுங்கள்வேடுவரை
காவலிலேவையுமென்றுள் கட்டழகர்வேடுவரை
ஆனைகட்டுங்கூடத்தில் அடைத்தார்கள்வேடுவரை
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரோனென்று
மைந்தன்மேலானையிட்டு வந்தாரேவாள்விசையன்
மாலையிட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்திருக்கநாளாச்சே
யமலோகம்போனாலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
ஆகாயம்போனாலும் ஆரியந்துகொண்டருவேன்
பாதாளம்போனாலும் பறித்தல்லோகொண்டருவேன்
எரிபறந்துகண்சிவந்து எழுந்தாளேபத்தினியாள்
அப்போதுமாயவரும் அறிந்தாரேயிவ்வசனம்
மோசங்கள்வந்து முடிந்ததேயர்ச்சுனர்க்கு
ஒப்பதவநாம் ஒக்கப்பிறந்தாரோ
பத்தவநாம் பூங்காயப்பிறந்தாரோ
அப்படிப்பட்டதொரு அர்ச்சுனராசாவை
சங்கரிக்கவந்தவளோ நினைத்தாளேதையலல்லாள்
அண்டாவர்த்தையெல்லாம் பெற்றவள்காருணங்கு
சொக்கர்வலுமையுண்டு சுந்தரியாளல்லியற்கு
அறிந்துமிருப்போமே அல்லிநல்லாள்தன்சமர்த்தை
ஏமாந்துநாமிருந்தால் இறந்திடுவாரர்ச்சுனனும்

கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அல்லியர்சாணியுடைய
பாளையங்களெல்லாவற்றையுங்கொல்லும்படி
யாகக் கதண்டுகுளவிகளை ஏவிவிடுதல்.

என்றுபெழுந்தாளே எம்பெருமானேகவர்ணன்
துவாரகையைவிட்டு ஸ்ரீராமர்வந்துவிட்டார்
மாய்கையாய்வந்துவிட்டார் வனமாய்வனத்தனிலே
கதண்டுகுளவிகளைக் கூவரவழைத்தார்.
செங்குளவிகருங்குளவி சேரவரவழைத்தார்
அல்லியரும்புத்திரரும் இருவரையுந்தப்பவிட்டு
ஆனைகுதிரைகளை அண்டபொண்ணுச்சேனைகளை

மருடத்துறைச்சிவன் வளநாடிபோல்வார்தான்
வெட்டியெறியாமலே விரலையளாமலே
கொல்லநினைந்தானே கொம்பனையாள்மாருகன்னி
வலையதபாரும் வந்தானே படைகூட்டி.
தன்னெடுத்துவந்தானே தளபவளக்கொடியாள்
வடகோடிகானகத்தில் வந்துகண்டு நகைத்து
ஆயிரக்கூடாரம் அங்குவந்துபோட்டார்கள்
என்னசெய்வோமென்றையா என்றார்பெருமாளும்

அருச்சுனன்சொல்வது.

ஆறுவழுதுமன்னன் அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
மாயபக்கமாச்சுது மாயவரேயென்ன செய்வேன்
எங்கேயொளித்து இருப்பேன்காணமைத்துனரே
(நான்) யமலோகம்போவேனோ ஏழுலோகங்கொண்டேனே
(நான்) பிரமலோகம்போவேனோ பெருமாளேசொல்லுமென்றார்
சிவலோகம்போனாலும் தேரிவைவன்ராசாவே
(நீ) பிரமலோகம்போனாலும் போய்ப்பிடிப்பாளல்லியவள்
(நீ) யமலோகம்போனாலும் இறந்துவைத்துசலிப்பாள்
(நீ) ஆகாயம்போனாலும் அம்புக்கிணையிலேவாள்
(நீ) பாதாளம்போனாலும் போய்ப்பிடிப்பாளல்லியவள்
இனிமேலென்னசெய்வீர்காண் என்றார்பெருமாளும்
(உன்) பாதாரவிந்தத்தில் பரமனும்சேர்ந்திடுவேன்
(நான்) செத்துமடிந்திடுவேன் ஸ்ரீராமர்நாதியே
(நான்) வல்லபிராணனைக் கட்டேறம்போயிடுவேன்
வேறேகெதியில்லையென்று விழுந்தலறித்தெண்டனிட்டான்

கிருஷ்ணன் இருவரையுமாண்டவர்போல்செய்வது.

ஆயன்பெருமாளும் அருளாளரப்போது
எந்நாளுமுத்தனிடம் பிடிபோடாதெயுந்தனுக்கு
உன்றேவலையன்னபாக்கியம் உன்பெருங்கண்டேனடா
வசந்தமாயவரும் இருவரையுந்தானழைத்து
பவளநல்லகாட்டிலே பாரளந்தார்கூட்டிவந்து
அருச்சனன்தன்னுயிரும் அச்சுதன்தன்னுயிரும்
இருவர்உயிர்வாங்கி எம்பெருமாளடக்கிவைத்தார்
அதன்பிகொட்டிசெத்தவர்போல் கிடப்பாராய்ப்பெண்டூர்
குடலைப்பிடுங்கியே குண்டிமசித்துவிட்டார்
வயிற்றைக்கிழித்து மனிக்குடலைத்தொங்கவிட்டார்
குத்திசிதைத்துக் குடலெல்லாம்தொங்கவிட்டார்
துண்டந்துண்டமாகத் துவளித்தாரிருவரையும்
தாய்தாரிகம்தீண்டாதே நல்லெறும்புமொய்க்காதே

சக்கரத்தைத்தானெடுத்து சுவாமியார்காவல்வைத்தார்
பத்திரமாய்க்காருமென்று பாரளந்தாரப்போது

கிருஷ்ணமூர்த்திதுலையேறுகுதல்

மற்றமொருமரத்தடியில் வந்துபெருமாளும்
சேமக்குருத்தோலைச் சிக்கெனவேதானெடுத்து
வண்ணக்குருத்தோலை வாரியந்தமாயவரும்
பொல்லியைமுத்தாணி பொருந்தவேபிடித்து
உற்பனமதாகவே ஓலையெழுதுகிறார்
சோம்பூராசாக்கள் செல்வத்துப்பாவனைபோல்
குருகுலவம்சத்தில் குந்திமகனருமருக்கு
வெற்றிமதயானை வீமனவன்தனக்கும்
நகுலன்சகாதேவன் இராசாக்களாவருக்கும்
மற்றாரக்குந்தியற்கும் மதயன்பெருமாட்கும்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பதிவிரதைதுரோபதைக்கும்
ஆருயிரவனாயன்மார்பாண்டவர்க்கும்
மருடத்துறைச்சிவன் வீர்வரிசையல்லியற்கும்
மேகப்பயின்றெடுத்த மின்னொளிநாயகிக்கும்
நாகருப்பின்றெடுத்த நாககன்னிமங்கையர்க்கும்
சோரவளநங்கை சுபத்திராநாயகிக்கும்
உலாநமதயானை உத்தமர்கள்நாற்பதற்கும்
அட்டத்தார்சுற்றத்தார் அனைவோருந்தானறிய
உறவின்முறையாரும் உள்ளவருந்தானறிய
வெள்ளிக்கிழமையில் விடிந்தநாழிகையில்
சோம்பூராசாக்கள் அலைகளிடபட்டணத்தில்
பவளம்வெட்டேபொனிடத்தே பார்த்தியனருச்சுனரும்
அச்சுதானந்தர் அன்பானதோழனையும்
அதன்பிகொட்டியாண்டவர்கள் கட்டமகைமொன்றுசொல்லி
காவோலைபோலெழுதி தலைப்புறத்திற்கட்டாராம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்வெட்டியானாய் ஓலைகொண்டுபோகுதல்,

(அப்போ) ஆயன்பெருமாளும் அருளாவதொருசெய்தார்
வெட்டியானைப்போலாக வேஷங்கொண்டாரெம்பெருமாள்
கம்பளியைமேல்போர்த்தி கையில்தடியெடுத்து
தோட்டியைப்போலாக சாவோலைகைப்பிடித்து
ஓட்டநடையுமாய் ஓடினாரெம்பெருமான்
அல்லிநல்லாள்தானிருக்கும் அய்வநிமேவிராராம்
கண்டாளேதோட்டிதனை கட்டழகியல்லியரும்
மனிதருமில்லாதே மயங்குகின்றவேளையிலே
தோட்டியைக்கண்டவளுந் துரைச்சியவளேதுரைப்பாள்
அண்ணேயடாதோட்டியென்று அழைத்தாளேயல்லியரும்

எனம்மாவெனையழைத்தீர் என்றவளுந்தெண்டனிட்டாள்
எவ்வூருதோட்டி நீ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
சேரம்பூராஜாக்கள் சீமையிற்றோட்டியென்றான்
எந்தவூர்பூமிக்கு ஓலைகொண்டுபோறீர்காண்
குருநாட்டுச்சீமைக்கு போறேனம்மாகொம்பனையே
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமகனர்க்கனரும்
தருமபுத்திரதம்பியாம் தனஞ்சயனர்க்கனரும்
வெற்றிமதயானை வீமனுக்குத்தம்பியாம்
சேரம்பூராசாக்கள் அனாகனவர்பெண்ணை
பங்கெருசீர்கன்னருள் பவளக்கொடியாளை
பதினாறுநாளாச்சு பத்தினியைமணம்விட்டு
கண்டுகொட்டிமணம்விட்டார் காண்டீபனருச்சனனும்
ஆலையினாலே யனுப்பினான் ஓலையம்மா
ஓலைகொண்டுபோறேன்காண் உத்தமியேயென்றுச்சி
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியிறெறிந்து
ஓலையைத்தாரும் உத்தமனைப்பார்ப்போமென்றாள்
வத்திமையாள்முன்னேவந்து ஈய்ந்தான்மடக்கோலை
மடக்கோலைதானெடுத்து வாசித்துப்பார்த்தாளே
அதிலிருந்தவரிக்கெல்லாம் அறிந்துபுலம்பலுற்றாள்
விரித்தாள்தலைக்கூந்தல் விட்டெறிந்தாள்தம்பலத்தை [ல்
அடிக்கொண்டாளடிவயிற்றில் அறைந்துகொண்டாள்திருமுகத்தி
லோடையிடித்தாற்போல் குத்திக்கொண்டாள்குலவயிற்றில்
பிச்சுக்கொண்டாளமார்சதையை பிடுங்கிக்கொண்டாள்தலைமயிரை
கோவென்றசத்தமுடன் குமிறிப்புலம்பலுற்றாள்
ஐயையோதெய்வமே அனியாயம்பண்ணீர்களே
எந்தேகோவாணம் இடித்துவெய்திருந்தேன்
தப்பாதெதுவானம் தலையிலிடித்ததே
தன்பெட்டுத்துவைத்தேனே அண்டையிட்டுப்போராட
உயிரோடிருந்தாலே உற்றசண்டைபண்ணேனும்
மடிந்தவர்களதன்னுடனே வார்த்தைகளைனேர்தனுக்கு
(என்) பத்தாவைப்பலிகொடுத்துப் பாரினில்நிற்பேனோ
பருவதனைநானிழந்து பூமியிலேநிற்பேனோ
கூடமடித்திடுவேன் குவலயத்தினில்லாதே
மாண்டுமடித்திடுவேன் வையகத்தினில்லாதே
நிப்பாட்டுதுபோவெனென்று சொல்லெழுதானே
உடன்கட்டையேறவேணுமென்று அருவியழுதானே
அன்றுவேதோட்டியடா அழகுமைத்தன்றானேடா
மைத்தன்புலந்திரனை எத்திநீமன்னவனே
கொண்டுபோயென்மாமியிடம் குருநாட்டில்சேருமென்றாள்

பஞ்சவரைப்பெற்றெடுத்த பார்ப்பதியாளென்மாமி
பாட்டியவள்கையிலே பாலகனைவொப்பியென்றாள்
அப்போதுதோட்டி அரிவைக்குயேதுசொல்வான்
(அம்மா) அரண்மனைக்கென்றால் அஞ்சுவோம்நாங்களென்றான்
(நான்) தந்தமடக்கோலை தையலரேதாருமென்றான்
மடக்கோலைதான்கொடுத்தாள் மாதுயிளங்கொடியும்
ஓலையைவைப்பிடித்து உத்தமனுந்தானடந்தான்.

புலந்திரன்சொல்வது.

போருக்குமன்னன் புலந்திரனுமப்போது
மாதாவைப்பார்த்து மைந்தனுமேதுசொல்வான்
அம்மாநானையாவென்றால் அடித்தாயேதவடையிலே
(இப்போ) ஆமென்றழுகிறீர் ஆனந்தவாழ்மாரி
புருஷன்மேல்சண்டைக்குப் புறப்பட்டீர்பொற்கொடியே
புருஷன்மேல்போருக்கு போவாரோவையகத்தில்
(நீ) தன்னெடுத்துப்போகவே தனஞ்சயனார்மாண்டுவிட்டார்
(நீ) வாளெடுத்துப்போகவே அவர்களுடன்சேர்ந்துவிட்டார்
(நான்) பவளத்தேர்கேட்ட பாவமல்லோவாச்சுதென்றான்
(நான்) கேளாமல்தானிருந்தால் சுகமாயிருப்பாரே
எனக்காகயிங்கேவந்து எந்தகப்பன்தான்மடிந்தார்
எந்தகப்பன்தன்னுடனே என்தாயினைநான்மடிப்பேன்
எந்தகப்பன்மாண்டு இனியிருக்கேன்பூமியிலே.
(நான்) இப்படியென்தாயினை இழக்கிறேன்மாதாவே
(நான்) ஒத்தையாதய்யமா அறியாதபாலனுக்கு
இந்தவிருதெனக்கு எவ்வாறுகிட்டுமோ
(என்று) மன்னனில்விழுந்து மைந்தன்புரண்டழுதான்
(அப்போ) மைந்தனழுகிறபரிதாபந்தான்பார்த்து
ஐயோமுறையோவென்று அழுதுபாலகனை
நல்லதுதம்பியென்று நாயகியாள்சென்றெடுத்து
அப்பாமகனே அறிவுள்ளகண்மணியே
அறியாதபாலனை அணைத்தாளெடுத்துயாய்
இந்தவயதிலே எவ்வாறுகட்டினாயோ
(இப்போ) பூசாரியாமெனவே பாலர்புலந்திரனோ
(என்று) துக்கமாய்த்தானும் அழுதுகொண்டிருந்தாள்

கிருஷ்ணர் தருமருக்கு ஓலைகொடுத்தது.

(அப்பால்) தோட்டியுமானவன் துவாரகைப்புரிவாசன்
சிலதெல்லாம்நகரிகள் செடிகளுமுடைந்து
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகடந்து அரியவனந்தான்கடந்து

என்றுமலையி லிசைந்துவருங்காவேரி
மணமாலைரங்கர் வனங்களெல்லாந்தான்கடந்து
துங்கபத்திரிநாடு கடந்தாரேதோட்டியரும்
குருநாடுதேசத்தில் கொற்றவனும்போய்நுழைந்தான்
அன்புடையதருமரவர் அரண்மனைக்குமுன்னேவந்து
கொற்றவனார்தருமரவர் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
கைகட்டிதோட்டியவன் கடுகனவேகும்பிட்டான்
தயவாகதோட்டிமுகம் தருமருந்தான்பார்த்து
யாவருடையதோட்டி யென்றுரையாணழகர்
(நான்) சோரம்பூராசாக்கள் சிமையிலேதோட்டியென்றான்
இங்கேநீவந்ததென்ன எனக்கறியக்கூறுமென்றார்
சொன்னவுடனேயவன் சுருளோலைக்கைகொடுத்தான்

தருமர்முதல் நால்வரும்புலம்புதல்.

மடக்கோலைகட்டவிழ்த்து வாசகத்தைப்பார்க்கலுற்றார்
அதிலிருக்குஞ்செய்தியெல்லாம் அறிந்தாரேதருமலிங்கம்
வாய்மூடிதருமர் வயிறெரிந்துபுலம்பலுற்றார்
மாளவேராமன்னுநான் உன்னையனுப்பிவைத்தேன்
(என்) செல்வத்திருமுகமே தேர்விசையாருச்சுனரே
(என்) கண்ணேநவமணியே கற்பகமேயெங்கொளித்தாய்
(என்) கட்டிக்கரும்பேநீ கருவலமேயெங்கொளித்தாய்
தேடக்கிடையாத திரவியமேயெங்கொளித்தாய்
சுவரிலெழுதவொண்ணாச் சித்திரமேயெங்கொளித்தாய்
படத்திலெழுதவொண்ணாப் பார்த்திபாவெங்கொளித்தாய்
உன்னைப்பிரிந்துநான் இருப்பேனோபூமியிலே
(நான்) எப்படிமனந்துணிந்து இருப்பேனோவாள்விசயா
என்றதுசொல்லியே ஏங்கியழுகலுற்றார்
வெற்றிமதயானை வீமசேனன்தான்கேட்டு
விம்மியழுதானே விழுந்துபுரண்டழுதான்
கூவியழுதானே கொற்றவனுமப்போது
நகுலனதுகேட்டு நலமுடனேயோடிவந்து
மடிந்தீரோவண்ணாவென்று மண்ணில்புரண்டழுதான்
செத்துமடிந்தீரோ சிவலோகம்போனீரோ
மாண்டுமடிந்தீரோ வைகுண்டம்போனீரோ
உன்னையும்விட்டுநான் இருப்பேனோபூமியிலே
அன்பாகத்தானழுதான் அரவக்கொடியோனும்
என்றழுதானே யிவ்வாறுநகுலனவன்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவன்தான்கேட்டு
குய்யோமுறையோவென்று குமுறிப்புலம்பலுற்றார்
குந்தியம்மாள்தான்கேட்டு குஞ்சரமேயென்றழுதாள்

ஐயோமகனேயென்று அழுதுபுலம்பலுற்றார்
பாஞ்சாலன்றன்மகளும் பத்தினியாள்துரௌபதையும்
மாரிழுவுகொண்டு மயிர்விரித்துக்கொண்டு
ஏங்கியழுதாளே இடைதவடம்புரள
அந்தநகர்நாடும் அரகமழுதுவிட்டார்
வர்த்தகரும்வாணியரும் வந்துதுக்கங்கொண்டார்கள்
திக்கெட்டுஞ்சிட்டெழுந்த தேசமெங்குநாட்டெழுதி
மாரிழுவுகொண்டார்கள் மகாசேனைபுள்ளவரும்
அங்கவர்கள்துக்கம் அழுதுவந்துகண்டார்கள்
எல்லாருங்கூடியே இளைத்தழுதுகூச்சலிட்டார்
கட்டியழுதார்கள் கடலிரைப்பும்வெள்ளம்போல்
எல்லையளந்த எம்பெருமான்தான்பார்த்து
குறுஞ்சிரிப்புகொண்டு குலுங்கமிகநகைத்து
நீங்கள்நடவுங்கள் என்றுரைத்தார்நீலவர்ணர்

ஸ்ரீ தருமர்முதலியாவரும்வருவது.

அப்போதுதருமலிங்கர் அவசரமாய்த்தானெழுந்தார்
தம்பிமார்மூவருந்தாமும்நடக்கலுற்றார்
குந்தியம்மாள்தானுங் கூடநடக்கலுற்றாள்
சங்கவதியம்மாள் தானும்நடக்கலுற்றாள்
பத்தினியாள்துரௌபதையும் மற்றுமுள்ளதேவியரும்
பல்லக்கின்மீதேறி நடந்தார்பலபேரும்
வேங்கைபடர்ந்தவனம் வேங்கைபூத்தவனம்
கோங்குபருத்தவனம் கொன்றைக்காய்பூத்தவனம்
சிங்கமுலாவும்வனம் சிறுபுலிகள்தங்கும்வனம்
யாளிகளுலாவுமந்த அவ்வனத்தைத்தான்கடந்தார்
மயிலோசைகேட்கும் மரத்தோப்புதான்கடந்து
அண்டமறியாத தண்டவனங்கடந்து
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்து
சந்திரசூரியர்கள் காணுவனங்கடந்தார்
அல்லியம்மாள்தானிருக்கும் அவ்வனத்தில்வாரார்கள்

தருமர்புலந்திரனை அழைப்பது.

தாரார்புகழுடைய தருமப்பெருமானும்
கண்டார்புலந்திரனைக் கட்டுண்டதருமலிங்கம்
அப்பாபுலந்திரனே அழகுள்ளகண்மணியே
தேனேபழித்தமே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
கண்ணேநவமணியே கற்கண்டுசர்க்கரையே.
சொக்கநாதர்கோவிலுக்குத் தங்கமணிவிளக்கே
(என்) தம்பிபுலந்திரனே தரணியாளும்புத்திரனே
வைகைக்கரைதனக்கு மண்சுமந்தசொக்கரோ

ஆருயிரம்பாண்டியர்க்கு அழகானபேரமையே
வாராய்மகளேயென்று மன்னனெடுத்தணைப்பார்
தம்பிநீவாடாவென்று தருமனெடுத்தணைப்பார்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனைத்தான்பார்த்து
பெரியன்னாவென்று பிரியமுடன்தெண்டனிட்டான்
அன்னாவேயென்று அடிபணிந்தெண்டனிட்டான்.
வந்துபணிந்தவனை வாரியெடுத்தணைத்து
வாழ்த்தியெடுத்து மனைமடியில்வைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
மைந்தர்புலந்திரனை மன்னவருந்தான்பார்த்து
(என்) தங்கக்களஞ்சியமே தார்வேந்தர்பூரணமே
அரசசிரோமணியே அருச்சுனனுமெங்கேயென்றார்

புலந்திரன்சொல்வது.

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
ஐயாவேநீர்கேளும் அடிவாறுஞ்சொல்லுகிறேன்
(எங்கள்) பாண்டியவளநாட்டானைப் பவளத்தேர்கேட்டேனையா
பாண்டிமாநாட்டில் பவளமில்லையாது
எனக்குத்தேரிழுத்ததென்று எழுதியேபோகவிட்டாள்
வள்ளிக்கையென்று மாதரங்கேயெழுதிவிட்டாள்
அப்போதுஐயாவும் அவரிங்கேவந்தாரையா
ஐவரதானும் பவளத்தேர்கேட்டேனையா
எந்தமடியில்வைத்து எங்கண்ணேநல்லதென்றார்
எப்போவருவீரென்று யான்கேட்டேனையாவே
மூன்றுநாளாது பொழுதிலேவாரோமென்று
என்பேரிலாணையிட்டு எழுந்தருளிப்போனாரையா
சோரம்பூகானகத்தில் சென்றுமடிந்தாரையா
(நான்) பவளத்தேர்கேட்டது பழிகாரனேனையா
சும்மாவிருந்தேனானால் சுகமாயிருப்பாரே
ஐயாவேயென்று அலறினான்பாலகனும்
தாரார்புகழுடைய தருமர்தனஞ்சயரும்
பாலன்புலந்திரனைப் பார்த்தழப்புலம்பலுற்றார்
அறிவுள்ளயானையே ஐயாவேயென்றழுதார்
வெற்றிடத்தயானை வீமனும்பார்த்தழுதார்
நகுலசகாதேவரொடு நல்ராசர்புலம்பலுற்றார்
அங்கவர்களெல்லாரும் அழுதுபுலம்பலுற்றார்
தாரார்புகழுடைய தருமர்பெருமானும்
மதுரைதுரையாளுகின்ற மாதுமுகம்நோக்கி
மைந்தனுந்தீருமாய் வந்ததென்னசொல்லுமென்றார்

அல்லியராணிசொல்வது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்ணரசிசொல்லலுற்றாள்
வந்ததென்மதிகுலைந்தேன் மதியில்விதிவசத்தால்
முன்னேநடந்த முறையெல்லாஞ்சொல்லுகிறாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனார்
கேளாக்கருமத்தைக் கேட்டார்புலந்திரனும்
பவளத்தேர்வேணுமென்று கேட்டாரேபாலகரும்
மதுரைப்படைத்தலைவர் மன்னவனைத்தானழைத்து
பவளத்தேர்வேணுமென்று பலபேரோநான்கேட்டேன்
சோரம்புகானகத்தில் உண்டென்றார்செம்பவளம்
எங்களாலாகாது என்றார்களப்போது
அருச்சுனராசாவால் ஆகுமென்றார்வல்லவரும்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வழிவிக்கவென்றுசொல்லி
கொற்றவரோடெங்களுக்குக் கூப்பிட்டுக்கைதொழுது
அதனாலேயருச்சுனரும் அவரிங்கேவந்தாரையா
பாலன்புலந்திரனும் பவளத்தேர்கேட்டானப்போ
மூன்றுநாளாது பொழுதிலேவாரோமென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு மன்னவரும்போனார்காண்
பதினாறுநாளாச்சு பார்த்தர்வரவில்லையென்று
யாதோவியுத்தம் பண்ணுகிறோமென்றுசொல்லி
தலைகொடுத்து வந்தேன்தனஞ்சயரே
மதுரைப்படைத்தலைவர் மகசேனையத்தனையும்
யானைகுதிரைகளும் அண்டவொண்ணாச்சேனைகளும்
சந்திரமுளிவந்து கொட்டிமடிந்தது
மைந்தனும்நானும் மரம்போலநின்றுவிட்டோம்
என்றதருமராது பாதத்திலேதான்விழுந்து
என்னசெய்வேனென்று ஏங்கியேயழுதாள்
கன்னிபுலந்திரனை வைத்துவளருங்களென்றாள்
எடுத்துவளர்த்திடுங்கள் என்றந்தவல்லியம்மாள்
தீப்பாய்ந்துபோவேனென்று சொல்லிப்புலம்புகிறாள்
பாரார்தருமலிங்கம் பார்த்துமிகவழுவார்
மோதிரக்கையை முகத்தோடணைத்துக்கொண்டு
மெத்தப்புலம்புகிறார் வேந்தர்பெருமானும்

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அருச்சுனன் இறந்தவிடங்காட்டுதல்.

வல்லையளந்த எம்பெருமான்தான்பார்த்து
ஏன்காணழுகிறீர்கள் இயல்பெரியகானகத்தில்
மன்னவர்அருச்சுனனார் மாண்டவிடங்காட்டுகிறேன்
அழைத்துக்கொண்டேகிவிட்டார் அருச்சுனன்மாண்டிடத்தில்
வாள்விசயன்பிணமானதை வகைவகையாக்காட்டலுற்றார்

தருமர்முதல்பலரும்புலம்புதல்.

தாரர்புகழுடைய தருமர்பெருமானும்
விசயன்றிருமுடியை வெந்தரவொடித்து
காண்டபன்றன்முடியைக் கண்மலரிலொத்திக்கொண்டார்
தம்பியடாவென்று தருமர்மிகவழுதார்
வீமராசாபார்த்து மிகவும்புரண்டழுதார்
நகுலசகாதேவ ராசர்புலம்பலுற்றார்
அண்ணாவேயென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதுபுலம்பலுற்றாள்
சக்கவநியம்மாள் தானும்புலம்பலுற்றாள்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பத்தினியாள்றௌபதியும்
(என்னை) மாலையிட்டமன்னவரே மடிந்தீரோகானகத்தில்
என்றேதுரௌபதியும் ஏங்கியழுகலுற்றாள்
மதுரைத்துரைச்சி மாதுநல்லாளல்லியரும்
காண்டபார்ச்சுனனைக் கானகத்தில்மாண்டவனை
பார்த்துமேமாரடித்துப் பைங்கிளியுமேயழுவாள்
கூடமடிவேனையா கொற்றவனேயென்றுசொல்லி
மெத்தப்புலம்புகிறாள் மெல்லிநல்லாளல்லியரும்
அச்சுதன்றங்கை ஆரணங்குசுபத்திரையும்
(என்) கண்ணனைமைத்துனனே காண்டபாருச்சுனனே
உம்மைவிட்டுநான்பிரிந்து இருப்பேனோபூமியிலே
மாண்டுயிருக்கிறது மன்னவனேநீயுண்டோ
இனியிந்தசீவனை இழக்கிறேனென்றழுதாள்
கோவென்றழுகிறாள் கோபாலன்றங்கையரும்
தேவிமாரெல்லாம் தாந்தரமாய்த்தானழுதார்
பாலன்புனத்திரர் பாலனுமப்போது
(அந்த) பாராளுந்தர்மனுவை பத்தாமுகம்நோக்கி
ஐவருடனேகூட ஐயாவேநான்மடிவேன்
நான்கூடமடிவேனென்று கோவென்றுபுலம்புகிறான்
பாலனழுகிற பரிதாபந்தனைப்பார்த்து
மைந்தர்புனத்திரனை மன்னவருந்தான்பார்த்து
அறியாதபாலகனே அழிவுள்ளவப்பாவே
இந்தத்துயரம் வருவானேனுந்தனுக்கு
(இது) மாயர்மகத்துவமோ மன்னவனேநானறியேன்
(என்று) மைந்தனைத்தானணைந்து மன்னவனுந்தானழுதார்
மைந்தர்புனத்திரர் மன்னனழுகிறது
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்தழுதான்
நகுலசகாதேவ ராசாக்கள்தானழுதார்
முத்துமுடிதரித்த முருகுமலர்ப்புத்திரனை

கட்டியழுதார்கள் கடலுடைந்தவெள்ளம்போல்
கூட்டியழுதார்கள் கொம்பனைமாரெல்லோரும்

{சோராம்பூராஜாக்கள் பவளக்கொடியாளை அருச்சுனஇராசனெங்கேயென்றுகேட்குதல்.}

சோராம்பூராசாக்கள் தெருவிலுலாக்கொடித்து
வடகோடிகானகத்தில் வருவானேன்கூச்சலென்று
ஐம்பதுபேராசாக்கள் அரண்மனைக்குள்ளேவந்து
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளே
மாப்பிள்ளைராயர் மன்னவனெங்கேயென்றார்
பூசைபண்ணவாரேனென்று போனார்கான்கானகத்தில்
வடகோடிகானகத்தில் என்னமோகூச்சலென்றார்
அஞ்சலிலேதானவரை அனுப்பிவைத்தாரப்பொழுது
அப்போதுதானவரும் பார்த்தார்களவ்வனம்
மாப்பிள்ளைராயர் வைகுண்டம்போனதை
ஓடிவந்தார்தானவர்கள் ஒருநொடிக்குள்ளாக
தானவரும்வந்து தொழுதெண்டனிட்டார்கள்
மாப்பிள்ளைராயர் வைகுண்டஞ்சேர்ந்தார்காண்
அவர்களுடசேனைகளும் எல்லவரும்வந்திறங்கி
கட்டியழுகிறார் கானகங்கொள்ளவில்லை

சோராம்பூராசர்வருவது.

ஐம்பதுபேராசர்க்கள் அய்யம்சிவாயவென்று
(அவரை)முன்னறியோம்பின்னறியோம் மும்மூர்த்தியானவரை
அநியாயமென்றுசொல்லி அடித்துப்புரண்டழுதார்
பதினாறுநாளையிலே பாவிசிறையானதென்ன
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
ஐம்பதுபேராஜாக்கள் அவர்களுடதேவியரும்
எல்லாருங்கூடி எரித்தார்கானகத்தில்
கானகத்தில்வந்து கதம்பிமிகவழுதார்

பவளக்கொடியாள் புலம்புதல்.

கட்டியழுதார்கள் கடலுடைந்தவெள்ளம்போல்
(அப்போ) பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பதினாறுதன்வருஷம் பாவிசிறையிருந்தேன்
இந்தப்பழிக்காக ஈஸ்வராயிங்கேவந்து
(என்னை) மாலையிடச்சொல்லி மயக்கமல்லோபண்ணிரோ
அப்படியேமாலையிட்டேன் அருச்சுனனானுமப்போ
இந்தவிதியெனக்கு ஏன்வைத்தீரீஸ்பரரோ
அண்டமுழுதளந்த ஆயர்பெருமானே
(நீர்) எத்தனைநாள்காத்திருந்தா யென்னைச்சிறைவைக்க
எத்தனைபேராசாக்கள் வந்தார்கள்மாலையிட

(நாம்) இருக்குமாலையிட்ட வென்றிருந்தேனைப்போது
அருச்சனைமாலையிட்டு அருஞ்சிறையாளேவே
ஐயையோதெய்வமென்று அலறியழுதிருள்
அப்போதுவெம்பெருமாள் ஆயரவர்பார்த்து
மதுரைதுரையவள்விசையை மனமுருக்கலக்கிவிட்டார்
பிறைவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தாயையும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளை
உற்றுற்றுப்பார்த்து மிகவுமனங்கலங்கி
வாலைப்பிராயம் வயதுபதினாறிருக்கும்
வெரிற்பவளமது மின்னுகொடியைப்போல்
கோடிசூரியப்பிரகாசம் போலேயிருக்குதல்லோ
இவையெல்லாந்தானறிந்தா விளங்கொடியாள்தாயையும்
வான்விசையன்தோள்மேலே மாலையிட்டாளென்றவோதான்
(நாம்) காணுதகாட்சியெல்லாம் கண்டோமிதுவெதுதான்
பதினாறுநாளையிலே பாவிசைமாலைவந்தோர்காண்
என்றுசொல்லிப்பல்லபெரு மெய்யுருகாளை
தோருவமைவழி துரோபதைபுத்திரன்கேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளை
கட்டியழுதார்களை கமலப்பூதாயவளை
(அப்போ) ஐம்பதுபேர்ராசர்களும் அவர்களுந்தானழவே
ஆறுபிரவர் அலிராணிம்பாண்டுவர்களை
எல்லோருங்கூடியே இரைந்தழுதுகூச்சலிட்டார்
அங்கவாதுக்கம் அடங்கியபிற்பாடு
திருமுடியானும் திருக்கதவைபார்த்து
இறந்தெதாருச்சனைகுர் இனியிருப்பப்போறானோ
மாண்டதோருச்சனைகுர் மறுபடியும்வாரதில்லை
(என்)தம்பிவைத்தாளை மீட்டுத்தகனஞ்செய்யவேணுமென்றார்
ஆரவாரைக்கூட்டி அனுப்புவதுசொல்லுமென்றார்
பிறைவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளகூறுவாள்
ஆதிகர்த்தாவே வம்மானேநான்பாவி
ஐவருக்கும்பொதுவல்லோ வாச்சுதுவெளபணதையும்
மேகத்திவர்ந்துதித்த மின்னொளிதாயவிபா
பார்ப்பான்மகளாம் பரிவுடையமேகவதி
நாகமடந்தை நாககன்னிதாயவியும்
அச்சந்த்ரமந்தை ஆணைக்குகப்தினியும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள பவளக்கொடியாளும்
அன்னநடைமாதர்களை அக்கினியில்தள்ளுமென்றாள்
(அப்போ)ஐம்பதுபேர்ஐவர்களும் அனைவோருமொழிவந்து
தாரார்புகழுடைய திருமாமுவணங்கி

45

(எங்கள்)ஐம்பதுபேராசருக்கும் ஆண்டிருக்கப்பிள்ளையில்லை
(நாங்கள்)ஐம்பதுபோசர்களும் அருந்தவமபண்ணுகையில்
(உங்கள்)யாருக்கும்பிள்ளையில்லை என்றந்தாகுஸ்வாளுர்
பவளக்கொடிமேலே உண்டென்றார்பாலகியை
பிள்ளைகளியிருள் பெண்ணென்றம்பாராமல்
பெண்ணென்றுசொல்லாமல் பிள்ளையென்றுதான்வளர்த்தோம்
பிள்ளையில்லையென்றுசொல்லிப் பொன்மருடஞ்சூட்டினோம்
வண்ணமட்சக்கொடியுண்டு மாலையிடவந்தவர்கள்
மற்றொருவர்கையில் மணமாலையீண்டேனென்று
நித்தகன்னியாகவே இராச்சியத்தையாண்டிருந்தேன்
பதினாறுநாளச்சு பாவிவந்துமாலையிட்டு
பதினாறுநாளாச்சுபாவிவந்துமணமுடித்து
அப்படிப்பட்ட அரசையிழப்பிவிட்டு
திரும்பியிருக்கறியேன் சிறைநகைத்தானறியேன்
எங்களைக்கூட்டி இளவரசேதன்னுமென்றார்
ஐம்பதுபோசாக்கள் அவர்பாதம்போய்பணிந்தார்
தாரார்புகழுடைய திருமரவர்பார்த்து
பாராளுந்தருமரிந்த பரிதாபம்பார்த்தல்லோ
மோதிரக்கையை முகத்தோடணைத்துக்கொண்டு
மகாராசதருமரவர் வயிறெரிந்துமனங்கலங்கி
என்னசெய்வேன்வாள்விசையா என்றுமிகவழுதார்

கிருஷ்ணர் வயித்தியனாய்வருவது.

பாராளுந்தர்மரிட பரிதாபம்பார்த்தல்லோ
எல்லையளந்த எம்பெருமாளப்போது
எழுப்பிவிடவேணுமென்று எம்பெருமாளதானெழுந்து
மாயன்பெருமாள மனமகிழ்ந்து அவரார்காண்
மடிர்தமடிப்புகளும் மாணிக்கத்தொப்பைகளும்
பொன்னூல்மிதியடியும் பொற்றிக்கோல்கைப்பிடித்து
வயித்தியன்போலாக மருந்துபையைத்தோளில்வைத்து
வயித்தியனாக வடிவுகொண்டுவந்தல்லோ
ஆடாமன்னவனை அரவந்தனாகத்தில்
எவர்காணுமிங்கே பிணச்சவிந்தகாகத்தில்
அப்போதுதருமர் அரசாளும்ராசனுகா
(நாங்கள்)குருநாடுசீர்மை கூச்சல்வந்ததென்றுசொன்னேர்.
தருமனொன்றுசொல்வாரிவள நீர்தானேக்கார்வேந்தா.
ஆமையாநான்தான் அவதிப்படுகிறேன்
மாண்டதொருமன்னன் மன்னவரோயர்காணும்

வயித்தியர்க்குச்சொல்வது.

எல்லோருடதான்பிறந்த எழில்விஜயனர்ச்சுனர்காண்
மாண்டதொருமன்னர்க்கிந்த மாதரெல்லாம்வரிசையென்றார்
தாயாருங்குந்தியம்மாள் தங்கையவளசங்கவதி
இவ்விருவர்தான்தவிர இயலானவையாவே
மற்றுமுள்ளமாதரெல்லாம் மன்னனுடதேவியென்றார்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்து
கண்மூன்றுமில்லையோ கைலாசநாதருக்கு
என்றுவுலகளந்த எம்பெருமாளமனமுருகி
வானவர்களதேவருக்கும் வயித்தியனுங்காணும்
சதண்டுகொட்டிமடிந்தவனை எழுப்பித்தருவேனென்றார்
இறந்ததொருமன்னவனை எழுப்பிவிட்டேனாகில்
(நயக்)கென்னகொடுப்பீர்காண் என்றார்பெருமாளும்

தருமர்சொல்வது.

அப்போதுதருமர் அதிகமனமகிழ்ந்து
அப்படியேநீரும் எழுப்பிவிட்டீராகில்
அண்டக்குருநாடும் அடங்கலுமுமதென்றார்
அப்படிக்குச்சொன்னால் ஆகாதுஐயாவே
எழுதித்தரவேணும் என்றாரேயெம்பெருமாள
தருமமுடியான் தருமரெடுத்துரைப்பார்
அத்தகரிநாடும் ஐந்துபங்காய்ப்பங்கிட்டு
நால்வருடபங்கை நாமெழுதித்தாரோமிப்போ
வில்லாளிபார்த்தன் விஜயன்பிழைத்தாக்கால்
(அவன்)தந்தானேயானாலும் தார்வேந்தாவாங்கிக்கொள்ளும்
எல்லையளந்த எம்பெருமாளதைக்கேட்டு
சந்தோஷிப்பட்டுத் தம்மனதில்தானடக்கி
மதனாதகராரும் மாதுமுகம்நோக்கி
(உம்)பத்தாவைநானெழுப்பி தாரேனேபைங்கிளியே
எனக்கென்னதருவீர் என்றாரேயெம்பெருமாள
அப்போதுஅல்லி ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
என்பரிசைநாடும் தரணியதிலுயிருமும்
என்பரிசைநாடும் மதுரையதிலுயிருமும்
(என்)அத்தகரிநாடும் அடங்கலுமுந்தனதென்றாள்
அப்படிக்குச்சொன்னால் ஆகாதுபாரணங்கே
எழுதித்தரவேணும் என்றாரேயெம்பெருமாள.
எழுதிக்கொடுத்தாள் இளங்கொடியாளல்லியரும்
அப்போதுபெருமாள் அதிகமனம்பூரித்து
ஆபருமப்போது அருச்சுனனைச்சுற்றிவந்து
வையாபத்தினைபோடும் என்றாரேயெம்பெருமாள

வலைத்துத்திரைநடுவே மன்னரிருவரையும்
எடுத்துநிறுத்துமென்றார் எம்பெருமாள்மேகவர்ணர்
எடுத்துநிறுத்தினார் இயல்பெரியமன்னவரை
பாலுடன்தேனுங் பசுவின்நெய்வேணுமென்றார்
அப்படியேகொண்டுவந்து கொடுத்தார்களப்போது

வயித்தியர்சொல்வது

ஒக்கவளர்த்தி உலகளந்தமாயவரும்
காயம்பட்டமேனியெல்லாங் கையாலேதான்தடவி
மற்றுமொருதினைவாய் மாயவருமேதுசொல்வார்
பெண்டுகளைப்பார்த்தால் பொறுக்கமுடியகூடாது
வதைபண்ணும்பெண்டுகளோ உறுதியன்னித்தாருமென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று அரசர்களுந்தருமருமோ
கால்வேறுங்கைவேறுங் கதிக்கிடத்திவந்து
யமலோகம்போனவுயிர் மீட்டுவந்தேவிப்போது
வந்ததொருசீவன் வகுவண்டம்போனதுகாண்
எடுத்தடக்கிக்கொள்ளும் சீர்நலமோவெம்பெருமாள
எழுந்துநடந்தாரே யெம்பெருமாளமேகவர்ணன்
அப்போதுதருமர் அவர்பின்னேதானடந்தார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளபின்னோட
பின்னோடிவந்தவுடன் பெருமாளுமுன்னோட
பின்னோடிவந்தவுடன் பெருமாளும்நின்றலவோ
செந்தாமரைப்புஷ்பம் தேவிமுகம்நோக்கி
வாளவிஜயனருச்சுனனை வகையொன்றும்பண்ணுமல்
நிச்சயமாய்ச்சொன்னால் நிசமாயெழுப்பிநீவேன்
என்றுரைக்கமாயர் எந்திழையேதுசொல்வாள
(எங்கள்) ஆருயிரவர் அவர்களிடதம்மானே
அங்கயற்கண்ணம்மை அவளுடையசீர்பாதம்
(என்) சீவனுள்ளகாலமெல்லாம் நீண்டேனெயருச்சுனனை
என்றுசொல்லமாது எம்பெருமாளசம்மதித்து
சோரவளநங்கை சுபத்திரையுந்தான்பார்த்து
நீயென்னசொல்லுமென்றார் நிகரில்லாமாயவரும்
(எங்கள்) அண்ணனுடசீர்பாதம் அவரைநான்கண்டவில்லை
(உங்கள்) அண்ணனென்றவர்யார்காணும் என்றாரேயெம்பெருமாள
அலைமோதும்பாற்கடலில் பள்ளிகொள்ளுமச்சுதர்காண்
(நீ) இட்டதோராணை யெனக்குருபாடமல்லோ
(உன்) கடர்மணிகடகத்தில் இருக்கின்றபூதமது
(அதை) விட்டுவிட்டீராகில் விஜயனெழுந்திருப்பான்
மாட்டேனென்றுசொல்லி மறுத்தாளசுபத்திரையும்
ஆணைமறந்தாளே ஆரணங்குசுபத்திரையும்

(அப்போது) பிறவாமுடிதரித்த பெருமாளதான்கேட்டு
கோபந்தணலாகிக் கொம்பனையாளப்போது
விடுகிறயோயில்லையோ வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
(உன்) ஒருத்திக்குமன்னன் உயிரிழந்துபோனக்கால்
(நாங்கள்) அத்தனைபேரும் அருஞ்சிறையாவோமடி
என்றுசொல்லியருச்சுன ராஜனைத்தானெழுப்பி
புத்தைவிட்டுவிட்டாள பொற்கொடியாளசுபத்திரையும்

வயித்தியருமியகிருஷ்ணன் எழுப்புதல்

அப்போதுசெம்பெருமாள அகமிகக்குளிர்ந்து
அருச்சுனராசனை சுத்திவந்துமாயவரும்
தட்டியெழுப்பினார் தனஞ்சயனாருச்சுனனை
வாழ்த்தியெழுப்பினார் மாயவனாருச்சுனனை
அண்ணருடபாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
வாரியெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
(நீர்) வைகுண்டம்போனீரோ வாளவிசையாருச்சுனரே
ஆகாயம்போனீரோ வாளவிசையாருச்சுனரே
ஆகாயப்போனீரோ அம்பானபோர்விசையா
(என்று) கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
என்னையாவென்று தருமருஞ்சொல்லிக்கொண்டார்.
அப்போதுவாளவிசயன் அவரோடுந்தானேவந்து
குந்தியம்மாளபாதம் கொற்றவனுந்தெண்டனிட்டான்
குந்தியம்மாளதானும் கொற்றவனைத்தானெடுத்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வாழ்ந்திருப்பாயென்றுசொல்லி
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டாள
வெற்றிமதயானை வீமனவனைப்பார்த்து
விசையனாருச்சுனனை வேல்பொருதுங்கண்ணாளன்
(அவன்) கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வேல்பொருதுங்கண்ணாள விசயாநீயெங்கேபோனீர்
கிளிச்சருக்கையே செல்வமேயெங்கேபோனாய்
(என்) தங்கத்தனஞ்சயமே தம்பியேயெங்கேபோனாய்
என்றுசொல்லிவீமன் இருந்தான்மனமகிழ்ந்து
நகுலசகாதேவர் இராசமுடிமன்னவர்கள
அண்ணாவேயென்றுசொல்லி அருச்சுனனைக்கட்டிக்கொண்டார்
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து புகழ்வேந்தர்தாமிருந்தார்
மைந்தர்புலந்திரனும் மன்னவனுமப்போது
அருச்சுனனார்பாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமைந்தனை தேர்விசயன்தானெடுத்து

அருச்சுனன்புலந்திரனைக்கேட்டது.

வாழ்த்தியெடுத்து மடியின்மேல்வைத்துக்கொண்டு

முகத்தோடேமுகம்வைத்து முத்தமிட்டுப்பாலகனே
(என்) தங்கமுடிபெற்ற தார்வேந்தர்புனந்திரனே
எவ்விடத்திலிங்கேயென்று யெழில்விசையன்கேட்கலுற்றான்

புலந்திரன் சொல்வது.

அப்போபுலந்திரனார் அருச்சுனற்குச்சொல்லலுற்றார்
குருநாட்டில்தானிருந்து கொற்றவனே நீங்களுந்தான்
மதுரைக்குநீங்கள்வந்து மங்கையரோடப்போது
பவளத்தேர்சொப்பனிட்டு கொண்டாரோவென்றுசொல்லி
மூன்றுநாளார்பொழுதில் வாரோமென்றுசொன்னீரே
பதினறுநாளாச்சு பார்த்தாவரவில்லையென்று
(எங்கள்) மாதுநல்லாளல்லியரும் வந்தாள்படையெடுத்து
(அந்த) தருமருடையாளும் தம்பிதளமெடுத்து
சோரம்பூசிர்மக்கு சென்றுவரும்போது
(எங்கள்) ஐயனார்போனவழி இதுதானோவென்றுகேட்டேன்
ஐயமொன்றுசொல்லவே அடித்தாளேவாய்மேலே
அப்படிக்குக்கோபமதாய் வரும்போதல்லியரும்
சோரம்புகானகத்தில் சென்றோம்தளத்தோடே
தண்டுதளங்களெல்லாம் தாபரித்துதானிருந்தோம்
இப்படியாக இருக்குந்தவேளையிலே
சோரம்புகானகம் செவிக்கும்வேடர்வந்தார்
(அந்த) வேடுவரையப்போது வேந்தர்கள்தான்பிடித்து
மாதுயிருக்கும் மயிலனையாள்கூடாரம்
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவரும்வேடுவரை
மதுரைதகராளுமெங்கள் மாதுநல்லாளப்போது
(நீங்கள்) ஆர்காணுமென்றுசொல்லி அல்லியருங்கேட்கலுற்றாள்
சோரம்புகானகம் செவிக்கும்வேடரென்றார்
(இது) ஆருடைசீர்மையென்று அருங்கிளியாள்கேட்டாளே
பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாள்சீர்மையிது
என்றிருந்தவேடுவரும் எதிர்மைக்குச்சொன்னார்கள்
அப்போதுமாதுநல்லாள் அல்லியருஞ்சொல்லலுற்றாள்
மாதுநல்லவளிவர்க்கு மணமாலையாச்சுதோடா
பதினறுநாளாச்சு பைங்கிளியைமாலையிட்டு
ஒக்கவொருவன் உயிர்த்தோழனாகவந்தாய்
அவருக்குமணமாலை யாச்சுதயம்மாவே
என்றதுகேட்டாள் இளங்கொடியாளல்லியரும்
கதும்பியெழுந்திருந்தாள காட்டசனைப்போலாக
அப்படியாவென்றுசொல்லி ஆரணங்குமப்போது
கோபந்தணலாகி கொம்பனைக்குமப்போது
கண்டுருளவிசளும் காவலாத்தானுமப்போ

யானைகுதிரைகளை அடல்பெரியசேனையெல்லாம்
கொட்டிமடிப்பார்கள் கொற்றவர்களெல்லோரும்
மதனா துமைச்சி மைந்தனைத்தப்பவிட்டு
அத்தண்டசேனையெல்லாம் அறவெட்டடித்தார்கள்
செத்துமடிந்ததை செல்வியாள்பார்த்து
கஸ்டமோபார்ப்பதியே என்றேபுலம்பலுற்றாள்
மெத்தவிசாரமாய் மெல்லியருந்தானிருந்தாள்
சோரம்பூராசாவின் தோட்டியொருவன்வந்தான்
(நீர்) எவ்வூரில்போகிறீர் என்றிளங்கொடியும்
குருநாட்டுசீமைக்கு கொற்றவர்க்கு ஓலைகொண்டு
தருமருக்குத்தம்பியாம் அவர்பேருமர்ச்சுனனாம்
சோரம்பூராலகத்தில் செலமடிந்தாரங்கே
தருமருக்குஓலைகொண்டு போறேனென்றும்சாப்புவனும்
அப்போதுமாது அலறியெழுந்தாளே
அடித்துப்பிரண்டழுதாள் அன்னநடையாளும்
என்னசெய்வேனென்று ஏங்கியழுதாளே
குருநாட்டுசீமையில் கொற்றவருமங்கிருந்து
எல்லோரும்வந்தார்கள் இலாச்சைவிட்டுத்தாமெழுந்தார்
மாண்டவிடத்துக்கு மன்னர்களெல்லோரும்
அநிறுவேயிங்குவந்தோம் ஐயாவேயென்றுசொன்னான்
பாலன்சொன்னவார்த்தையெல்லாம் பார்த்திபன்கேட்டானே
மெத்தவிசையமாய் வேந்தருந்தானிருந்தார்
அப்போபெண்களெல்லாம் பெருக்கமனமகிழ்ந்து
அருச்சுனன்தேவிமார் எல்லவருந்தானெழுந்து
தருமருடபாதம் சாஷ்டாங்கந்தான்பணிந்தார்
தெண்டனிட்டமாதர்களைச் சீர்பெறவேவாழ்த்தினார்
தம்பிமார்வந்து தாளிணையைப்போற்றிசெய்தார்
கண்டுகளிகூர்ந்து காண்டீபனர்ச்சுனனும்
அப்போது அவ்வியரும் அர்ச்சுனனைத்தான்பார்த்து
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடியாளப்போது
மூன்றுநாளாற்பொழுதில் வாரேனென்றிகத்தாரே
பதினாறுநாளாய் பார்த்திருந்ததினால்
தண்டுதளமெடுத்து தார்குழலும்வந்தாயிங்கே
(இந்த) காண்டீபார்ச்சுனனை காளையவனையுந்தான்
அலைகடலில்பள்ளிகொண்டும் ஆயருந்தானிருந்து
என்னவகைசெய்வாரோ என்றுமனதிலெண்ணி
இந்தவிதம்பண்ணினால் இளங்கொடியுமேதுசெய்வாள்
(இது) மாயவனுர்செய்த மதிமயக்கமென்றிருந்தாள்
(இப்போ) எல்லவருங்கூடி இருக்குமந்தவேளையிலே

சோரம்பூராசாக்கள் எல்லாருந்தானெழுந்து
தருமனைத்தான்வணங்கி சாஷ்டாங்கந்தெண்டனிட்டு
(எங்கள்) வளம்பெரியபட்டணத்து வன்மையைநீர்பார்க்க
எல்லவரும்வாருங்கள் எங்கள்மேல்தயவுவைத்து
சாஷ்டாங்கமாகவே தெண்டனிட்டாராசாக்கள்

தருமர்முதல்யாவரும் அரண்மனைக்குப்போகுதல்.

அப்போதருமனுமே அகமேவமனமகிழ்ந்து
(அந்த) பட்டணத்தைநோக்கி பரிவுடனேதானடந்தார்
எல்லவருங்கூடியே யேகித்துதானடந்தார்
பேரூர்களெல்லவரும் பொங்கமனங்குளிர்ந்து
பேரூர்களையாவருமாய் பொற்கொடியாளரண்மனைக்கு
பாராளுந்தர்மருக்கு பவளக்கொடியாளும்
மாணிக்கச்சிங்காதனம் மன்னருக்குச்சோடித்து
குருநாடியாளுகிற கொற்றவனேயிருமென்றாள்
வெற்றிமதயானை வீமனுமாராசருக்கு
நவரத்னசிங்காதனம் நலமுடனேசோடித்து
இதுமேலிருமென்று இளங்கொடியுமப்போது
நாமக்கொடியுடைய நகுலனவன்றனக்கு
சிங்காதனங்களிட்டு வீற்றிருமென்றாளப்போது
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவராசருக்கு
பொன்னாலிழைத்துவைத்த சிங்காதனம்போட்டு
இதுமேலிருமென்று இளங்கொடியாளப்போது
புத்திராசனுக்கும் போட்டாள்சிங்காதனங்கள்
எடுத்துமவள்வைத்து இருமையாதம்பிடமோ
என்றுமவள்சொல்லி இளங்கொடியுமப்போது
விசயனார்தேவியர்க்கும் விசயமாய்வார்த்தைசொல்லி
அவரவர்க்குத்தக்கதொரு ஆசனங்கள்போட்டுவைத்தார்
(அப்போ) தேவிமாரெல்லோருந் திறமுடன்தானிருந்தார்
பார்த்திபனர்ச்சுனரும் பள்ளியறையுட்புகுந்தான்
(அப்போ) பாராளுந்தருமனுமே பார்த்துமனமகிழ்ந்து
(இந்த) மாதுநல்லகன்னியும் மரியாதையுள்ளவளாம்
இறப்புக்கும்பிறப்புக்கும் இனியொருபெண்வேணுமோ
என்றுமனங்குளிர்ந்து சந்தோஷமாயிருந்தார்
மதனாதுமைச்சியவள் பணம்பொருந்தியல்லியரும்
மாதினுடபட்டணம் மகாசேனையுளதெல்லாம்
அரண்மனையும்உப்பரியும் ஆஸ்தானமண்டபமும்
பள்ளியறையழகும் பார்க்கமுடிபோகவில்லை
(அந்த)பள்ளியறையிலே பவளக்காலிருக்கிறதும்
(இந்தப்) பவளப்புதுமைகளைப் பார்த்தருளேயல்லியரும்

இடம்பெரிய வாசலது எழுநூறுகாதவழி
ஆனைக்குக்கூடமங்கே மேதாம்ஐநூற்றுக்காதவழி
ஆறாயிரங்காதவழி அழகான வாசலது
பவளக்கால்ச்சாப்பணிட்டுப் பாங்காயலங்கரித்து
பொற்றூணுநற்றூணும் பூரிசைப்புத்தரமும்
குளிர்சந்தனத்தூணும் குங்குமநற்றூணும்
ஆனைக்குக்கூடமங்கே தூங்காவிளக்கெரியும்
இட்டிருக்குமாடமுமே மெழுகுமணிச்சிங்காதனமும்
போட்டிருக்குமாடமும் பொன்னூலொடாடமும்
வாடாதசாமரையும் வந்துநிழல்காட்ட
முத்துமரகதமும் முழுப்பவளத்தூணுமங்கே
தங்கத்தாற்பொம்மைகளும் தந்தநற்சாமிகளும்
செம்பொன்னுற்சிலைகளுமே செம்பவளமாலைகளும்
வாழைக்குருகளும் வண்ணப்பச்சைச்சேலைகளும்
சேர்வைநாட்டிச் செம்பவளத்துவளிறுத்தி
நின்றவிடந்தோறும் நிலைத்தாழுஞ்சப்பிரமும்
கண்டவிடந்தோறும் கண்ணாடியமாலைகளும்
சாமடவிளக்குகளும் கைவிளக்குந்தேர்விளக்கும்
ஏணிவிளக்குகளும் என்னுதேர்விளக்கும்
தாமரைவாட்டுச்சப்பிரதல்விளக்கும்
பவளப்புதுமைகளைப் பார்க்கமுடியாது
கண்டவிடந்தோறும் கைத்தபவளமலை
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாடகியும்
எங்கும்பவளமாயிருக்குது அரண்மனைக்குள்
(அப்போ)பசுங்கிளிகளைப்போன்ற பைங்கிளியைப்பார்க்கையிலே
(அந்த) பவளநிறமும் பரிந்தகண்ணழகும்
சோதியழகுமவள் அப்பமுகத்தழகும்
(அவள்) வடிவழகும்மொப்பனையும் வையகத்தில்கண்டதில்லை
(இந்த) மாதிவடிவுபசாவை மரியாதைதான்பார்த்து
மதனகுமாரயன்பெருமானங்குவிழித்து அப்போது
பவளக்கொடியாளை பைங்கிளியைத்தான்பார்த்து
வாருமின்மெய்யமாவென்று வார்த்தைமிகப்பேசி
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பைங்கிளியாள் துரௌபதையும்
அலைகடலில்பள்ளிகொள்ளும் அச்சுதனார்தங்கையரும்
அழைத்தபெரொல்லாரும் கூடிவிளையாடினார்கள்
மாமியார்குந்தியம்மாள் மருமகளைத்தான்பார்த்து
(என்) கண்ணுமணிக்கண்ணோ கட்டழகியோரென்று
மார்போடேதாவணைத்து மருமகளைமுத்தமிட்டு
(என்) அறிவுள்ளபாவையே அருமைமுடிபொருந்த

(என்று)திருஷ்டிகழித்தார்கள் தேன்மொழிக்கப்போது
எட்டுநாளங்கே இருந்தார்கள்யாவருமாய்
விருந்துகள்பண்ணியே வெகுமானந்தான்கொடுத்து
பவளத்தால்பல்லக்கும் பாங்காய்யாவருக்கும்

பவளக்கொடியாள் புலந்திரனுக்குச்சொல்லுதல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மைந்தர்புலந்திரனை மடிமேலெடுத்துவைத்து
(என்) கண்ணுள்கண்மணியே காண்டீபர்தன்மகனே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவர்கள்தன்மகனே
தங்கமுடிபெற்ற தனஞ்சயனார்புத்திரனே
நவரத்தினபொன்முடி நாகீகியாள்தன்மகனே
(என்று)கண்ணோடேதாவணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வாரியணைத்து மடிமீதில்வைத்துக்கொண்டு
மதுரைநாடாளும் மாதுநாயகனே
(என்று)பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாளேதுசொல்வாள்
(என்)தங்கத்தனஞ்சயமே தார்வேந்தர்தம்பியரே
உத்தினைத்தொட்டு உம்மைபெறவாச்சதையா
(நீர்) பவளத்தேர்வேண்டியே பத்தாவைக்கேட்டதினால்
(எம்முட) பத்தாவுமின்றுவந்து பார்வித்தார்காணகத்தில்
(நான்) காணகத்தில்வேட்டைவந்தேன் கண்டுவிட்டார்காணகத்தில்
கதண்டுகொட்டிமடிந்தாற்போற் காவலனுமாய்த்துவிட்டார்
அருகேயிருந்ததோழி அழுகிற[illegible]
(என்)தாதியரைப்போய்ப்பாருமென்று சொன்னேனையாவே
தாதியர்கள்பார்த்துத் தாருழலாளோடிவந்து
ஆரோதெரியாது அரசர்படைவென்றவர்போல்
காணுறாதாயே கடுகெனவேபோகவேணும்
என்றவள்சொல்ல எழுந்தேன்தண்டிகைமேல்
அப்போதுபோயிறங்கி அவனைநான்பார்த்தேனப்போ
(என்) மார்பில்சரப்பளியை வாங்கியேநான்போட்டேன்
தாதியரைக்கட்டுமென்று தண்டிகைமேல்வந்துவிட்டேன்
கட்டியேதாதியரும் கடுகியேயோடிவந்தாள்
(அப்போ) மார்பில்சரப்பளியை வாங்கிவரச்சொன்னேனையா
தாதியவள்போய் சரப்பளியைக்கேட்டாக்கால்
தருகிறதில்லையென்றார் தனஞ்சயனாரப்போது
தாதியவள்வந்து தருவதில்லையென்றாரம்மா
அப்போதரண்மனைக்கு வந்துவிட்டேன்நம்பியரே

கொலுமுகச்சாவடியில் கொம்பனையும்நானிருந்தேன்
அன்னவடிவெடுத்து வந்தார்கொலுமுகத்தில்
(அவர்)ஆடலும்பாடலும் அதிசயத்தைநான்பார்த்து
(அவர்)கூடுமேளவோசைகளும் கூவுகிறதேத்திகளும்
(நான்)அவ்வமென்றுசொல்லி அழைத்துப்பிடித்தேனைய
நாதியனைநானழைத்து தையலவள்கைகொடுத்து
கூண்டிலடையுமென்று கொற்றவரேசொல்லவேண்டாம
(அப்போது)அவ்வுருவுமாறி அருச்சுனராஜனையா
மன்னவனாருச்சுனரும் மதிலைக்குதித்தாரே
மணமாலைசூட்டினார் மன்னவரோதம்பியென்றாள்
(என்)அன்னக்களஞ்சியமே அழகுமயில்பொக்கிஷமே
(என்)பத்தாவின்புத்திரனே பார்வேந்தர்தம்மகனே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவனார்தருமனார
வெற்றிமதயானை வீமதுரைராசர்
நாமக்கொடியுடைய நகுலனவன்றனையும்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவராசனையும்
ஐவரைப்பெற்றெடுத்த அம்மாகுந்தியம்மாள்
மதுரைநாடாளுகிற மன்னர்துரைச்சியரும்
பாஞ்சாலநாயகியாள் பத்தினியாம்தேவியரும்
மாயவனார்தங்கை மங்கைசுபத்திரையும்
விசையனார்தேவி மெல்லியர்கள்யாவரையும்
(நான்)கண்குளிரப்பார்க்க வந்தேனே கண்மணியே
இல்லாதேபோனால் அவனையறியேனையா
என்றவன்சொல்ல எல்லவருந்தான்கேட்டு
சந்தோஷமாக [illegible]
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடிமாமாரெல்லாரும்

பவளக்கொடியாள்புத்திரனுக்குப்பவளத்தேர்கொடுத்தது.

பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பவளத்தேரொன்று பாலனுக்குச்சொப்பனிட்டு
மெத்தவினோதமாய் வெகுவாயலங்கரித்து
மைந்தர்புத்திரர்க்கு வேண்டியதுதான்கொடுத்து
பவளத்தேர்மேலே பாலகனையேற்றிவைத்தாள்
திருஷ்டிகழித்தாளே தேன்மொழியுமப்போது
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மாமியார்குந்தியம்மாள் மாமிதனையப்போது
பாதஞ்சரணமென்று பணிந்தாளேதேன்மொழியும்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மருமகளைத்தானெடுத்து

வாழ்த்தியிடைகொடுத்து மங்கையவளையப்போது
கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
என்றுசிரஞ்சீவி என்நாளும்வாழ்ந்திருப்பாய்
(அப்போது) பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பாராளுந்தருமருக்கு பாதஞ்சரணமென்றாள்
சாஷ்டாங்கமாக தையலருந்தான்பணிந்தாள்
வாழ்த்தியிடைகொடுத்தார் மகாராசரப்போது
வெற்றிமதயானை வீமதுரைராசருக்கு
மாதுநல்லகன்னியரும் வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
வாழ்த்தியிடைகொடுத்தார் வீமதுரைராசரவும்
நகுலசகாதேவ ராசமுடிமன்னருக்கு
மைத்துனர்களிருவருக்கும் மாதுசரணமென்றாள்
(என்) பத்தாவின்தேவிமார் செல்லவர்க்குஞ்சரணமென்றாள்
திருமாபுரியாளும் தளஞ்சியனாரப்போது
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாட்கு
வேண்டியவுடுப்புகளும் வேணதுயிலாடைகளும்
பொன்னாலலங்கரித்துப் பொற்பவளத்தண்டிகையும்
சந்தோஷமாகத் தையலர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
எந்நாளுஞ்சுகமாய் இருந்தரசாளுமென்றார்
அப்போவிடைகொடுத்தார் ஐவருமாச்சியரும்
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
விசையர்தவருக்காளா மெல்லியருந்தான்பார்த்து
குருநாட்டுசீர்மைக்கு கொற்றவரேபோறீரோ
பதினாறுதல்வருஷம் பா[illegible]யிருந்தேன்
ஒன்றுமறியாமல் உத்தமியும்நானிருந்தேன்
கோடானகோடியுண்டு கொம்பனையைக்கேட்டவர்கள்
மாலையிட்டவர்சவர்கள் மட்டுமிதமில்லையப்போ
ஆரையுந்தீண்டேனென்று அருஞ்சிறையில்நானிருந்தேன்
(என்னை) ஏறெடுத்துப்பார்த்தவர்கள் என்னென்றுங்கேட்டதில்லை
ஆருமில்லாவையகத்தில் அருச்சுனரேயென்றுசொல்லி
மணமாலையிட்டீரோ மாயவனார்தன்னருளால்
பதினாறுநாளையிலே பத்தாவெனவெந்தனையும்
செய்யாதகோலமெல்லாம் செய்துவிட்டீரர்ச்சுனரே
குருநாட்டுச்சீர்மைக்கு கொற்றவரேபோறீரோ
என்றுசொல்லிகன்னியரும் ஏங்கியழுகின்றாள்
பொங்கியழுகிறதாம் பொற்கொடியாளப்போது
மயங்கியழுகிறதாம் மயிலனையாளப்போது
(அவளைப்) பார்த்தாரேயர்ச்சுனரும் பாருமுடியாளை
மயங்கியழுகிறதை மன்னவருந்தான்பார்த்து

பொங்கியழுகிறதைப் போர்விசையனப்போது
கட்டியணைத்துக் கனிவாயை முத்தமிட்டு
மாணிக்கத்துப்பட்டியால் மாதுடைகண்துடைத்து
(நீ) அழவேண்டிய காரியமேன் அன்னப்பசுங்கிளியே
குருநாட்டுச்சீமைக்குக் கொற்றவனுர்தன்னுடனே
யாம்ஞ்தேவாய் நாயகமேநான்போயி
(அங்கே) எல்லாருஞ்சேர்ந்து இருக்குமத்தவேளையிலே
நானும்வருவேன் நாயகமேபொன்னுரைசொல்லி
(நான்) தங்குவேன்றுபூமியிலே தரிப்பேனுயங்கேநான்
(என்) சோமிமலைவிளக்கே ஆரியனாம்விசையே
தேனேமலைவிளக்கே தென்னுமயிலாளே
உல்லைப்பிரிந்தநான் இரும்பன்றுபூமியிலே
கங்கைவருவேண்டியதெவ் கட்டழகியம்மயிலே
(நான்) ஒருவருவேண்டி ஒருநொடிக்குள்ளாக
காலால்நடவாமல் காற்றாய்வருகிறண்டி
என்றதுசொல்லவே இளங்கொடிக்குமருமனாரும்
பங்கயத்துச்சீர்கண்ணருள் பவளக்கொடியாளும்
அப்போதுவேதுசொல்வாள் அன்னப்பசுங்கிளியாள்
(நான்) தங்கியிருப்பேனோ தரிக்குமோயென்றனுக்கு
(நான்) என்னசெய்வேன்வால்விசையா என்றழுதுகொண்டிருந்தா
இந்தக்கருமத்துக்கே என்னைவந்துமாலையிட்டீர் [ள்
இப்படியேயறிந்தால் இணங்கிக்கேமையலுமே
எனக்கெல்லகெஞ்சாச்சு என்றேயழுதுகொண்டு
[illegible] தன்னைவிழுந்தாள்
அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமானும்
எல்லாருங்கூடியே இருந்தோமென்றனக்கு
இந்தக்கருமத்துக் கினியென்னசெய்வனையா
என்றுசொல்லியழுது இளங்கொடியாள்தானழுதே
காண்டபனுக்கனுடன் காளையவனப்போது
பங்கயத்துச்சீர்கண்ணருள் பவளக்கொடியாளே
அங்கழுதுசுரிந்து தன்னுயிர்நாயகமே
(நான்) இங்கேயிருப்பேன்டி இளங்கொடிநாயகமே
எனக்குப்பெரியவர் இயலானவியாசா
அவருக்குமூத்தவர் அழகானதர்மனிக்கம்
(அவர்கள்) போகட்டும்நானிருந்தால் பேச்சுக்கிடமில்லே
பெருக்குமுடிகூடாது பத்தியுள்ளநாயகமே
(அடி) அதிருமேகவேணுமே அவசோமிறவாக
போய்வாரேன்கண்ணேயென் றுரைவாசன்
அப்போதுமோது அருங்கிளியுமேயுசொல்வாள்

101

கங்கைவருவேனென்று கட்டழகொத்துனுக்கு
எனக்குமொருநிச்சயங்கள் செய்துக்கொடுமென்றுள்
இல்லைதேபோறால் இனிநம்பேனென்றுசொன்னுள்
காண்டபனுக்கனுடன் காளையவனோதுசொல்வார்
தருமரிடம் [illegible] கையலர்ந்துத்தாய்கொடுத்தார்
இனியாறுதல்படுகையோ என்றுவிளவாசன்
பங்கயத்துச்சீர்கண்ணருள் பவளக்கொடியாளும்
மனதுருகிநின்றாள் மாதுநல்லாள்கல்லியரும்
அருச்சுனனுமப்போது அதிசமனைப்புரிந்து
மாதுமையில்விடைவாங்கி மன்னனடைக்குற்றுன்
அங்கேவிடைபெற்று ஐவருந்தானடந்தார்
பாதுகாநிலைநோக்கி வாராருலோகமெல்லாம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அல்லியுடைய
பாளையத்தை எழுப்பிவிடுதல்.

அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமானும்
மதுரைத்துலாக்சி மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
கதவ்பிறுனவிகல்கொட்டிமடிந்தார்கள்
சேனைபரிவாரம் சேனைகளுள்ளதெல்லாம்
யானைகுதிரைகளே அத்தனைசேனையெல்லாம்
மந்திரதுமாக்கள் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
தட்டியெழுப்பிவிட்டார் தயங்குசயனுறொம்பெருமான்
துங்கிவிழித்தாற்போல் அனைமக்கள்தானெழுந்தார்

தருமர்முதல்பாவரும் அவரிவரிடம் செல்லுதல்.

எழுப்பிவிட்டுமாயவனு போகுறாப்போது
தருமாபுரியானுந் தருமனுமையெல்லவரும்
குந்தியம்மாள்தன்னுடனே கொற்றவனுர்தேவிகளும்
எல்லவருங்கூட்டியே வகுத்தானடந்தார்
அல்லிமலைபாளயத்தில் வந்தாரப்போது
செத்துமடிந்த சேனைகளெல்லவரும்
எப்போதும்போலே யிருக்கவேகண்டார்கள்
மதுரைத்துலாக்சி மனங்குளிர்ந்தப்போது
பானையக்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்களாச்சுதப்போ
குதிரைகுதிரைகள் ஆர்பெரியசேனைகளாம்
சேனைப்பவுத்துகள் சேனைகளெல்லவரும்
கொடிகள்கொடிச்சீலை குடைகளுங்குஞ்சவா
யானைகுதிரையின்மேல் அடையப்படைகளும்

ஒட்டையில்மேல்நகையத்து ஓசைகிளம்புகுது
எக்காளஞ்சின்னம் எழில்பெருகுந்துவதும்
பூரிகையம்மாரம் பூமிபதிருக்க
அல்லிபெருமாளும் மைந்தர்புத்திரனும்
பாஞ்சாலிநாயகியாள் பத்தினியவள் அம்மாளவள்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாமியருந்தான்கூட
ஆனையம்பாரிமேல் அனைவரும்வீற்றிருந்தார்
பார்க்கமுடிபோகவில்லை பைங்கிளியாள்ராஜவங்கள்
கோடிசெடிகள் கொடிகளெல்லாமுதங்கிக
கல்துகளுமுள்ளுகளும் கழிசுபொடியாருகவே
கரும்புகளுஞ்செத்துகளும் சந்தோர்னைக்கப்புறங்கே
பானையம்போகிற அதிசயத்தைத்தான்பார்த்து
காண்டிபனருச்சுனனும் காளையவர்தானினைந்தார்
இப்படிக்குயதிசயமாய் இவன்வரக்காரியமேன்
(இது) நமக்காகவந்து நம்முடனேசொல்லலாமோ
மாயவன்பெருமாள் மகாதேவர்தருமத்திரல்
ஆயன்பெருமாள் அருளானர்கிருபையிலே
(நாம்) தப்பிப்பிழைத்தோம் தாரவேந்தர்தருமத்திலும்
பாராளுந்தருமதுரை பாக்கியத்தால்தப்பிவந்தோம்
இளங்கொடியாள்மாதருக்கு எதிரொருவரில்லையே
தப்பாமல்தலையறுப்பாள் தருமராஜாவாளும்
பொல்லாதவல்லியவள் போருக்குவல்லவள்காண்
மைந்தன்மேனாளை மறந்தபடியேதுசொல்லி
சத்தியந்தப்பிநாம் தாரவேந்தரிடஞ்சொல்லி
சூழமாத்திரிவேந்தி கிருஷ்ணவழியில்லைப்பாரே
என்றுமனதிலெண்ணி எண்ணியன்பரிந்தனைவரும்
(அப்போ) எல்லாருங்கூடியே வசித்திருக்கநடந்தார்
(அந்த) மதுராபுரியல்லி வாழ்கிறபட்டணத்திலே
போனார்களனைவருமாய் பூவிசையுடனேசென்று
அருச்சுனனுந்தேவிமார் எல்லாரும்போயழைத்தார்
(அந்த) பாராளுந்தருமருக்கும் மற்றுமுள்ளமன்னருக்கும்
சிங்காதனங்கள் சோடித்தாலப்போது
குருநாட்டையாள்தருமர் கூடவேதானிருந்தார்
ஐவரையும்பெற்றெடுத்த ஆரமக்குந்தியம்மாள்
பாஞ்சாலிநாயகியாள் பத்தினியாள்பவளமதையும்
மற்றுமுள்ளதேவியெல்லாம் வாழுமன்றாதானமைத்து
அவரவர்சிங்காதனங்கள் போட்டபடியமர்ந்திருக்க
(அப்போ) மூன்றுதானத்தே முறைமன்னர்தாமிருந்தார்
விருந்துமுறைசெய்து மெத்தவுபசரித்தாள்

எல்லவர்க்கும்வெவ்வேறாய் சந்தான்வெகுமானம்
வெகுமானம்பெற்று விடையேகித்தானடந்தார்
(அப்போ) பாராளுந்தருமதுரை பாலகனைத்தானழைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
(என்) தங்கத்தின்ஞெயமே தம்பிபுத்திரனே
(நான்) பெற்றெடுத்தென்கண்ணே பொன்னின்புத்திரனே
என்றுமசொல்லிதருமர் இருமென்றுரைப்போது
வெற்றிமதயானை வீமதுரைதானசாவும்
(என்) அப்பாபுத்திரனே அல்லிமகனோ
(என்) கட்டிக்கரும்பே காளைபுத்திரனே
போய்வாரேன்கண்ணே புத்திராசாவே
என்றுமசொல்லிவீமர் இருமென்றுரைப்போது
நாகக்கொடியுடைய நகுலனவன்பார்த்து
தம்பிபுத்திரனே தாரவேந்தாதம்பியரே
குருநாடுசேர்மைக்கு கொற்றவரோபோய்வாரேன்
என்றவர்சொல்லி இருமென்றுரைப்போது
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவன்தான்பார்த்து
பொன்னுமணியே புத்திராசாவே
தங்கமணியே தாரவேந்தாபுத்திரனே
குருநாடுசேர்மைக்கு கொற்றவரோபோய்வாரேன்
என்றவர்சொல்லி இருமென்றுரைப்போது
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மயிலனையும்போது
புத்திரனைத்தானெடுத்து பெருக்கமனமகிழ்ந்து
ஐவர்கலிதீர்த்த எங்களப்பாபுத்திரனே
குருநாடாளுகிற கொற்றவர்கள்தன்மகனே
(நான்) போய்வாரேனென்று புத்திரனைமுத்தமிட்டு
இருக்காலுமன்னவனே என்றுசொல்லுவள்குந்தியம்மாள்
அருச்சுனன்தேவிமார் எல்லோருமப்போது
அப்பாபுத்திரனே அதிரூபச்சித்திரமே
(நாங்கள்) யாவரும்போய்வாரோம் என்றுரைக்கும்போது
என்றுசொன்னபோது இவ்வளவுதேவிமார்கள்
காண்டீபனருச்சுனனும் காளையவரப்போது
மைந்தன்புத்திரனை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
போய்வாரோமென்றுசொல் பேர்விசயராசாவும்
போருஞ்சாவிரன் புத்திரனுங்கூறுவான்
அன்றுவேந்தர்போனால் வாராதிருப்பவையே
போனால்வருவதில்லை யென்றுபுத்திரனும்
அழுதழுதுமன்னனை அருச்சுனனுங்கூறுவான்
இந்நாளும்போலே இனியிருக்கமாட்டேனப்பா

சுடுகிருமேனைப்பார காவொபுலந்திரனே
தம்பிவேருமெயன்று நமிக்ருப்புலந்திரனும்
தம்பியிருமெயன்று நாயகனுஞ்சொல்லேருன்
அல்லியனைப்பணிந்து அருச்சுனனுமேறுசொல்வான்
பெருவாழ்முடிதரித்த பெண்பெருமாளுமகளே
குருநாயகிக்குமக்கு கொம்பனையேம்பாவாரோ
கண்ணீர்சொரியவிட்டாய் கட்டழகிப்பொறு
வெண்டாமனுலயமதே கிலிசப்படவேண்டாம்
மெய்யாயிவருமென்றன் மெக்கியரேதம்புமென்ருன்
இந்நாளும்பாலே இராம்தியக்கேயென்று
பேதுவொருமென்று பொருந்கொப்புமிருகண்டவிட்டான்
மைதுவிலடைகொடுக்க வாய்லிசையைப்பெருந்தாள்
சுருமருக்விசுரும் நாலடந்தாள் பொட்டுடையே
காமிசெடுகடந்து கரியமலநாய்கடந்து
பொல்லாவனங்கடந்து போய்சேர்ந்தார் நருமாபுரம்
அவரவர்களரண்மனையில் அமர்ந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
இந்தக்கதை இயேகேட்டவர்கள்
கேட்டோர்கள் யுகாந்தம் வாழ்க
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பார்

பவளக்கொடிமாலை.

முற்றிற்று.